

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

Šentjurske

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

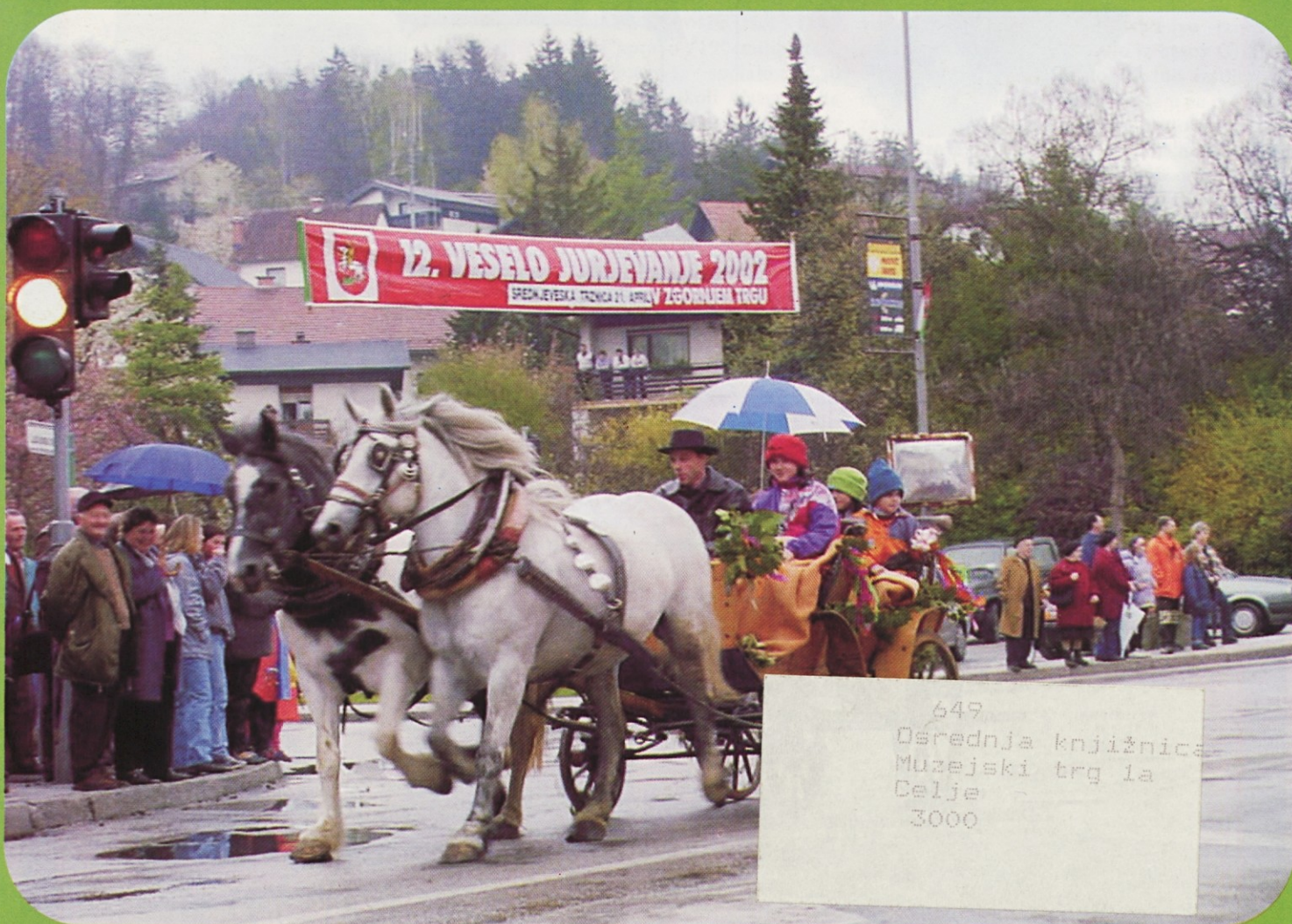
letnik IX, št.4

23.april 2002

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

poštšina plačana pri pošti Celje

SUPERMARKET JAGER

Mestni trg 3, Šentjur Tel.: 03 747 14 00

TEHNIČNI ODDELEK

ODPRODAJA
ZGOŠČENK CD990,-^{kom}Video kasete
120 min389,-^{kom}ODPRODAJA
KASET MC590,-^{kom}Glasbeni stolp
KENWOOD
WD-355

52.500,-

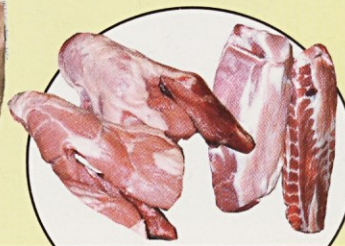
Sušilnik las
PHILIPS HP 4815Sesalec
BOSCH BKU
1000

5.900,-

Parni likalnik
PHILIPS GC 4005

11.990,-

VSE ZA VAŠ PIKNIK DOMA IN V NARAVI

Oglje, roštilji,
pijače, meso...Pripravimo
Vam
meso
za peko!Svinjska kare
in stegno1.199,90^{kg}Svinjska
rebra925,90^{kg}Vabljeni na ugodne nakupe v
blagovnici in prodajalnah Resevna!Nakup možen na
6 čekov brez obresti.

VSE SLIKE SO SIMBOLIČNE

Živeti z nami je ceneje

VSE CENE SO V SIT

VSEBINA

UVODNIK

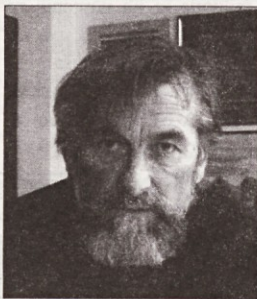
Franc Kovač

Ko izhlapi milijarda

Milijarda in 800 milijonov tolarjev, kolikor je letos težka občinska blagajna, je kar čeden kupček denarja. Povprečno na občana okroglih sto tisočakov. Je to veliko ali malo? V primerjavi z ljubljanskimi občinami, ali pa tudi z bližnjo Rogaško Slatino, smo Šentjurčani pravi reveži, primerjavo z Dobjem pa že kar vzdržimo. Če odštejemo nekatere »svete« postavke, na primer otroško varstvo (250 milijonov), materialne stroške šol (180 milijonov), občinsko upravo (190 milijonov), knjižnico (35 milijonov), socialo (150 milijonov) ..., v katere se nikoli bistveno ne posega, čeprav bi to bilo še kako potrebno, še vedno ostaja za »razdelitev« cela milijarda tolarjev. Ki je več ali manj na voljo občinski oblasti in njenim »razvojnim« načrtom, infrastrukturnim, družbenim in še kakšnim. Zato govoriti, da imajo občinarji zvezane roke in da ne morejo ničesar narediti, seveda ni na mestu. Proračun je zelo pomemben vzvod v rokah lokalnih oblasti pri uravnavanju družbenega in gospodarskega razvoja občine, politična zadeva prve vrste, zato ni prav nič nenavadnega, da se okrog njega med domačimi strankarskimi elitami vsako leto ostro križajo meči in padajo »žrtve«. Predvsem pa padajo maske sprenevedavih političnih prerokov.

Doslej še nihče ni naredil celovite in prepričljive analize gospodarskih in družbenih učinkov Malovrhove občinske vladavine, tudi opozicijska LDS ne, ki ima za to še največ motiva in intelektualnih kapacitet.

Priznam, čeprav sem že nekaj let tudi sam med ostrimi kritiki Malovrhove proračunske doktrine, kritiziram več ali manj po občutku. Tu in tam mi uspe najti tudi

kakšno bolj »spektakularno« oziroma malo bolj butalsko zgodbo, celovitejša domača analiza pa niti ni mogoča, saj razen splošnih (spet subjektivnih) ocen družbenega razvoja občine in na oko primerjanja s sosedi, ni na razpolago praktično nikakršnih kazalcev. Ta splošna primerjalna ocena pa za nas ni ugodna. Celo Dobje nas po nekaterih kazalcih že prehiteva po desni.

Malovrh - Čoklova razvojna strategija ima kar nekaj nezgredljivih slabosti. Prva in najpomembnejša je, da je ta tandem, ki ima sicer dobre politične prijeme in se zna odlično promovirati in hvaliti, brez razvojne strategije. Malovrh ni doma niti v ekonomiji, niti v družboslovju, je pa polno angažiran z

neprenehnim iskanjem naklonjenosti volivcev. Namesto da bi poskušal potegniti nekaj prepotrebnih in manj simpatičnih potez, iz leta v leto in od proračuna do proračuna razmetava občinski denar za drobne politične kupčije. Je takorekoč v neprenehni predvolilni kampanji. Res je bilo v teh desetih letih realiziranih tudi nekaj opaznih projektov (šoli Hruševca in Prevorje, dom starejših občanov, podvoz, vodovodi), toda vsi po vrsti so izrazito državnega značaja in izvirajo iz časov Grdine. Nekateri so bili celo dobesedno izsiljeni v nasprotju z županovo voljo. Ob tem pa je župan zaverovan v svojo karizmo in je sveto prepričan, da je vse naredil sam. In to odlično. Zato še naprej z neverjetno lahkotnostjo odloča vsak hip o vsem in vsakomur. Več ali manj po občutku. In, razumljivo, ustrelil veliko kozlov. Naj naštejemo le nekaj primerov, sicer obrobni, toda ilustrativni.

Športni park. V zadnjem desetletju je bilo vanj vloženih okrog 70 milijonov tolarjev, to je vsaj enkrat več, kot je stavba vredna. Še več, ta »etapna« izgradnja se je tako zavlekla, da so se začela obnovitvena dela (streha!), še preden je bila sploh dograjena.

Nogometna ograja. Zgrajena je bila na črno z županovo »podmizno« privolitvijo, zdaj pa v popraviljanje svoje »prijaznosti«, podiranje in postavljanje nove, forsirano vlaga 6 občinskih milijonov (s katerimi bi lahko na primer končno zaprl investicijo v objekt v športnem parku in ga dal v uporabo), ne da bi se sploh dogovoril z organizatorji šentjurskega športa, kaj ti v resnici potrebujejo.

Spomenik Franju Malgaju. Črna gradnja, postavljena izključno po volji in meri župana. Tudi če pustimo ob strani prehlajeno idejno in zahtevno umetniško plat zadeve, je ravnal, kot da gre za njegov družinski nagrobnik.

»Slomškov« most v Unišah. Ne le, da je projektno zgrešen, tudi več kot leto dni stoji zgrajen in neuporabljen, ker je zmanjkalo denarja za cestni priključek. Kot vse kaže, tega priključka tudi letos ne bo, saj je župan dal del za most rezerviranega denarja ponkovškimi gasilcem za avto. Pač, volitve so pred vrati in gasilci so pomemben vir glasov.

Da o občinskih »gospodarskih intervencijah«, ki so nekoristno končale v Tolu, E-športu, morda tudi Alposu, Atriju, izobraževanju peščice kmetovalcev in še kje, sploh ne govorim.

Takšnih cvetk v občinskem proračunu kar mrgoli. Milijarda se tako mimogrede razblini v nič, od nje res skoraj vsakemu občanu kapne kakšen tolarček v žep, kajpada od razumevajočega in prijaznega župana. Ki je res priazen in še drugače oh in ah naš. Kar sploh ni tako malo, je pa vprašanje, če je dovolj.

Proračun: Županov valjar
splakatal opozicijo 4E-Šport odhaja,
mesarstvo ostaja 7Anketa: Šentjurčani
o letalu in mercedesu 9

Kronika Jurjevanja 2002 10

Ponkovljani imajo
pa nove orgle 11Naše kmetije:
Tinclove koze iz Vodruža 15Predstavljamo: Milan Stirmšek,
župnik v Dramljah 17

Dnevnik Majde Rezec 19

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:

Jure Godler

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

naslednja številka:

[torek]

28. maj 2002

Prehlajeni dogodki

Županu Malovrhu problematika ponkovške šole ne pomeni kaj veliko

Nobena novost ni, da je OŠ Ponikva edina, kjer poteka pouk tudi v popoldanski izmeni. Menda je to tudi v celjski regiji precej osamljen primer.

Če se spomnimo, kako dolgo že praktično vsi Ponkovljani opozarjamo g. župana Malovrha in njegov občinski "ansambel", bolje rečeno "band", na problematiko dvoizemskega pouka na OŠ Ponikva, ki pa se bo v šolskem letu 2003/2004 zaradi uvedbe devetletke razširil še na štiri do pet oddelkov, lahko nad neodgovornim pristopom župana do te problematike izrazim eno samo ogorčenje. Župan pa nam je že februarja 2001 obljubil, da bomo leta 2003 imeli enoizemski pouk! So bile to le prazne obljube ali pa že kar laži?

Ko smo občinski svetniki dobili v roke osnutek proračuna za leto 2002, sem z velikim ogorčenjem ugotovil, da so bila vsa županova navidezna prizadevanja eno samo zavajanje.

V proračunu za leto 2002 je bilo namreč za osnovno izobraževanje, v postavki investicijski odhodki in transferi, odkoder bi se naj črpala tudi sredstva za izgradnjo prizidka OŠ Ponikva, predvidenih le 20 milijonov SIT, kar je natanko polovico manj kot v letu 2001. Iz zanesljivih virov pa sem bil informiran, da mora občina od teh dvajset milijonov poravnati še dolg Vegradu v višini 14 milijonov SIT za še neplačana dela pri Osnovni šoli Prevorje. Na 26. seji občinskega sveta sem ostro protestiral in apeliral na župana in občinsko upravo, da naj pri pripravi predloga proračuna upošteva potrebe OŠ Ponikva pa tudi OŠ Loka pri Žusmu (izgradnja telovadnice). Ob tem sem tudi opozoril, da v kolikor ne bomo predvideli ustreznih sredstev sami, lahko pozabimo tudi na sofinanciranje države. Z menoj so soglašali tudi drugi svetniki, predvsem pa Korže iz Ponikve. Seveda opisanih predlogov in zahtev ni vzel resno in v končni fazi je bil proračun s pomočjo Malovrhovega glasovalnega stroja in še nekaj "kupljenimi" glasovi sprejet. Torej sredstev za izgradnjo prizidka na Ponikvi in izgradnje telovadnice v Loki pri Žusmu ni oziroma so naravnost smešna (skupaj 6 milijonov). Ob vsem navedenem je vredno povedati tudi to, da v fazi osnutka proračuna občina ni pripravila načrta razvojnih programov investicije prizidka OŠ Ponikva, pa bi ga po metodologiji za pripravo proračuna morala. No omenjeni načrt je bil kasneje v fazi predloga proračuna le pripravljen, mislim pa, da v manj kot dveh minutah, kljub temu, da se na občini pogosto govori, da gre za zahteven projekt.

Iz vsega tega je razvidno, da bo izgradnja prizidka trajala še dolgo po letu 2004.

Nekateri starši, ki se zavedajo, da bo ob uvedbi devetletke na Ponikvi izmenski pouk že v štirih do pet oddelkih in bo nastal problem varstva njihovih otrok v popoldanskem času, so jih že izpisali iz OŠ Ponikva in vozijo svoje šolarčke v šentjursko osnovno šolo.

Županov odnos do izgradnje prizidka je skratka neodgovoren. Morda županu v letu, ko bodo županske volitve, res ne more biti veliko od tega, da bi gradil šolo na Ponikvi, saj šolarčki nimajo volilne pravice, pozabil pa je, da jo imajo njihovi starši, stari starši in še kdo.

Boris Zupanc

Proračunska zgodba 2002

Valjar »nenačelne koalicije« SLS + ZLSD + Branko Oset splakatiral opozicijo

Da se vsa politika nazadnje skrči na denar, prav gotovo ni le šentjurska posebnost, je pa res, da se pri nas vedno razmahne v teh razsežnostih. Kar neposvečenemu občanu mora zagabiti vse, kar je s politiko v povezavi. Šentjursko proračunsko dogajanje 2002 je le še enkrat pokazalo, da občinska politika nima veliko skupnega niti s strankarsko niti z osebno načelnostjo. Če na jesenskih volitvah v ta cirkus ne bodo najodločneje posegli volivci, bo le ta tudi pri nas postal dokončno tradicionalen.

Podžupan Čokl - mojster trgovanja z dušami

K vsebini letošnjega občinskega proračuna ni kaj dodati. Sprejeti predlog se le kozmetično razlikuje od osnutka, ki pa ga je šentjurska opozicija »ozmerjala« kot

Zašiljene iz občinskega sveta

»Odločal bi rad na osnovi argumentov, ne pa zaradi enega ali dveh metrov asfalta«. Marko Diaci o razlogih za umaknitev predloga proračuna z dnevnega reda.

malovredno Malovrhovo predvililno kampanjo. Le dve spremembici sta se prikradli vanj, pa ne po volji opozicije, temveč zato, ker je tako odločil župan: od vsote, ki je bila prvotno rezervirana za (večna) popravila šentjurskega kulturnega doma (12 milijonov SIT), so vzeli 3 milijone in jih namenili za odkup Lesnikove hiše na Ponikvi, po en milijon so odvzeli mostu v Unišah in požarnemu varstvu ter ju dali ponkovskim gasilcem za avto. In za to spremembo so občinski svetniki potrebovali dve seji po 6 ur?

Da, v formalnem smislu. Koliko časa in denarja pa je za ta dosežek porabil podžupan Čokl, ki je bil glavni mešetar s svetniškimi dušami in je v času od osnutka do predloga intenzivno kupoval glasove, je občinska poslovna tajna.

Končni rezultat je naslednji: prihodkov bo 1,835 milijarde SIT in odhodkov prav toliko. Vse pa razfrčkano na preko 400 proračunskih postavk in brez ene same strateške občinske investicije. Vključno s 85 milijoni, pridobljenimi s prodajo občinskega premoženja, ki se bo porabilo malo tu malo tam, pač tako, da bo čim več občanov občutilo občinsko darežljivost. Za takšen proračun je disciplinirano glasovalo vseh 11 svetnikov županove SLS, oba svetnika Združene liste (Cveto Erjavec in B. Jeršič) ter Branko Oset, ki se še vedno šteje za SDS.

Opozicija kot razbiti paberkovalci

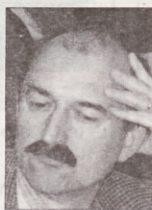
Amandmaje k proračunu so prispevali le opozicijski svetniki in neodvisni Rudi Mestinšek. Marka Diacija, svetnika Neodvisne liste, ki je na začetku mandata obljubila zvestobo županu Malovrhu, namreč prištevam že k opoziciji. Vsaj tako se obnaša v občinskem svetu.

Roko na srce, tudi opozicijski amandmaji idejno sicer niso bili ravno vzorni, vendar pa le vredni razmisleka. Pa čeprav so učinkovali drobtinčarsko, lokal patriotsko in preveč agitacijsko.

»Ponkovska koalicija« (Korže - SDS, Zupanc - LDS, Zdolšek - SLS, Brglez - SLS) je navajala za svoje gasilce (2 milijona za avto), Artnak in Žafran sta v imenu odbora za šport hotela dodati 5 milijonov k že deset let trajajoči izgradnji objekta v športnem parku, preimenovali tekočo proračunsko rezervo (5,2 milijona, ki jih praviloma porabi več ali manj po svoji volji župan Malovrh za svojo promocijo) v preglednejšo postavko za promocijo občine, ter še nekaj »bakšiša« dodati za potrebe mladine (1 milijon) in kulturne domove (2 milijona).

Diaci je poskušal na račun nekaterih cest graditi pločnik v Vrbo in Novo vas. Na račun izobraževanje v kmetijstvu (ki je z indeksom 220 bil očitno najbolj napihnjena županova predvolivna poteza) in še nekaterih drugih

Zašiljene iz občinskega sveta

»V predlogu proračuna župan ni upošteval niti ene naše pripombe. Samozavest občinske uprave je velika, vloga občinskega sveta pa nikakršna«. Branko Gorečan o popolnem nesoglasju okrog proračuna.

splošnih postavk, je poskušal ustvariti občinski štipendijski sklad. Kar čedno vsotico 6 milijonov pa je namenil za projekte za »svoj« Mladinski kulturni center.

V zvezi s temi amandmaji je že izbruhnil manjši škandal, saj je Diaci trdil, da je župan Malovrh zlorabil svoj položaj in je z vsebino amandmajev že pred sejo šuhtal volivce proti njemu.

Zašiljene iz občinskega sveta

»Eni so bili počašeni s posebnimi dogovori in finančnimi garancijami celo za naslednji mandat, drugim pa se amandmaji zavračajo zaradi napačno postavljene vejice.« Jože Artnak o enakopravnosti »naših« in »njihovih« občinskih svetnikov.

Žafran in Artnak sta udarila še enkrat, tokrat sta kot »slivniška kolicija« hotela iztržiti 6 milijonov za urejanje centra Slivnice. Ampak povsem mimo, saj sta k predlagani številki pozabila pripisati tri ničle. Kar je bilo formalno čisto v redu, le obupno malo. Enako usodo so doživeli tudi amandmaji SDS, ker se jim je v naslovu zapisalo, da jih vlaga IO SDS namesto Svetniška skupina SDS.

Menda prvič v tem mandatu se je oglasil svetnik ZLSD Jeršič iz Loke, ki je hotel vzeti 10 milijonov vodovodom in jih nameniti telovadnici v Loki. Njegov napad je bil očitno le igra, saj se je v razpravi pokazalo, da je s podžupanom že pred sejo sklenil trgovino in je amandma brez pravega boja umaknil.

Vsi amandmaji, vključno z Mestniškovi tradicionalno šolsko naravnanimi predlogi, so pogoreli. Praviloma so dobili 11 glasov, torej kar tri premalo.

Špilferderberja sta Združena lista in Branko Oset (SDS)

Opozicija, ki ima v občinskem svetu celo za sprejetje proračuna potrebno večino (14 glasov), je spet odpovedala. In spet tako kot na vseh dosedanjih proračunskih bitkah po zaslugi Združene liste (Cveto Erjavec, Božidar Jeršič) in »puckota« iz SDS Branka Oseta. Ti trije so mirno »prodali« prizadevanja svojih opozicijskih kolegov. In da sta tragedija opozicije in farsa proračunske razprave še večja, se je že vnaprej vedelo, kakšen bo končni izid glasovanja. Ni namreč ostalo skrito, da so bili v dneh pred sejo ti trije gospodje tarča velike podžupanove pozornosti, celo povabljeni na predhodno proračunsko usklajevanje, kar se ni zgodilo nikomur drugemu iz pozicijskih, kaj šele opozicijskih vrst. Nekaj pomislekov se je sicer pojavilo tudi v povezavi s Koržetom (SDS), ki naj bi tudi hodil k podžupanu »na kavico«, dodatno sprejeti proračunski dodatki pa so tudi sumljivo preferirali edino le še ponkovške finančne potrebe, toda tokrat je očitno vzdržal.

Zašiljene iz občinskega sveta

»Proračun je odlično pripravljen in skoraj vse pripombe smo upoštevali.« Ne čuje dobro. Župan Malovrh je zelo zadovoljen s svojim letošnjim izdelkom.

So v opoziciji sami buteljni?

Da ne bo nespornost: nesporno je, da tisti, ki na volitvah dobi 50% +1 glas, predstavlja večino volivcev in odreja pravila igre. Lahko vlada sam, lahko pa prisluhne tudi opoziciji in jo poskuša pritegniti v iskanje najboljših rešitev za družbeni razvoj območja, za katerega je dobil mandat volivcev. Tako dela vsaka modra oblast, ki ji je v resnici mar za javni interes.

Očitno pa je to način, ki s šentjursko politiko nima nobene podobnosti. Celo nasprotno: združena SLS, ki ima v občinskem svetu le 42,3% glasov, si ni le uspela prisvojiti vse oblasti, temveč se tudi obnaša, kot da je vsa pamet končala v glavah njenih svetnikov - pravzaprav niti svetnikov ne, kajti vsi po vrsti so le nemi in vdani prikimovalci Čoklovim in Malovrhovim zamislim - 57,7% volivcev, ki so glasovali za LDS, SDS, ZLSD in SMS pa je skupaj s svojimi izvoljenimi (nesposobnimi?) predstavniki porinjenih na obrobje nemočnih opazovalcev.

Sta Združena lista in Branko Oset (SDS) izigrala svoje volivce?

Proračunska razprava je od vsega začetka jasno pokazala, da sta si Čokl in Malovrh zagotovila 14 potrebnih glasov za svoj proračun preden še preden sta javno odprla usta. Nobene prave borbe proti predlogom opozicije ni bilo, le na glasovanjih so vsi po vrsti gladko pogoreli. Ni bilo glasov združenih listašev Erjavca in Jeršiča ter esdesovca Branka Oseta. Ti so tudi pri končnem glasovanju nesramežljivo pritegnili

Zašiljene iz občinskega sveta

»Po gobe se gre takrat, ko rastejo.« Podžupan Janez Čokl o doktrini občinskega načrtovanja.

Čokl-Malovrhovi struji.

Ali so s tem izdali tudi svoje volivce? Brez dvoma so jih. Volivci so jih izvolili na strankarskih listah zato, da uveljavljajo politiko Združene liste (Erjavec in Jeršič) in SDS (Oset) in ne da štrikajo po svoje oziroma lezejo nekam gospodu županu.

Po čem so politična načela?

Zanimivo vprašanje je, zakaj ti trije gospodje tako lahkotno zanikajo svoje politične opcije?

Še najmanj dilem je pri Jeršiču; njega obvladuje Cveto Erjavec, dodatno pa je tokrat svoj glas prodal še za prav smešno ceno, za oblubo obeh glavnih akterjev, župana in podžupana, da bosta njegovo letošnje zahtevo za telovadnico v Loki upoštevala pri proračunu za naslednje leto. Očitno tudi Jeršič verjame, da bosta »preživila« jesenske volitve. Ali pa je tako naiven.

Proračunski odmevi

Lahko ti podarim, samo...

Proračun Občine Šentjur pri Celju za leto 2002 je sprejet. Nekateri so ga ocenili kot predvolilnega, sam pa menim, da je takšen, kot vsi do sedaj. Z drobnimi kozmetičnimi popravki in vsebinsko dodanim načrtom razvojnih programov za določene projekte. Kar je zdaj prvič in tudi ima svoj smisel in cilj. Proračun je

pač odraz stanja in trenutne dnevno-politične situacije.

Sam sem predlagal prestavitev proračunske debate, saj sem prepričan, da bi bilo smotno pred sprejetjem novega proračuna pregledati zaključni račun za leto 2001. Naša občina »premore« 11.5% oz. 213 mio SIT težko neplačano realizacijo, ki v praksi pomeni tudi potencialni vir plačilne nediscipline, ki je rak rana javnih financ. Največji generator plačilne nediscipline so po mojem mnenju ravno javne blagajne, zato bi bilo potrebno biti na tem področju najbolj pozoren.

Na prejšnji seji je bil sprejet sklep o prikazu razdelitve investicijskih sredstev po posameznih krajevnih skupnostih, saj se nekatere čutijo zapostavljene. S tem predlogom sem želel transparenten prikaz teh sredstev in dejanskega stanja od leta 1994 naprej. Sklep ni bil realiziran, iz posredovanih zaključnih računov preteklih let pa tudi ni nič razvidno (mimogrede, te zaključne račune sem prejel samo jaz, ostali svetniki pa ne). Razdelitev sredstev po KS se da zaradi različne metode prikaza interpretirati na takšen ali drugačen način.

Kaj dosti ni bilo povedanega niti v zvezi s prostorsko ureditvenimi plani, ki so ob 16% brezposelnosti v naši občini še kako potrebni. Imamo kar nekaj potencialnih investorjev, ki bi tudi zaposlovali, osnova za to pa je vsekakor dorečena prostorska problematika, ki bi se je obstoječa oblast morala lotiti že pred leti. Tukaj nedvomno veliko izgubljam.

Podobno je s stanovanjsko problematiko in osrednjo čistilno napravo. V državnem proračunu je res kar zajeten kupček sredstev, ki so predvidena za sofinanciranje investicij v naši občini, je pa tudi res, da je absorpcijska sposobnost naše občine, tudi zaradi zgoraj navedenih razlogov, relativno majhna.

To so dejstva, ki so me navajala k temu, da je potrebno pri sprejemanju proračuna misliti dolgoročno, ne pa samo do naslednjih volitev oziroma »kupovati glasove z nekaj metri asfalta«. Sam sem predlagal formiranje Štipendijskega sklada, za kar obstaja močna podpora tudi v podjetniškem okolju, izdelavo projektov za Mladinski kulturni center, ki je nedvomno srednjeročni projekt ter že dolgo obljubljan in še vedno nedokončane pločnike v Vrbnem, Novi vasi in Stopčah, za katere so sredstva namenjena tudi v državnem proračunu. Pri vseh postavkah sem bil pozoren, da s prerazporeditvijo ne bi ogrozil katerekoli projekta. Županu sem tudi predlagal ustrezno spremembo, ki pa je naletela na gluha ušesa.

Najbrž ni potrebno še enkrat razglušati, kaj je v svojem proračunu »rodila« skromna večina občinskega sveta. Dolgoročni učinki takšne politike bodo razvidni takrat, ko bodo odgovorni že zajadrali v varne vode Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Marko Diaci

Precej bolj komplicirano je s Cvetom Erjavcem, ki je ob prejšnjih proračunih svojo pripadnost županu običajno pogojeval s kakšno manjšo proračunsko postavko, tokrat pa prav z ničemer. Znana je njegova slabost do oblastnikov in je res možno, da je fasciniran z veličino Jurija Malovrha, še bolj verjetno pa je, da svojo politično opcijo prodaja za ženino službo, ki je Malovrhova tajnica. Ni pa izključena tudi vezana trgovina drugačnih razmerij.

Ne gre prezreti, da Erjavcu ob tem stoji zvesto ob strani tudi šentjurska ZLSD, saj mu z lahkoto podaljšuje mandat predsednika.

Branko Oset se izgovarja na skrb za gasilstvo (letos 26 milijonov), kar je seveda prozoren izgovor. Na njem gradi svoj imidž nepogrešljivega gasilskega funkcionarja. Sicer so pa gasilci letos povečali svojo

pravzaprav ne bi smela imeti na volitvah težkega dela. Zlasti še, če bi se utegnili poenotiti ob uglednem županskem kandidatu.

Konec proračuna, konec seje

Preostanek tokratne seje občinskega sveta je bil več ali manj rutinski. Direktor JKP Gorjup je razlagal šentjursko vodovodno štorijo, ob kateri so se občinski svetniki spet lahko izkazali s svojim socialnim čutom. Vsi po vrsti so razlagali (Mastnak, Artnak...), skupaj z občinsko upravo (Ratajeva), da nam je vsem pravica do pitne vode takorekoč prirojena in nima veliko skupnega z ekonomijo.

Išče se ravnatelj OŠ Slivnica

Spoznanje Rudija Mestinskega, da se neodvisnost ne splača, je prišlo prepozno. Od treh kandidatov za ravnatelja OŠ Slivnica so strankarski svetniški kolegi izločili iz igre prav njega, svetnika Neodvisne liste. Dobil je vsega 6 glasov podpore, njegovi tekmici Košakova in Frečetova pa 17 in 11. Kar sicer ne pomeni veliko, saj svet šole in ministrica Čokova lahko naredita po svoje. Ker pa Mestinšek gotovo le da nekaj nase, bo iz nadaljnje tekme verjetno izstopil in se ves posvetil turizmu.

Odbori občinskega sveta so figov list

Da, odkar je župan absolutni gospodar občinskih financ, odbori občinskega sveta nimajo prave teže, se je nedvoumno pokazalo na tej seji. Ko bi bilo potrebno nekatere od njih popolniti, za ta mesta ni bilo kandidatov. Stranke bodo poskušale najti nekaj manj zahtevnih osebkov (ki še padajo na sejnino) do naslednje seje.

Vrtec zajeda šole

Šolske kuhinje naj bi zaprle vrata vrtičarski lakoti, kajti vrtni dolgujejo šolam za hrano že polnih 8 milijonov SIT, je povedal Rudi Mestinšek. In pozval župana, naj zadevo takoj reši. Do izida te številke ŠN mu še ni uspelo.

Pobude in vprašanja svetnikov so peto kolo

Točka se je pričela ob 21.20 uri in ko sem se dvignil s svojega sedeža, je v klopi sedelo le še 10 svetnikov. Vse druge je že prej srečala pamet. Poslušal sem še Artnaka, ki je z grožnjo, da bo na dnevni red prihodnje seje OS forsirano spravi svoje že pred 4 meseci vložene pobude, uspel dobiti zagotovilo, da bo v 14 dneh le dobil pisni odgovor. Artnak je tudi eden zadnjih svetnikov, ki še upa, da ga občinska uprava jemlje resno.

F.K.

ČLEN 262

Strinjam se z nekaterimi gospodi, da se je treba zazreti v prihodnost, v nove izzive in nehati brskati po preteklosti in pobijati bolhe na crknjenemu psu. Vendar velja spomniti na zadnjo svojevrstno sramoto, že

znano nadaljevanko v naši občini, ki se tokrat imenuje stečaj E-športa. »Stari znanci« iz občinskega vodstva, kot največji lastniki, ki so imeli nadzor nad podjetjem vsa leta njegovega obstoja, so se pokazali kot slabi podjetniki in končali z bankrotom. Pravzaprav je treba razumeti ranjene sentimente občinskega vodstva, ki dobro ve, kaj je treba govoriti prizadetim delavcem, kaj so v resnici naredili za obstoj podjetja in kaj morajo prikriti. Za lepimi besedami pa žal stojijo dejstva in številke. Niti za hip ne gre dvomiti, da se je občina vsa ta leta zadovoljevala le z polurno »ekspertizo«, ki jo je ob koncu leta predstavila direktorica E-športa na občinskem svetu. Zadnjega takšnega vpogleda v stanje podjetja smo bili svetniki deležni lansko leto, ko je bilo poslovanje ocenjeno kot »pozitivna nula«, le še občina bi morala odkupiti (7 milijonov tolarjev) najete stroje in stvari bi prišle na zeleno vejo. Te »ekspertize« pa so bile kajpak vredne manj kot list rabljenega toaletnega papirja. Da se pri denarju očitno res vse neha, tudi idejna in nazorska harmonija, smo pričre sedaj, ko se je ugotovilo za okrog 70 milijonov tolarjev dolga.

O odgovornosti seveda ne razmišlja nihče. Morda pa bodo nekateri, ki se ne čutijo sokrive za burke, ki pretresajo našo občino, le prebrali 262. člen kazenskega zakonika, ki se glasi:

»Uradna oseba, ki vedoma krši zakone in uradne predpise, opušča dolžno nadzorstvo, ali kako drugače očitno nevestno ravna v službi, čeprav predvideva ali bi morala in mogla predvideti, da lahko nastane zaradi tega hujša kršitev pravic drugega ali škoda na javni dobrini ali premoženjska škoda, pa zares nastane kršitev oziroma večja škoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.«

L. Žafran

Zašiljene iz občinskega sveta

»Predlog proračuna je takšen, kot je naša občinska uprava - brez jajce.«
Franc Kovač o občinskem hormonskem deficitu.

proračunsko postavko le z indeksom 108, kar je celo za eno točko manj od povprečnega povečanja proračuna. Branko Oset ima nekaj »dolgov« iz preteklosti, najbolj kruto pa je naseljen na čer sorodstvenih povezav s podžupanom Čoklom in obljubljenega podžupanstva.

Skratka, vse kaže, da se vsi trije opozicijski »puckoti« letos niso prodali za denar temveč iz ljubezni. Kar jim moramo šteti pravzaprav v dobro.

Na naslednjih volitvah javna koalicija SLS + ZLSD

Uradno še ni napovedana, je pa takorekoč zapečaten s preteklim sodelovanjem in hkrati tudi izsiljena. V Šentjurju verjetno ni več verodostojne stranke, ki bi tvegala povezavo s tako nepredvidljivima in pragmatičnima partnerjema kot sta Erjavčeva Združena lista in Čokl-Malovrhova SLS. Ti dve le še povezani lahko upata na odkrito nadaljevanje doslej prikrite hegemonije. Čeprav je prva komunističnega porekla, druga pa izrazito verskega, sta si po svojih voditeljih in metodah zelo sorodni in dobesedno usojeni. Nasprotna koalicija LDS, SDS, SMS in prav verjetno tudi NSi,

Peter Jeršič: vse na enem mestu

Kot da Peter Jeršič ne pozna mej: niti dve leti nista minili od otvoritve velikih skladiščnih prostorov v Podgorju, že je naredil nov korak naprej. Od 1. aprila dalje so njegovi poslovni prostori v Hruševcu prazni, vsa dejavnost pa se odvija v Podgorje oziroma na Cesti pod Rifnikom 27.

G.Jeršič, zakaj takšna ihta?

»Ne gre za ihto, temveč za potrebo. Kupci imajo radi veliko izbiro, vse na enem mestu, mi smo jim le sledili. Ampak tudi za nas je tako mnogo lažje in ceneje. Na novo smo postavili 250 m² pokritih prodajnih površin in 80 m² upravnih prostorov, stalo nas je pa 30 milijonov, ampak je zato užitek delati. Imamo 9 zaposlenih, 4000 m² skladišč, pet kamionov...«

Kje se bo ustavil Peter Jeršič? Kdo ga bo nasledil?

»Peter Jeršič se je že ustavil in kot vse kaže, ga ne bo nihče nasledil. V moji družini enostavno ni več trgovcev. Ampak zame je to delo življenje in zato delam, kot da bom živel večno.«

Trgovina še vedno cvete. Še je kaj rezerv? Kako konkurenca, obstaja dogovor med vami o delitvi dela?

»Trgovina je bila prva izpostavljena kapitalizmu in konkurenci in zdaj že kar tenko piska. Tu več velikih rezerv ni. Konkurenca? Ne vem, ji ne sledim. Na šentjurskem imamo že vsaj šest trgovskih hiš z gradbenim materialom, kar je za naše potrebe

vsekakor veliko. Ne, nobenih dogovorov ni. Tudi tiste najmanjše poskuse smo kar hitro sami pohodili.«

Kaj boste s poslovnimi prostori na cesti Leona Dobrotinskega?

»Najraje bi jih prodal, da se čimprej iznebidim bančnih kreditov. Če ne bo šlo, jih bomo pa dali v najem.«

Vaši načrti?

»Ni več načrtov. Le biti prijazen do kupca in mu ustreči.«

E-šport umira, naj živi Thunder!

V E-športu izjav ne dajejo. Ker imajo dovolj svojih problemov. Direktorica Uljarjevičeva je le povedala, da stečajnega postopka formalno še ni predlagala, da pa je v tovarni že novi potencialni lastnik Marjan Osole, ki preučuje svoj novi poslovni podvig.

Delavci brez plač, a se še ne pritožujejo

Iz te kratke telefonske izjave sicer izhaja, da imajo vse pod nadzorom, da postopek tako imenovanega programiranega stečaja teče svojemu koncu nasproti in ni razloga, da jim ne bi verjel. Čeprav se še vedno konkretno ne ve, kako zadeve v resnici stojijo.

V prvi vrsti je vsekakor pomembno, kako dolgo bodo vzdržali delavci brez plač. Predsednica sindikata KNSS Neodvisnost Voduškova je povedala, da jim uprava dolguje že februarске in marčevske plače, kot vse kaže, pa jim jih tudi nova firma vsaj do junija ne bo mogla izplačevati. Prav zato si prizadevajo za takojšnji stečaj. Ker stečajne mase ni, upajo, da bo sodišče izdalo ustrezen sklep že v nekaj dneh in se bodo potem poskušali preživeti s pomočjo jamstvenega sklada in socialnih pomoči.

Je Osole pravi rešitelj?

Odgovora na to dilemo ni in ga ne more biti tako kmalu. Dokler novi lastnik ne vzame vajeti v svoje roke, pa sploh ne. Pomisleki obstajajo, Marjan Osole je namreč bolj kot po svojih gospodarskih uspehih znan kot sin slavnega direktorja Uniorja in po svojih dveh manj uspešnih menedžerskih podvigih. Najprej se je spotaknil v Uniorju, kjer naj bi nasledil očeta, potem mu je spodrsnilo še v Libojah. Kako misli splavati z E-športom oziroma novo firmo Thunder, je zavito v skrivnost. Verjetno s pomočjo ministrstva za delo in župana Malovrha.

Kolikšna je krivda (zasluga!?) občine in župana Malovrha?

Vse kaže, da se bo na Malovrhova pleča zvalil kar lep del objektivne in subjektivne odgovornosti za ta poslovni fiasco. Če pustimo ob strani, da je občina kot lastnik firme kar nekaj let zgolj od daleč opazovala, kako E-šport nezadržno hira, za kar je vsekakor odgovoren župan Malovrh s svojim lagodnim odnosom do gospodarskih težav v občini, potem ostaja tu še očitek, da je prav on kriv, da je E-šport zamudil lansko pomoč Ministrstva za delo. Sanacijskega programa ni pripravil pravočasno, tovrstna prizadevanja drugih pa naj bi bolj oviral, kot jim pomagal. Več ali manj iz gole zavisti, ker pač sam ni bil glavni. Tudi z odlaganjem odkupa Elegantovih strojev, ki ni bil izveden še celo leto potem, ko je bil sprejet sklep občinskega sveta, je zasejal dvome v poslovno konsolidacijo E-športa.

Bosta vse plačala Romč in država?

Kljub temu, da so zaposleni že tretji mesec brez plač, o stavki ne razmišljajo. Poskušali bodo stečaj preživeti in poskusiti znava z Osloletom.

E-šport je brez p r e m o ž e n j a , kolikšni pa so dolгови, se še ne ve. Če je res, da so

zaposleni že tretji mesec brez plač, potem se številka počasi bliža stotici. Okrog 30 milijonov naj bi požulil Romč oziroma Ahac. Računica je lahko tudi drugačna: rastoči dolg do delavcev bo uprava prevzela na državni jamstveni sklad, Ahac-a pa bo s tako »privarčevanim« denarjem izplačala še pred stečajem. Kar je sicer logično, ni pa ravno najbolj fer do države. Pa čeprav (ali prav zato) je akter te zvite poteze državnozborski poslanec. Ampak, kdo se še sprašuje po etiki in morali, ko gre za denar?

F.K.

Opozicijski forum Ekonomija potrošnje

Ko smo na nedavni seji občinskega sveta obravnavali še enega izmed mnogih predlogov za podražitev storitev javnih gospodarskih služb, sem se po utemeljitvah direktorice vrtca in podžupana resno vprašal, ali živimo v istem svetu. Predlog je namreč vseboval povišanje za približno dvakratni znesek inflacije. Ko smo prvič tak predlog zavrnili, je podžupan vztrajal in povišanje utemeljeval s tem, da bo morala občina iz sredstev proračuna kriti izgubo, namesto da bi jo pokrili starši. Tako opravičilo je zame absurdno. Pojavlja pa se že kot običaj, enkrat za vrtce, drugič za vodo, tretjič za stavbna zemljišča in tako naprej. Razlog? Odsotnost občutka za realnost in nesposobnost za gospodarjenje. Ko je občina praktično zapravila vsa prosta sredstva letošnjega proračuna, ji ostane le še, da se dodatno prikrito zadolžuje ali del bremen prevale na občane. Oboje tudi pridno počne. Takšna politika ima kratkoročno in dolgoročno posledice na kupno moč občanov, pešanje moči gospodarskih subjektov in nazadnje tudi na povečevanje brezposelnosti. Taki primeri so: Tolo, Elegant, Mesarstvo, Resevna in številni v sektorju drobnega gospodarstva ter podjetništva, ki niso zraven pri občinskem oblastnem koritu. S takim nenormalnim povišanjem cen se občanom in gospodarskim subjektom povečujejo stroški, ki jih ti zaradi diktata trga ne morejo prevladati na cene svojih proizvodov. Socialni prag se tako znižuje in posledično zopet producira povečevanje števila tistih, ki jim je potrebno subvencionirati te ali one javne storitve, na primer vrtca. Tako se vse vrte v spirali, iz katere na tak način ni izhoda.

Ker so gospodarske javne službe v glavnem monopolne, je takšen tudi trg. Cene se ne določajo na trgu, ampak jih opravičujejo stroški za izvedene storitve, ki bi jih naj občina dobro nadzirala in hkrati odločala, kakšen nivo storitve hoče imeti. Ker tega ne zna, vsi veselo izsiljujejo. Prav je, da se cene povišujejo v skladu z nivojem storitev, ekonomske moči občanov in načrtovanimi stroški, ne pa zato, ker izvajalci grozijo z izgubo. Nujno potrebno je menjati način razmišljanja, ki ga povzroča ekonomija potrošnje. Potrebno bo razumeti, da večina občanov živi od skromnih plač, ki so tako ali drugače zaslužene na nemonopolnem trgu, ki neusmiljeno sili delodajalce k nenehnemu zniževanju stroškov. In ljudje smo v takih okoljih prisiljeni sprejemati ta dejstva, da si ohranjamo preživetje. Zato se mi zdi kot iz drugega sveta, trmasto vztrajanje in opravičevanje zahtev, ki sem jih moral poslušati na navedeni seji. Povsem na mestu je bil zato apel opozicije občinarjem, njihovim ravnateljem in direktorjem, naj se skušajo vživeti v gospodarsko realnost okolja, v katerem živijo in naj skušajo deliti usodo z njim. Je pač tako, da siti lačnega težko razume.

Jože Arttnak

Prisilna poravnava v Mesarstvu d.d.

Je prisilka ušla z vajeti?

Postopek prisilne poravnave počasi dobiva jasnejše obrise. 423 milijonov tolarjev terjatev so upniki spremenili v lastniške deleže, za 224 milijonov SIT je uveljavljena izločitvena pravica, 336 milijonov dolgov pa bo poplačanih v višini 20%. Ker imajo v lastniške deleže spremenjene upniške terjatve 2,5 kratno glasovalno veljavo, je jasno, da bo ta predlog prisilne poravnave sprejet. Deleži dosedanjih lastnikov se bodo zmanjšali desetkratno, Mesarstvo d.d. pa bo prešlo v roke upnikov.

Farma Ihan bo novi lastnik šentjurske klavnice

Največji posamični lastnik Mesarstva je oziroma bo prašičja farma Emona Ihan. Svoje terjatve v višini 180 milijonov SIT so spremenili v 42-odstotno lastništvo.

Kakšne načrte imajo s Šentjurjem, sem vprašal direktorja mag. Marka Višnerja:

»Farma Ihan se v tej nevhvaležni vlogi pač ni znašla po svoji volji, toda če smo že v tem, ni druge rešitve, kot da poskušamo nekaj narediti. V načelu velja, da bo klavnica Šentjur specializirana industrijska klavnica za prašiče, ali pa je ne bo. Poskušali bomo postati večinski lastnik in ukrepati v tej smeri.«

Govorite v pogojnikih, ali to pomeni, da zadeve še niso dorečene?

»Veliko je še odprtih vprašanj. Med prvimi se mora izreči Veterinarska uprava RS, nato lokalni faktorji. Zelo pereče je vprašanje ekologije, čistilne naprave. Mi smo pripravljeni investirati. Problem je tudi lastninska in kadrovska zlihanost Mesarstva in Jurmesa. Tu moramo narediti odločen rez in začeti s samostojnim poslovanjem.«

KZ ostaja v igri

G. Pušnik, kako ste zadovoljni s potekom prisilne poravnave?

»Tu ni kaj narediti. Pristali smo na dokapitalizacijo in si kupili srečko za 6 milijonov. To je približni znesek, ki bi nam ga klavnica priznala za našo 30 milijonsko terjatev. Zadrage smo skupaj izgubile okrog 70 milijonov SIT in si s tem pridobile skupaj 23-odstotni lastniški delež, od tega KZ Šentjur 7%. Začenjamo skoraj z ničle.«

Kaj bo s klavnico?

»To morate vprašati upravo in nove lastnike. Recimo Farma Ihan, ki bo odslej imela glavno besedo. Mi smo zato, da se zadeve med Jurmesom in Mesarstvom razčistijo in se prične poslovati z dobičkom.«

Je to sploh še mogoče? Boste z Mesarstvom še sodelovali?

»Zaupanje je porušeno. Bomo, če bodo plačali.«

Obstaja sumljivo ozadje te prisilne poravnave?

»To se bo kmalu videlo. Takoj, ko bo novi nadzorni svet imenoval upravo. Če gre za načrtovano spreminjanje lastniške strukture, potem so akterji za sedaj vsekakor uspehi.«

Se stara uprava posavlja?

Direktor Mesarstva mag. Zupanc je na pisna vprašanja po elektronski pošti odgovoril takole:

Kakšna bo predvidoma nova lastniška sestava Mesarstva in kakšne so bistvene razlike od prej?

»Po pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi bodo največji delničarji: Emona Farma Ihan 41,4%, Mesnine dežele Kranjske 13,1%, KZ Šentjur 7,4%, KZ Šmarje 5,9%...«

Bodo novi lastniki obdržali sedanjo upravo, ali jo nameravajo zamenjati?

»O tem bo odločal nadzorni svet, njihovih namenov ne poznam.«

Predvidevam, da bo uprava ostala, zanimajo pa me njene nove poslovne usmeritve in možnosti.

»Načrta finančne reorganizacije nismo spreminjali. Preko nadzornega sveta bodo na poslovno politiko vplivali delničarji.«

Kolikšen je bil Vaš osebni delež v lastništvu Mesarstva prej in kolikšen bo po prisilni poravnavi?

»Prej 0,26%, v novi strukturi pa bo 0,008%. Bolj po domače: od 379 delnic mi jih bo ostalo 37.«

Katere fizične osebe so bili največji lastniki prej in katere so to sedaj?

»A. Hren (476), A. Podrepšek (476), J. Gajšek (475). V dokapitalizaciji ni novih fizičnih oseb, obstoječi pa bodo dobili za deset delnic eno novo.«

Kakšne načrte ima Emona - Ihan kot največji posamični lastnik z Mesarstvom?

»Z njimi se še nismo sestali, da bi izvedeli njihove načrte. Predvidevamo, da se sedanji proizvodni program ne bo bistveno menjal.«

F.K.

S tiskovne konference

Banka Celje leti v nebo

Kot vse kaže, ne le Banka Celje, ampak kar vse banke in hranilnice po vrsti. Pa čeprav se je lansko leto njihovo število zmanjšalo za tri, jih imamo v Sloveniji še vedno 19. In še dobro prodajno blago so. Vendar ne Banka Celje, ki že ima svoje lastnike, 964 delničarjev (od tega je 642 fizičnih oseb), med katerimi sta največja Nova ljubljanska banka (29,4%) in državni odškodninski sklad.

Predsednik uprave Niko Kač je na tradicionalni vsakoletni tiskovni konferenci, kjer se z elegantno pogostitvijo in darilom poskuša priljubiti sedmi sili, z zadovoljstvom navedel kar nekaj spodbudnih podatkov. Bilančno vsoto je banka povečala za 22% in se je s 5,7 odstotnim tržnim deležem še uvrstila na 6. mestu v državi. 556 zaposlenih je ustvarilo dobre 3 milijarde bruto dobička in to kljub znižanju obrestne marže s 4,81% na 3,88%. Porast bilančne vsote je v največji meri porasla na račun poslovanja s prebivalstvom. Knjigovodska vrednost delnice je 55 860 SIT, ena delnica pa je lani prinesla 3000 tolarjev dividende.

Ja Banka Celje draga?

G. Ilovar, direktor poslovanja s prebivalstvom, je zagotovil, da ni, da se gladko lahko primerja z bankami preko meje, ki naj bi primamljale naše poslovneže bolj s spretnimi marketinškimi potezami kot z res ugodnejšo ponudbo. Zanimivo je, da so se v Banki Celje lani krediti pravnim osebam povečali za 39%, prebivalstvu in samostojnim podjetnikom pa le za 2%, kar po mnenju bančnikov pomeni, da je prebivalstvo prezadolženo, navadni smrtniki pa menijo, da si podjetniki pač znajo v banki izposlovati ugodnejše pogoje kot nezaščiteni »šalterski« občani.

Kako naprej?

S samozvestjo, ne glede na to kaj se bo dogajalo v NLB. Do konca junija bodo končali prenose na tarnakcijske račune za pravne osebe, nato se bodo spopadli z novimi računovodskimi standardi, obrestnim nominalizmom, uvajanjem transakcijskih računov za fizične osebe in samostojen podjetnike, širjenjem elektronskega bančništva, akcijskimi krediti, nacionalno stanovanjsko shemo, da o novostih pri kreditiranju SP, Moji zlati Visa kartici, elektronski kartici, Klik-u NLB...sploh pretirano ne izgubljam besed.

F.K.

ŠN na internetu

Praktično o vsem, kar vam leži na duši, vas srbi, moti, veseli... Na spletni strani Šentjurskih novic smo namreč usposobili forum, kjer lahko sami predlagate teme in seveda o njih neomejeno diskutirate. Ali pa samo spremljate debato.

Kot smo obljubili, smo tudi popravili ažurnost naše spletne strani, kjer lahko v rubriki Aktualno spremljate vsaj enkrat tedensko obnovljene komentarje dogodkov s Šentjurskega. Končno smo uspeli obnoviti tudi Napovednik, kjer lahko podrobno izveste, kje in kaj se dogaja okoli vas. Seveda pa nas lahko na kakšen dogodek opozorite tudi preko elektronskega naslova sn_obvestila@email.si.

Izjavi in karikaturi meseca smo dodali še rubriko Fotomontaža, kjer si bomo na šaljiv način privoščili

nekatero znane Šentjurčane. Prvega smo na tapeto postavili našega župana Jurija Malovrha. Še vedno lahko preberate izbore člankov vseh tiskanih številk lanskega in letošnjega leta, si ogledate Šentjursko glasbeno lojtro, zgodovino in predstavitev uredništva našega časopisa, informacije o društvi in organizacijah v naši občini, povezave do šentjurskih spletnih strani...

Nedvomno pa je najbolj zanimiv Šentjurski forum, ki smo ga uvedli že v mesecu marcu, vendar je imel nekaj pomanjkljivosti. V marcu so bralci

debatirali o šentjurski politični sceni in jih kar nekaj »pihnili«. V novem forumu pa je torej mogoče neomejeno debatirati na poljudno izbrano temo.

Deskarji po svetovnem spletu torej vabljeni na domačo stran Šentjurskih novic (www.senjurskenovice.si), ki je v dobrem letu dni delovanja doživela okrog 5000 obiskov.

L. H.

Anketa

Letalo in mercedes

Nakup vladnega letala za 15 milijard, to je 15 000 milijonov SIT, in »Drnovškovega« mercedesa za 30 milijonov SIT, je močno razburkal slovensko javnost. Gre le za slovensko prislovično zavist, ali pa so naši oblastniki res izgubili kompas? So morda v ozadju celo prefinjene igre pred jesenskimi predsedniškimi volitvami, ki jih je Drnovšek na tako poceni način že vnaprej izgubil?

Kako bi ta denar obrnili naši občani, če bi bili pri krmilu?

Franc Arzenak iz Dolge gore:

Gre absolutno za pretiravanje, za razsipno obnašanje. Mislim, da bi tako mala država, kot je naša, morala biti bolj skromna. Tu je oblast vsekala povsem mimo in bo veliko izgubila v očeh ljudstva. To velja tudi za vodilno LDS. Brez dvoma bo Drnovšek veliko izgubil na priljubljenosti, tudi na jesenskih volitvah se mu bo zelo poznalo, če bo kandidiral namesto Kučana. Ne bi pa mogel reči, ali so mu morda letalo in mercedes podtaknili. Možno je tudi, ker lumpi so eni in drugi.

Jaz bi denar dal za posodobitev bolnišnic, za pediatrično kliniko, ki jo že tako dolgo načrtujejo.

Alojz Modic iz Primoža:

Neupravičeno, preveč prestižno, skratka preveč za naše razmere in potrebe. Če avion rabijo, naj si ga najamejo ali si kupijo karto kot vsi drugi. Naj ima Drnovšek dober avto, toda s tem dragim mercedesom je le šel predaleč. Ne dvomim, da vlada ve, kaj ljudje mislijo, očitno ji pa tega ni mar. Je preveč zaverovana vase. Vsa opravičila in obrazložitve, s katerimi nam strežejo, pa so medla, nestrokovna, neverodostojna. Kot da ne bi vedeli, kaj nam hočejo povedati. Da, možno bi bilo, da je v ozadju tudi politika, recimo Kučanovi interesi. Po

mojem bi bilo najbolje, da bi namesto tega luksuza znižali davčne obveznosti in tako dali injekcijo gospodarstvu.

Štefan Arzenšek iz Šentjurja:

Na, ha, sem nekje prebral, da bo zato Bandelj letel. Ampak s tem letalom. Da laže, že ne morem reči, ker je žaljivo. Kaj naj rečem? Ta vlada več ne ve, kakšno je stanje v državi, Drnovšek in njegovi sploh ne gredo več med ljudstvo. Vsekakor Sloveniji ne gre tako rožnato, da bi si vlada lahko privoščila tako drago letalo. Zakaj si ga

ne najamejo, tako kot na primer avstrijski kancler, ki si najame letalo pri Laudi. Drnovšek in LDS sta z letalom in mercedesom izgubila veliko svojega ugleda in zaupanja.

Kam bi jaz dal ta denar? Tistim delavcem, ki že tri mesece in več niso dobili plače.

Veronika Poljšak iz Šentjurja:

Joj, svinjarija. Absolutno sem proti avijonu in proti mercedesu. Tej vladi je očitno vseeno, kaj si mislijo državljani. Kratkoterminalno so arogantni. Narod je zelo razjarjen in ne dvomim, da bo ta garnitura na volitvah pogorela. Četudi bi zdaj Drnovšek letalo prodal, zadeve več ne more rešiti. Treba jih je zamenjati, skupaj z našim županom, ki hodi v Ljubljano le luft mešat.

Veliko je bolj potrebnih stvari, naj dajo za bolnice.

Gašper Jelen iz Gorice:

Vlada vsekakor potrebuje letalo, tudi Drnovšek mercedesa, toda ne za takšne astronomske denarje.

Naredili so napako, očitno mislijo, da lahko vse naredijo po svoje. Preveč so se prevzeli. Morda je za državo in demokracijo kar dobro, da ta oblast izgublja na ugledu, da ne bo imela več takšne absolutne vloge. Ko poslušam ljudi, je jasno, da bodo na naslednjih volitvah krepko

padli.

Socialno ogrožene družine, stečaji, ceste, da te je groza... Veliko je stvari, ki bi jih bilo treba prej urediti.

Nina Pirc iz Šentjurja:

To je največja oslarija. Sem poslušala Jelinčiča, kako je tolkel po Drnovšku, čisto prav je imel. Ti ljudje so res malo previsoki in jih bo treba nekoliko prizemljiti, na volitvah kajpada. Ampak, saj bodo spet izvoljeni. Jaz jih sicer tudi doslej nisem volila in jih tudi vnaprej ne bom. Bolje bi bilo, da bi pomagali ljudem v krizi, takšnim, ki še za jesti nimajo, ali pa bi dali za štipendije.

Komu je mar za čisto mesto?

Skavtom. Ker jim enostavno ni vseeno, ker se človek tudi smeti enkrat naveliča gledati, ker se bliža veliki šentjurski praznik in še bi lahko našli kak razlog. Zbrali so se v soboto 6. aprila pred cerkvijo, se oborožili z vrečkami, palicami in plastičnimi rokavicami in vse je bilo nared za čisto pravo čistilno akcijo.

Kakih štirideset skavtov (otrok in odraslih) se je razdelilo v tri skupine. Prva se je napotila na Rozaljšo. Vsak sprehajalec ve, da pogled ob poti ni ravno prijeten. Kljub temu pa si nihče ni mislil, da bi pot lahko bila tako zelo nastlana. Tudi najmlajši so se na koncu naveličali prešteti polne vreče.

Druga skupina je ubrala pot po mestu. Ob pešnici, pa okrog kulturnega doma, na mestem trgu... Ko se osemletnik zabetonira ob potok in na glas razmišlja, da še nikoli ni zares pogledal, kako umazan je pravzaprav ta naš potoček. „Kaj lahko čisto vse noter vržejo?“ „A misliš, da bi zbolel, če bi pojedel ribo iz tako usrane vode?“ Ja, kaj naj človek reče na taka vprašanja?! Res pa ti dajo misliti. Kdaj se je kaj takega že vprašal kdo od odgovornih?

Tretja skupina pa je šla v industrijsko cono. Že takoj, ko jih je destinacija doletela, so vedeli, da imajo

velike možnosti za zmago. Nagradili so namreč najbolj pridne pobiralec smeti. Področje med avtobusno postajo in zeleno trgovino pa je poglavje zase. Zdi se kot bi se ljudem zdelo normalno, da je obcestni pas pač »okrašen« z vso mogočo nesnago. Tam so otroci doživeli prijetno presenečenje, saj jih je obiskal gospod Podkrajšek (naj mi ne zameri, če sem ga kako preimenovala), jim prinesel naročje sladkarij in jih za konec še povabil na domač jabolčni sok. Bil je res prijeten zaključek delovnih uric.

Za konec so se vsi zbrali na Zgornjem trgu. Zmagovalci so dobili majhen spominček, vsi pa občutek, da so nekaj naredili, svoj kraj vsaj malo polepšali. V zabojnik je tako romalo čez sto vreč smeti, ki so jih nabrali v pičlih dveh urah. Ker je akcija potekala pod blagoslovom Občine, je udeležence na koncu čakala tudi malica.

Stegovodkinja šentjurskih skavtov Urša Pevec je akcijo komentirala z mešanimi občutki. Če jo gledamo samo s skavtskega vidika, je zagotovo uspela, dosegla svoj vzgojni in funkcionalni namen. Če pa jo gledamo širše... nam bridko razočaranje ne uide. Kljub veliki

medijski podpori, obvestilom v javnosti in prisrčnim povabilom naj se oranžnim srajčkam pridružijo vsi, ki jim je mar za čisto in urejeno mesto, se je vabilu odzval samo en fantek. Razlogov je lahko več, žal pa se najbolj ponuja tisti »pišmevuhovski«. Smeti se bodo gotovo spet nabrale, ampak tisti otroci, ki so jih v soboto pobirali, zagotovo ne bodo za karsibodi spustili papirčka na tla. To pa je edino, kar šteje. Šentjurčani pa...

Saška

Jurjevo veselo in deževno dvanajstokrat

Kronika jurjevanja

V trgu in zadnja leta mestu Št. Jurij (v čast praznika smo ga malce preimenovali) so vrli krajevni velmožje skupaj s podaniki pred kratkim obhajali dan, ki slavi znamenitega rimskega bojvnika, pomeni pa tudi čaščenje božanstva rasti in rodovitnosti ter začetek kresne dobe. Taka tradicija se obuja v zadnjem času že dvanajstokrat po vrsti. V ta namen je Št. Jurij pošteno okrancljan z zelenordečimi kockastimi zastavami, že teden dni pred uradnimi prazniki pa so ponekod razstavili narodne trobojnice.

Petek

Št. Jurjske novice so se v slogu stare paberkovalke odpravile po prizoriščih. Najprvo je bila na muhi kulturnodomska

fluorescentnorumen o varnostnih fantov več. Žal so si nekateri mladci svoj manjko časa ukvarjanja do grmovnic morali potešiti ravno ta večer. Pretirana so bila pričakovanja enega glavnih organizatorjev, da bo mladež znala poskrbeti za priročne odpadke, ki jih je čakal en samcat kontejner nekje v temi za šotorom.

Sobota

Po nočnem prekroku se je bilo skoraj

Št. Juriju v bodoče niti slučajno ne bo veliko gorelo, je simbolično sporočilo tudi vreme, ki je poslalo svojo protipožarno pošiljko ravno v trenutku, ko je svečenik Zemljič poskušal vozilo priporočiti dobrim silam.

Za pravo štimungo so poleg ognjevarstveno uniformiranih poskrbele še

razstava žaubic, zvarkov, vinčeka in rožic. Domače sile, ki so jim pripomogle tudi konjiške (to ni nič čudnega; Št. Jurij in Konjice imata podpisano nekakšno pogodbo o sodelovanju), so popotni duši prikazale ponudbo št. jurijskih in okoliških krčm, kmetij, vrtnarij, č'belskih pastirjev in KG šole. Impresioniral je predvsem zeliščni g. Kalan, zmedo (prizanesljivi nasmešek) pa je v predverju povzročala plehnata mizica z alpoško zastavico.

Na Št. rocku, ki se je po prejšnjeletni uverturi dogajal v tadrugo, smo uhlje dali na preizkušnjo mladim obrtnikom električnih glasbil, ki so prihajali od blizu in malo dlje. S trpkostjo v srcu ob pogledu na izbor glasbenikov na ličnem plakatu, kjer ni bilo navedenih tovrstnih št. jurijskih rokodelcev, smo se odpravili na prizorišče. Vremena pa se morda jasniro tudi na našem koncu, saj so nepričakovano svoja delovna orodja na odru razpostavili ponkovsko dišeči Rectusi. Kljub ne-vremenu se je zbral trop št. jurske mladeži, ki se je resda prikazal nekoliko pozno. Zadnjevrstni so na prizorišču zagodli Orlek, ki so upravičili svojo slavo in pognali v ritmični gib marsikateri zakrneli sklep. Nekoliko starejši udje pa so pogrešali klopi, ki so skrbno zložene čakale veselične sobote, vendar je bilo zato vsaj

nujno udeležiti jutranjega marša, seveda imenovanega po Juriju. Morda niste vedeli, da se sme, poleg šoljugenda v enormnih količinah, zadeve udeležiti celo stara garda, ki se pomeri v različnem znanju o Št. Juriju in orientaciji, a za to je treba biti obveščen po internih kanalih. Na srečo trasa sprehoda ne vodi mimo javnih napajalnic in podobnih privatnih inštitucij, takopak da ni

rosne mažoretke in pleh muzika iz regiona. Navadnega občinstva je primanjkovalo. Sejmarji, ki so domovali pred Zeleno palačo, niso zdržali ravno dolgo, čeprav so nekateri njihovi produkti le uspeli zamenjati lastnika.

Vzdušje je okrog treh tako ali drugače doseglo klimaks; moškim so se pocedile sline, slišati je bilo nekaj vnebovpijočih

bilo neljubih grabnvalarskih ekskurzov.

Št. jurijski gasilci so imeli prav tega dne razlog več za postroj. V plemeniti družbi in v svečanih gvanth so slavnostno sprejeli v uporabo novo ivecovo zverino. Botrov je bilo veliko, tako da za novega »Ivča« zagotovo ne bo slabo poskrbljeno. Da v

negodovanj na mrzlo vreme, ki naj bi povezovalki konjske povorke Nataliji Verboten preprečila, da pokaže kapaciteto svojih »pljučk«. In res so verjetno prav težke cote ovirale ubogo Natalijo, ki je bila po vsaki pesmici presenetljivo zadihana. Za trenutek je lizika Natalija dala »prisočnim«

upanje, saj se je slišalo: »Lej, se je že začela odpejati!« Med gasilsko hierarhijo se bo zagotovo visoko povzpela Ferdo Pušnik, pred katerim se je šla šaleška starleta namizni ples, njegovo pokrivalo pa je pristalo na njeni glavi.

Za 15 minut so gotovo popenili vozniki, katerim je Jurjev sprevod konjskih vpreg in konjenikov preprečil pot proti avtocesti. Nekateri so se čudili tudi tablam za sejem, tako da je tiste četrte ure hitro minilo.

Kakšnih 40 jezdecev, ducat vozov in

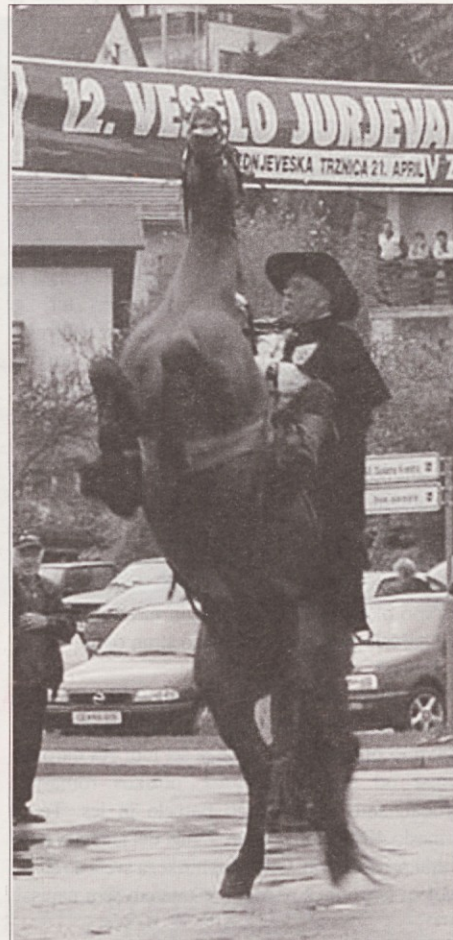
malo upiral!? Natalija je še malo pomigala in že smo dočakali edini večer v letu, ko se v Št. Juriju dogaja veselica. Pločevinasta konjenica je segala daleč vzdolž ceste, tako da je tudi uradni gostilničar Bohorč bil prav dobre volje. Nezadostno oceno si je zopet zaslužilo vreme, ki je neutrudno pralo s ceste organske sledi povorke. Dori in družčina pa so kljub mokremu dejstvu profi sprogramirano opravili svojo šoubiznis službo.

Nedelja

Zadnjega dne so organizatorji dogajanje preselili v Zgornji trg. Dolga gruča preprostih in ličnih štantov je dihal pod nazivom srednjeveške tržnice. Po vzoru podobnih prireditev so bili razstavljalci iz večih koncev Slovenije. Po bolj ali manj originalni promenadi je bil mogoč vstop tudi v reprezentančno Ipavčevino, kjer je bilo zanimivo opazovati razstavo »Podobe krajine« v družbi mamk z vrečkami z domačimi vonjavami.

Na farofškem stopnišču so nekaj stotov obiskovalcev pozdravili št. jurijski pihalci, ki jih je sredi delovne dolžnosti, kot za stavo, še enkrat naprlo. KS se je pri naročilu vremena tokrat očitno (zopet) uštel.

Ko je bilo solnce v zenitu, so med obzidjem in cerkvenim masivom domači pjebi v fantovskih igrah, ki so bile kopija lanskkih, prekosili vse štiri gostujoče ekipe. To je znala Slavica Gobec, ki je skrbela, da mikrofoni ni bilo dolgčas, izjemno ubesediti. Na prizorišču se proti napovedim ni pojavil Zeleni Jurij, ki bi moral biti sicer osrednja simbolna figura praznovanja, čemur se že iz načelnih razlogov skoraj ne bi smel odpovedati.

Dogodek, ki je bil za nekatere najlepši, pa je bil nedeljski večerni koncert Slovenskega citrarskega kvarteta v botričniškem sakralnem objektu. Obiskovalci so bili dobro razpoloženi, saj so jim za uverturo vrli št. jurijski vinogradniki in kmetijci pred malo palačo Ipavcev napolnili želodce in osvežili grla.

Kronisti št. jurijskih novic

Turistično društvo Šentjur se s predsednikom Ludvikom Mastnakom ne pojavi nikjer

smetarsko vozilo za njimi se je naposled drug za drugim pokazalo poldrugemu tisoču prisotnih duš. Še pred tem so za uvod v petih sekundah nabadli zmaja, ki se ni niti

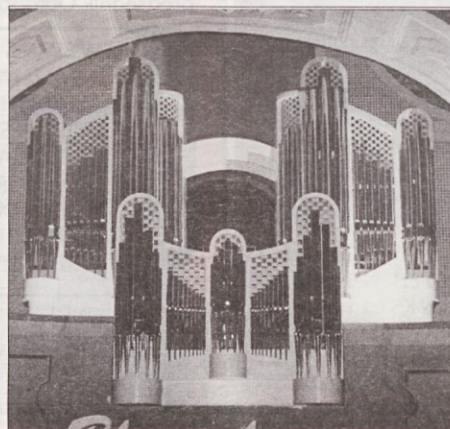
V cerkvi sv. Matrina na Ponikvi zaigrale nove orgle

V soboto, 06. 04. 2002, je bil v cerkvi Sv. Martina otvoritveni koncert s predstavitev novih orgel, ki je privabil polno cerkev ljudi. Na inštrument je zaigral profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani Tone Potočnik, spremni predstavitevni govor ter razlago je imel inž. Brane Košir - vodja Škofijske orglarske delavnice v Mariboru, povezovalka programa pa je bila Irena Zevnik.

Orgle, ki so jih izdelali v Škofijski orglarski delavnici v Hočah, imajo 1616 piščali, 1314 je kovinskih in 302 lesenih, zraven pa še piščali bombarde, ki imajo lesene odmevnike. Sestavljene so iz 25 registrov, uglasene so na 440 Hz pri 15 stopinjah celzija.

Ponkovaška farna cerkev je bogatejša še za barvno okno nad vhodom v cerkev. Predstavlja Slomska z iztegnjeno roko, ki pozdravlja in blagoslavlja farane

in vse, ki prihajajo ali odhajajo. Likovna in slikovna zamisel je delo akademskega slikarja Tomaža Perka

iz Cerknice, izdelal ga je Stojan Višnar iz Radovljice.

V nedeljo, 07. 04. 2002, pa je bila slovesna sveta maša z blagoslovitvijo orgel. Poleg povabljenih duhovnikov je temu dogodku prisostvoval tudi mariborski nadškof dr. Franc Kramberger, ki je orgle tudi blagoslovil...

Predstavlja se je sopranistka prof. Andreja Zakonjšek, na orglah jo je spremljala njena učenka Suzana Rožanc.

Na koncu je g. Miha Herman podelil spominska darila dobrotnikom, botrom in sponzorjem. Imena bodo shranjena v skrinjici zraven orgel.

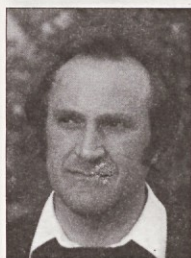
Župnik Miha Herman o orglah

Od zamisli do novih orgel?

"148 let stare orgle že dolgo niso bile več uporabne. Pogovarjal sem se z različnimi ljudmi, kaj

bi se dalo narediti. Pred 10 leti sem povabil g. Schmida, ki je po rodu Nemec ter nekaj naših mojstrov, ki so se šolali v Nemčiji, da smo pregledali, kaj bi se dalo narediti... Ugotovili smo, da je potrebna postavitev novega instrumenta. Kar je pomenilo veliko dela in denarja. Ker je bilo

potrebnih več drugih opravil (obnove strehe, fasade), smo zamisel začasno opustili. Pred petimi leti sem prosil g. Škrablja, izdelovalca orgel iz Rogaške Slatine, ter g. Koširja iz Škofijske delavnice iz Hoč pri Mariboru za pregled in nasvet. Želel sem si, da bi dobili dober

instrument, ki bi služil pri bogoslužju, koncertih in raznih cerkvenih dejavnostih. Zadal za starimi orglami nad vhodom v cerkev je bilo veliko okno, ki je bilo dotrajano, zato sem, kot sem videl po drugih župnijah, dal narediti barvno okno s podobo Slomška. Orgle sem želel postaviti tako, da bi bilo barvno okno videti od znotraj in navzven in da bi bile piščali postavljene na vsako stran okna.

Denar?

"Sestavili smo odbor za orgle in začeli z zbiranjem. Vse prve nedelje v mesecu že dolga leta zbiramo prispevke, za orgle je šel tudi ves darovan denar od pogrebcev, porok, obiskov romarjev, prodali smo podedovano parcelo in les. To je prineslo 40% celotne vsote. Drugi del sredstev smo zbirali po domovih. Člani župnijskega sveta so šli po svojem teritoriju s pismom, v katerem sem napisal,

kaj nameravamo narediti in kakšni bodo stroški. Leta 1999 smo obhodili gospodinjstva in prosili za 20.000 SIT. Odziv je bil pričakovan, nekateri so dali še kaj več, drugi manj, nekateri nič, nekateri pa kasneje in pri svetih mašah. Tretji del smo dobili na občini, KS in od Telekomu."

Dobrotniki in botri?

"Vseh znanih dobrotnikov je 54, trije pa niso želeli biti imenovani. Dva botra nimata z našo župnijo nobene povezave. Eden je bil tu z romarji in ko je videl, kaj pripravljamo, je čez dva meseca prinesel denar. Drugi je naš rojak v tujini in je k darovanju pritegnil svoje prijatelje.

Zanimivo je, da smo pri razdiranju starih orgel našli podatke o izdelovalcih izpred 100 do 200 let in pri tem sem prišel na misel, da bi imena darovalcev in izdelovalcev tudi mi shranili v orgelski omari. Tako upam, da bodo po naslednji obnovi ali popravilu ostala imena ohranjena. So pa imena zapisana tudi v naših cerkvenih dokumentih."

Cena orgel?

"Cena orgel je odvisna od velikosti. Pri nas je 25 registrov, vsak je vreden 10.000 nekdanjih nemških mark, skupaj torej 130.000 evrov."

Je bil to zgodovinski dan za Ponikvo

"Tako je, to je ena večjih pridobitev in velika investicija... Postavitev orgel je bila zelo zahtevna. Prvotne orgle so bile male, druge orgle izpred 150 let so bile za tisti čas častno imetje. Nanje je takrat igral Peter Hlastec starejši. Tretje, sedanje, so močnejše in zahtevnejše. Vanje je vkomponirano tudi barvno okno v spomin na Slomška, ki nad

vhodom v cerkev pozdravlja ljudi, ki prihajajo v cerkev ali iz nje odhajajo."

Kakšna so Vaša pričakovanja in želje?

"Resnično si želim, da bi orgle bogatile in vzpodbujale nas, ki jih poslušamo in sodelujemo pri maši, koncertih, pevce in organiste. Želel bi vzpodbujati mlajše in prihodnjo generacijo organistov, da bi začutili v njih priložnost za nadaljevanje. Pomembna sta tudi solidarnost in sodelovanje. V naših orglah je skoraj za vsakega farana ena piščal, so primer različnosti in sodelovanja. Naj bi tudi med ljudmi vzbujale enotnost in čutenje, da smo ena župnija, ena skupnost in da ni razlogov, da bi bili drug drugemu zavistni. Kot to niso piščali."

Komu gre zahvala?

"Zahvalil sem se že v nedeljo pri sveti maši. Sedaj ne bi posebej izpostavljal imen. Rad bi se zahvalil faranom, ki so pomagali pri delu, pri zbiranju denarja, botrom, župnijskemu svetu, pevcem, organistom, vsem, ki so bili zraven pri pripravi hrane in pijače, sodelujočim v programu, delavnic iz Hoč, ki je orgle naredila in delavcem, s katerimi je bilo lepo sodelovati."

Hvala za pogovor. Vam in krajanom veliko lepih trenutkov in glasbenih užitkov.

Prvi bodo že 27. aprila 2002 ob 20. uri v izvedbi organistke Suzane Rožanc in sopranistke Andreje Zakonjšek.

Marko Lesnika

Koliko in kdo za orgle?

»Dolga leta smo sanjali o njih, tri leta zbirali denar, zdaj pa si delimo ob njih radost pevc, organisti in farani... Čudovit instrument so orgle, nežne in mogočne, slavimo Boga in nagovarjajo ljudi, učijo nas sožitja in vztrajnosti«, je na začetku svojega slavnostnega nagovora ob njihovi predstavitvi, v soboto zvečer, 6. aprila, povedal župnik Herman. O ceni ni rekel nobene.

Orgle, vsaj takšne kot jih imajo Ponkovičani, so kar resen finančni zalogaj tudi za tako bogato župnijo, kot je Ponikva. Koliko so v resnici stale? Zakaj je potrebno ta podatek diskretno skrivati, pač ni mogoče razumeti. Župniku Hermanu, prav gotovo najzaslužnejšemu za to pridobitev, je tu morda le malo spodrsnilo.

Kako in koliko denarja so zbrali, lahko le ocenjujem. Vsaka družina je bila zadolžena za 20 000 SIT, ki so jih večinoma vsi dali, torej skupaj okrog 10 milijonov SIT. Bronasti, srebrni in zlati botri, vseh je bilo okrog 60, so prispevali po najmanj po 60, 80 in 100 tisočakov, skupno okrog 5 milijonov, drugo pa je prišlo iz nabirk in darovanj ob krstih, porokah, zlasti še ob pogrebihih namesto cvetja na grob, in še od kje. Ocena 10 milijonov SIT. Za orgle je šel tudi izkupiček za prodano imetje tragično preminule Urške Šolinc. Največja posamična donatorja sta bila občina (3,5 milijona SIT) in KS (300 000 SIT). Koliko je prispeval Telekom, ni znano. Ugibam: 500 000 SIT. Skupaj torej okrog 30 milijonov SIT.

Jože Korže, občinski svetnik s Ponikve:

Prav je, da ima Ponikva orgle, ne bom pa nič rekel o tem, ali res potrebujemo tako kvaliteten in drag instrument, ker se na to ne spoznam. Pravijo, da so stale 280 000 DEM. Denar je sicer velik, toda Ponkovičani smo ga radi dali in zbrali v treh letih. Mislim, da nam zato ne bo nikjer nič manjkalo. Osebnost sem se zelo zavzemal tudi za prispevek iz občinske blagajne, od koder je prišlo 3,5 milijona SIT. Ne vidim razloga, zakaj občina ne bi prispevala.

Tone Vrečko, predsednik sveta KS:

Orgle so velika pridobitev za cerkev in za Ponikvo. Imamo daleč naokoli najlepšo cerkev, zato se tudi nikoli ni postavljalo vprašanje, če so orgle preveč razkošne. Enostavno morajo biti. KS je prispevala 300 000 SIT. Normalno, tudi naša družina je prispevala svoj delež. Lepo bi bilo, če bi bila KS tako uspešna pri zbiranju denarja za vodovode in ceste, kot je župnik Herman.

F.K.

Območno združenje RK Šentjur

PIREJA

zabavno glasbeno humanitarno prireditve

LUČKA V OČEH

ki bo

v nedeljo, 12. maja 2002, s pričetkom ob 18. uri, v športni dvorani OŠ Hruševac v Šentjurju

Zbrana sredstva bodo namenjena socialno ogroženim otrokom iz občin Šentjur/Celju in Dobje

slavnostni govorniki:

župan občine Šentjur/Celju: Jurij MALOVRH

župan občine Dobje: Franc SALOBIR

predsednik Območnega združenja RK: Štefan TISEL, dr. med.

Nastopajoči:

NEW SWING QUARTET

ALFI NIPIČ
ALEKSANDER JEŽ
OTO PESTNER
VESELI PLANŠARJI
VIKTORIJA
Ans. DORI
Ans. UNIKAT
DOMIMA

PINOCCHIO

ŠENTJURSKI MUZIKANTJE
POLKA PUNCE
MONIKA KUMER
IRENA ZDOLŠEK
LAURA PEŠAK
MAJA SLATINŠEK
FOLKLORNA SKUPINA ŠENTJUR
komedijanta BRAJDIČA

Prireditve so omogočili: Val - Kom, Občina Šentjur/Celju, Akvonijska študentska organizacija v Mariboru, RKS, Papirnica Brigita, Studio Trg, OŠ Hruševac, LDS, Občina Dobje, Marko Diaci - poslanec DZ, Franc Rataj s.p., Alpos Šentjur, SKMS, Prostovolno gasilsko društvo Šentjur, Radio Celje in Štajerski val, Kmetijska šola, Šentjurčan - ga. Marijana Novak, Šentjurske novice in drugi. (donatorstva do 20.4.2002).

**Bralcem Šentjurskih novic
želimo prijetne prvomajske praznike!**

Gruda – Jurmes d.d.

! NOVO V ŠENTJURJU !

FRIZERSTVO

Mateja Fijavž-Smola s.p.

MOŠKO IN ŽENSKO FRIZERSTVO
NASPROTI ZDRAVSTVENEGA DOMA

OBLIKOVANJE FRIZURE S POMOČJO RAČUNALNIKA!
20% POPUSTA SE VES APRIL

BIRMANCI IN BOTRI POZOR!
ZA BIRMO BO ODPRTO
V SOBOTO 27. 4. OD 7. DO 12. URE
IN V NEDELJO 28. 4. OD 6. DO 9. URE

Tel.:
749 27 13

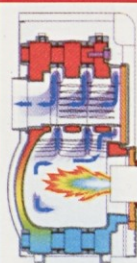
Delovni čas:
ob delavnikih
7 - 19
ob sobotah
7 - 17

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

**TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO,
ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM**

**ZA VAŠE DOBRO
POČUTJE
V VROČEM
IN HLADNEM
SKRBI "ELBA."**

Slike so simbolične.

V TRGOVINI ELBA vse za:
- elektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

Za dodatne informacije smo Vam
na voljo na tel.: 03 / 57 41 151

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

**Vesele velikonočne
praznike!**

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR

Delo je vrednota.

Častiti praznik dela nam
pomeni spoštovati ljudi.

Čestitamo ob dnevu
upora proti okupatorjem
in 1. maju!

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

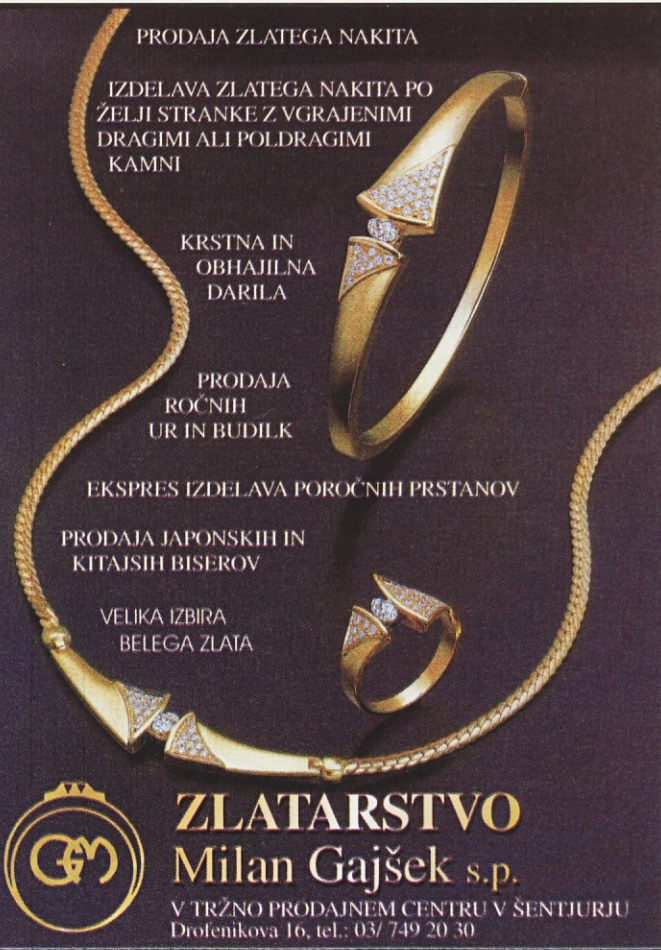
PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

Naše kmetije

Tinclovi iz Vodruža: koze

Koza, nekaj v naši deželi simbol revščine, postaja hit. Zasluge za to imata prav gotovo tudi Franci in Sonja Videc z Ravn. Začela sta pred desetimi leti, danes imata eno najboljših čred v Sloveniji, utečeno zahtevno sirarsko proizvodnjo, in kar je najpomembnejše, imata tržišče - in denar. Poleg tega pa že vrsto domačih in mednarodnih priznanih za svoje sire ter občinsko priznanje 2001. Skratka zgodba o uspehu, s kakršno se niti avtorji tega slogana, Drnovšek in LDS, ne morejo pohvaliti.

Kovinostrugar in koza

Tinclova kmetija na Ravnah do nedavnega ni bila nič posebnega, 22 hektarov veliko posestvo, bi že nekaj pomenilo, če ne bi od tega bilo kar skoraj 16 hektarov ne ravno bogate hoste in le slabih 7 hektarov obdelovalne zemlje. Pokojni Francijev oče je na leto zredil dva ali tri bike, zažgal dve ali tri kope oglja in to je bilo dovolj za skromno preživetje. Otroci pa so morali na delo drugam. Franci je postal kovinostrugar in je deset let svojega dela pustil v celjski Libeli.

»Ko je pred desetimi leti umrl oče, sem se moral

Ni več zastonskega denarja

Tako korenita živinorejska preusmeritev je gotovo draga zadeva. Kako ste prišli do denarja?

»Vsega smo vzeli 3 milijone kredita, resda z ugodnejšo in regresirano obrestno mero, vse drugo je naše in v delu. Vse smo delali sami. Podarjenega denarja več ni. Res je, da bi se lahko še bolj zadolžili, toda v takšne rizike nismo hoteli iti. Izposojen denar je še vedno tudi drag.«

Imate odlično urejeno novo sirarno. Je tudi ta povsem vaša?

»Predračun je znašal 18 milijonov, toda če delaš sam, gre veliko ceneje. Strojno opremo je bilo seveda potrebno kupiti.«

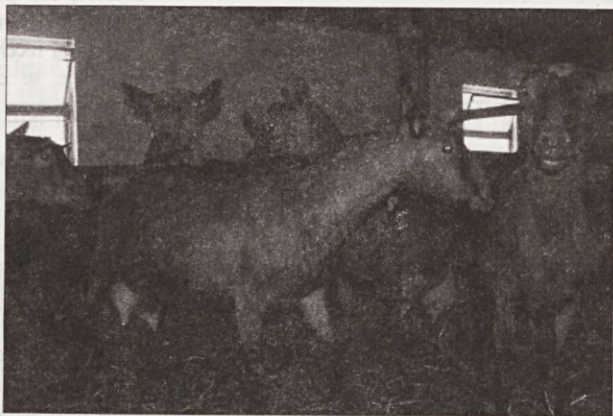
Znanost, imenovana koza

»Koza ima svoje zakonitosti, ni pa nič posebnega. Vso naučeno tehnologijo smo v praksi sami preizkusili in danes za nas ni več kozjih skrivnosti. Koze krmimo s senom, poleti s prilastom, obojega dobijo po volji, po navodilu prof. Orešnika iz Biotehnične fakultete, ki nam je izbalansirani obrok, pa še po pol kilograma krmila in 20 dekagramov ječmena in koruze ter mineralno-vitaminske dodatke. Koz ne pasemo zaradi oddaljenih pašnikov, pa tudi zaradi miru v čredi. V čredi namreč vlada stroga hierarhija, ki se vzpostavi šele po hudih bojih med njimi. So pa koze zelo občutljive in vse spremembe ali motnje se takoj in trajno odrazijo na količini mleka. Koze pripuščamo praviloma meseca oktobra, jih nato še dva meseca molzemo, januarja in februarja več ali manj mirujemo, marca pa se prično kotitve in nova

odločiti, ali služba ali kmetija. V začetku sva z ženo poskušala še z zeljem in ogljem, saj je šlo, toda ni bilo tisto pravo. Potem sem nekje prebral članek o kozjereji, poklical celjsko mlekarino in že naslednji dan je bil pri nas Mirnik, ki je v imenu mlekarne kazal velik poslovni interes za odkup kozjega mleka. Nabavili smo si nekaj strokovne literature, preuredili

hlev, na Primorskem kupili 20-glavo kozjo čredo, montirali molzni stroj, mlekovod, mlekarina nam je dala hladilni bazen za mleko in začeli oddajati mleko. Seveda smo imeli z živalmi nekaj začetnih težav, zlasti s prehrano, koza je pač nekaj posebnega, med drugim tudi zelo inteligentna, čustveno občutljiva in zamerljiva, pa vendar je še kar šlo. Mleko je imelo odlično ceno, okrog ene marke, higienske norme niso bile ravno pretirane, mlečnost naše črede, šlo pa je za francosko srnasto kozo, pa je bila dokaj skromna, morda tretjino sedanje. Prav zato smo tri leta kasneje šli na nemško oplemenjeno srnasto kozo, 30 glavo čredo vredno 10 000 DEM smo pripeljali iz Ljutomerja in to imamo še sedaj. Z njo dosegamo za slovenske razmere odlično mlečnost 800 litrov letno, pa tudi odlično plodnost, 2 kozliča na gnezdo.«

sezona. Kozlički sesajo okrog dva meseca in v tem času prirastejo na 22 do 25 kilogramov.

Lahko zatrdim, da s kozami skoraj nimamo zdravstvenih problemov. Iz različnih razlogov na leto izgubimo eno žival ali dve, kar sploh ni kritično. Pomoč pri porodu je še najpogostejša intervencija, ki jo seveda opravim kar sam. Celu carski rez sem že enkrat naredil, ampak povsem slučajno; koza na porodu sem namreč že odpisal, hotel sem rešiti le kozličke, pa je potem presenetljivo vse ostalo pri

Prehlajeni dogodki

Mladi in kmetijska država

Konec prejšnjega meseca je bila na Ponikvi fešta mladih kmetijcev, regijskega finala Kviza mladi in kmetijstvo. Polna ponkovska kulturna dvorana je bila spodbudna, med mladežjo le nekaj resnejših obrazov, na primer podžupan Čokl, predsednik KS Ponikva Vrečko in pa polna ekipa državnih kmetijskih uradnic iz šentjurske izpostave Kmetijsko gozdarskega zavoda Celje - ki pa so prireditvi dali svoj (okorel) uradniški značaj.

Začelo se je z enournou zamudo, ki organizatorjem in prireditvi nikakor ni v čast, in to s štirimi ali petimi formalnimi kot jajce jajcu podobno dolgočasnimi nagovori in pozdravi »organizatorjev kmečke mladine«. Res je prvi spregovoril vzorno polikani predsednik šentjurskega Društva podeželske mladine Primož Pevec, ki pa je skušal biti čim bolj podoben odraslim, recimo dopadljivemu stilu župana Jurija Malovrha z obveznim citatom tuje modrosti na začetku. Torej tudi on kot eden izmed »njihovih«.

Ali pa se motim, in se podeželska mladina res enači z »njimi«? Gotovo ne. Mladi kot vsi mladi, po vzdušju in v dvorani jih ni bilo mogoče v ničemer razlikovati od mestne mladeži, so odgovorili po svoje: tako med pozdravnimi govori kot tudi kasneje med »uradnim« delom prireditve so spontano klepetali. Bilo je sicer nevljudno, toda s simpatijami sem bil na njihovi strani. Na zelo učinkovit način so se uprli »uzurpaciji« njihove prireditve s strani kmetijsko-državnega »establišmenta«. V samem tekmovalnem delu prireditve, roko na srce, koncipiranem zelo ozko in za neposvečene nezanimivo, so bili sicer vodljivi, bučno so navijali za svoje, ne verjamem pa, da so kaj prida pridobili tako v strokovnem kot motivacijskem smislu. Poznavanje pravilnika o označevanju goveda, ali Pravilnika o označevanju vina... ni sicer nič slabega, toda sam bi osebno veliko veliko rajši slišal kaj o splošni razgledanosti mladih kmetijcev, tudi o EU, krčevitemu umiranju slovenskega srednjega kmeta (malega že tako ni več)... Da, to so res morda že teme tematske okrogle mize, ki mlade kmetijce verjetno zanimajo, gotovo pa bistveno manj njihove »podržavljene organizatorje«, ki se spornih tem očitno celo izogibajo. Ker po naravi stvari nosijo zanje svoj delček odgovornosti. Simptomatično je bilo opozorilo »šefice« Mojce Krivec, da bo dala izprazniti dvorano, če ne bo pravega miru. Upam sicer, da se je takoj ugriznila v jezik, toda tudi zarečena beseda vedno nekaj pomeni. V tem primeru vsaj to, da ni povsem jasno, komu in čemu je bil namenjen Kviz mladi in kmetijstvo.

Kdo je na kvizu zmagal in gre naprej na enako koncipirano državno tekmovanje, tako sploh ni pomembno. Gotovo tisti, ki se je najvestneje na pamet naučil določbe nekaj pravilnikov in drugih dokumentov, s katerimi slovenska država po hitrem (in brutalnem) postopku evropeizira svojega kmeta.

F.K.

življenju, resda tudi z delno pomočjo živinozdravnika in antibiotikov.»

Prej je rezala furnir, zdaj reže sir

Gospa Sonja, Franci jo je pred 15 leti pripeljal kar s sosedove Sivkatove kmetije, je prvi in edini sirarski tehnolog pri Videčevih. Franci ima čez polja in hlev, ona pa sirarno. Ohlajeno mleko kar po cevovodu prečrpa v sirarno in tam nato vsak drugi dan čara za zaprtimi vrati od sedmih zjutraj do dveh popoldne. Zelo je pedantna in nikogar ne spusti v svoje svetišče. Zaradi higiene, pravi. Tudi sam sem jo komaj

pripravil do tega, da sem jo lahko od daleč fotografiral na njenem delovnem mestu.

Gospa Sonja, kako ste prišli do sirov?

»Cena kozjemu mleku je vse bolj padala, tudi mlekarna je bila zanj vse manj zainteresirana, pa smo morali kreniti na to pot. Dala sem skozi kar nekaj tečajev, kakšni dve leti sem s siri eksperimentirala v domači kuhinji, vse postopke sem si skrbno beležila in tako počasi pridobila tisto sigurnost, ki je v sirarstvu nujna. Pustila sem službo v Bohorju, kjer sem delala v furnirnici, in začela s polno paro s siri. Že kar prvi siri so mi dobro uspeli, Gurman, prvi poltrdi sir pa je še danes moja uspešnica in je še vedno takšen, kot je bil pred sedmimi leti.«

Težave sirarjev so precej pogoste, kvarjenje, napihovanje in podobno. Kako ste se vi prebili skozinje?

»Le nekaj manjših težav sem imela. Siri, ki sem jih naredila iz mleka v času prska, so mi popokali, verjetno zaradi povečane vsebnosti beljakovin in maščobe. Pa ni bilo nič hudega, okus je ostal neokrnjen in po polovični ceni sem ga takorekoč mimogrede prodala na sejmu kulinarike v Ljubljani. Kvalitetna krma, higienska strojna molža, mlekovod, takojšnje hlajenje ter maksimalna

higiena pri sirjenju ob upoštevanju tehnoloških pravil so garant dobre sirarske proizvodnje. Lahko zatrdim, da sem uspela. Zelo veliko sem pridobila od dveh holandskih strokovnjakov, ki sta ves dan spremljala moje delo in mi sproti svetovala. Pri domačih strokovnjakih kaj takega nisem doživela.«

Imate kakšen recept za dober kozji sir?

»Seveda jih imam, ampak to so drobne skrivnosti vsakega sirarja, ki jih ne trosi kar tako naokrog.«

Marketing, promocija, prodaja - vse v domačih rokah

Pravijo, da danes ni težko nekaj narediti, težko je dobro prodati. Kako je s tem pri vas?

»Vse postorimo sami in tudi vso svojo proizvodnjo zlahka prodamo. Veliko kar tu doma, na drobno, drugo na tržnicah v Celju in Ljubljani, v BTC-ju, hodimo na sejme, prirejamo degustacije... Sploh damo veliko na promocijo. Gre za nove proizvode, do katerih imajo nekateri predsodke, ki jih je potrebno rušiti.«

Zakaj ne preko grosistov?

»Saj smo imeli nekaj ponudb, lahko bi delali za Tuša, ampak smo ostali pri svojem sistemu, morda ravno zaradi zaupanja in promocije. Seveda je v igri tudi cena.«

Da, seveda, kako je z denarjem? Lahko 50 koz preživi petčlansko družino?

»Sedem člansko! V družini imamo poleg treh otrok še mamco Nežiko in teto Marijo, ki sta takorekoč nepogrešljivi del naše družinske kmetije. Mama veliko pomaga na polju, teta pa gospodinji, tako se midva z možem lahko res vsa posvetiva mleku in sirom. Ja, cena, kaj naj rečem. Nismo zahtevni in smo povsem zadovoljni s tem, kar imamo,« je bil skrivnosten gospod Videc.

Govedo se lahko skrrije pred kozo

Davkarja jih zaenkrat še ne preganja oziroma bodo prvič letos plačali okrog 300 000 SIT pavšalnega davka na dopolnilno dejavnost. Izračun, ki sem ga naredil na osnovi nekaterih njihovih podatkov, je kar spodbuden. Iz 40 000 litrov mleka je možno narediti okrog 4 tone sira, kar pomeni 8 milijonov SIT prihodka. K temu je treba prišteti še

izkupček za prodanih 50 kozličev in enako število kozic, ki gredo praviloma vse za pleme, skupno okrog 1 milijon. Kakšni so stroški, je težko reči, več kot polovico pa zagotovo ne presegajo. Ni ravno bogastvo, toda v primerjavi z govedom, na primer s prodanimi petimi biki, ki bi dali vsega okrog 800 tisočakov, ali pa s slabo plačanim šihom je koza gospa.

Zakaj samo 50 koz?

»Da, saj načrtujemo širitev na 80 koz. Več pa ne, nimamo površin, ni dovolj krme. Tisti hektar z zeljem bomo spremenili v travnik in to bo zaenkrat vse. V dokup krme nikakor ne bomo šli. Sirarstvo zahteva »mehko« pridelovanje sena. Pri nas še krožne kosilnice ne uporabljamo, ker krmo preveč kontaminira z zemeljskimi mikroorganizmi. Bolj se nagibamo k sonaravnemu kmetovanju, kar pomeni, da bodo brez umetnih gnojil pridelki sena še manjši. Ampak to je še bolj v snovanju.«

Potem so bile na vrsti kozje specialitete v konkretni obliki, v prostoru zraven sirarne, domači prodajalni, kjer ima gospa Sonja ob vzorno urejeni vitrini lepo pogrnjeno masivno leseno mizo. Najprej sem se s kozarcem ohlajenega surovega kozjega mleka prepičal, da je kozje mleko res okusno in brez sledu kakršnega koli neprijetnega vonja ali

okusa. Za preizkus, ali je tudi tako zdravo, kot gre o njem sloves, je bil en kozarec prav gotovo premalo. Nato sem poskusil (kar obilno) ves Sonjin asortiman: poltrda sira Gurman in Tincel, Hermana v olivnem olju, razne variante mehkega sira Sonček (z drobnjakom, poprom, baziliko...) in Fata sir iz slaničice, narejen za šolsko solato. Le njihove sir a la parmezan mi je ušel, ker še ni

bil gotov. Za zorenje namreč potrebuje kar 4 mesece, kar pomeni, da ga bom lahko prišel poskusit šele tam nekje na začetku poletja.

Kaj naj rečem? Vsi po vrsti so odlični. Če ne verjamete, se zapeljite skozi Jakob, nato zavijte desno, romantična soteska Kozarice vas bo pripeljala do prijazne planote pod južnim pobočjem Resevne, kjer so ob robu naselja Ravne pri Tincel doma koze. In dobri kozji siri.

F.K.

Ocenjevanje vin

Kmetijska šola našolala naše vinarje

Ocenjevanje vin, ki ga v sklopu jurjevanja vsako leto organizira šentjursko Vinogradniško društvo, je tradicionalno pravi praznik naših vinarjev. Letos so ga praznovali v dveh delih, najprej pri ocenjevanju na Kmetijski šoli, nato pa še teden dni kasneje pri podelitvi diplom in večerji pri Bohorču.

Značilnost lanske vinarske bere je strm vzpon Kmetijske šole, ki je s svojim 1500 litrskim pridelkom osvojila kar 5 zlatih diplom in kar dve najvišji stopnički, pri mešanih vinih (18,10) in belih sortnih (sauvignon 18,33). Med največjimi domačimi vinarji sta v najmočnejši kategoriji belih sortnih vin za KGŠ

najvišje presenetljivo Franc Vengust in Janez Rečnik (oba sauvignon 18,27), ki sta pustila za seboj Franca Pevca (renski rizling 18,20), Jjretza Feldina (traminec 18,17), Martina Hajnska (chardonay 18,13), Martina Zdoška (renski rizling 18,13), Edija Kolarja (renski rizling 18,03), Urbajsa (renski rizling 18,0) in druge. Podžupan Čokl, ki se lahko pohvali z medaljo z radgonskega sejma, je letos pristal bolj proti repu razpredelnice.

Pri mešanih belih vinih KGŠ sledijo Alojz Kranjc (18,03), Drago Horvat (18,03), Edi Kolar (18,00), Miran Krašovec (17,87), Janez Rečnik (17,63...

Konkurenca pri redčih vinih je bila skromna, v obeh kategorijah samo 9 vzorke, ocene pa nižje. Pri mešanih rdečih je na vrhu suvereno spet Martin Hajnskec (17,20) pred Jožefom Verkom iz Javorja (16,40), pri sortnih rdečih vinih pa je z drugim mestom z modro frankinjo (16,87) dal v koš šentjursko konkurenco Planinčan Noni Krofl.

Pri posebnih vinih ima primate družina Urbajs. Aci je dobil za svoj chardonay - suhi jagodni izbor z Rifnika oceno 18,93, Franc pa 18,23 za sivi pinot - pozna trgatev z Uršule.

F.K.

Nove zamisli imajo novi ljudje.

Milan Strmšek – župnik v Dramljah: Nimam kuharice, ne obsojam koruzništva

Biti duhovnik – to je moje življenje, ne samo poklic in poslanstvo. V Špitaliču pri Slovenskih Konjicah leta 1955 rojeni župnik g. Milan Strmšek že četrto leto uspešno vodi župnijo v Dramljah.

G. Strmšek, župnijo ste prevzeli v »slabem« stanju pred dobrimi tremi leti. Drameljčani niso bili zadovoljni s prejšnjim župnikom. Kot kaže in slišimo, pa je zdaj vse drugače?

»Ni na meni, da bi ocenjeval delo prejšnjega župnika ali stanje v fari. Moje misli in delo so obrnjene v današnji čas in naprej. Sem praktičen človek. Drži pa, da je težko pridigati in deliti nauke, če se sam ne ravnaš po njih. Ljudje ti težko verjamejo in sledijo.

Pravite, da so župljani zadovoljni z mojim delom? Vesel sem tega, kajti to, da so moji farani zadovoljni z mojim delom, je zame najlepše plačilo. Biti duhovnik – to je moje življenje, ne samo poklic in poslanstvo.«

Prej ste delovali v Loki pri Zidanem mostu deset let, kjer je bil župnik tudi znameniti Primož Trubar. Rodili ste se tu blizu, v Špitaliču, blizu samostana Žiče. Kako se mlad človek odloči, da postane in kako postane župnik?

»Rodil sem se v preprosti delavsko kmečki družini. Imam še dva brata in sestro. Meni dragi starši so žal že umrli. Po končani osnovni šoli sem obiskoval gimnazijo v Mariboru in bil v Slomškovem dijaškem domu. Takrat je nekako dozorela moja želja, da postanem duhovnik. Na podlagi pogovorov sem se za to odločil. Rad se družim in komuniciram z ljudmi, zato sem že takrat mislil in mislim tudi še danes, da je ta poklic meni pisan na kožo. Začel sem obiskovati bogoslovje, najprej tri leta v Ljubljani in nato tri leta v Mariboru. Za duhovnika sem bil posvečen leta 1982. Od takrat naprej z velikim veseljem opravljam to delo in

verjamem, da ga bom do smrti.«

Lepo. Kaj pa preizkušnje in skušnjave. Da vprašam kar naravnost; križi in težave samskega življenja in celibat?

»Težave prav gotovo so. Tudi sam sem bil kdaj podvržen preizkušnjam, vendar sem jih premagoval.

Z leti je veliko lažje. Nekateri duhovniki tega pač ne zmorejo in ne kaže jih preveč obsojati, saj smo vendar tudi duhovniki ljudje. Zelo važno je, da se duhovniki s fizičnim delom tudi kdaj pa kdaj zaposlimo. Celibat je cerkveno vprašanje. Ima dobre in slabe strani. Ne vem, ali je prav, da so tako stroge omejitve, ker to mnoge odvrača od tega poklica in mnogi so v hudih preizkušnjah. Res pa je, da bi se duhovniki veliko težje tako predano posvečali svojemu poslanstvu, če bi imeli družino. Z ukinitvijo celibata bi nastalo tudi veliko premoženjskih vprašanj.«

Omenili ste družino. Menite, da je družina danes v krizi?

»Da, nedvomno. Ljudje se v glavnem združijo zaradi ljubezni, bolj rečeno zaljubljenosti. Kasneje, v kolikor ne posvečajo dovolj pozornosti medsebojnemu odnosu, ko ljubezen malo usahne, pride lahko do velikih težav. Bodisi, da so se premalo poznali, da so razlike med partnerjema prevelike, ali da so premalo odgovorni. Ni lepšega, kot če je družina zdrava. Srečna sta partnerja, srečni so otroci, zadovoljni so vsi. Veliko premalo storimo vsi skupaj, da bi bile družine srečne, še posebej po materialni plati. Veliko zadovoljnih družin pomeni zdravo in uspešno skupnost. Sam priporočam, da se partnerji dobro spoznajo, preden se poročijo. Ne obsojam »koruzništva«, je pa seveda prav, da se partnerji čimprej obredno poročijo in zaobljubijo drug drugemu. Kar nekaj takšnih parov mi je uspelo v Dramljah združiti, tako da imamo sedaj že do deset porok letno in tega sem zelo vesel. Če pa nikakor ne gre, zveza namreč, ker so razlike in problemi preveliki, je treba s takšno zvezo malo počakati, da stvari dozori.«

Pri družinski politiki bi prav gotovo družba lahko in morala več storiti. Pomembno vlogo in delo lahko opravite duhovniki, toda žal veliko stvari na tem področju počenjamo iz ideološkega vidika. Še celo tako imenovane »družinske zakone« v parlamentu sprejemajo tako.

»Če je tako, ni prav. Sam pač mislim, da ima vsak človek pravico biti veren ali neveren, ker smo svobodni ljudje. Sam skušam biti navzoč med ljudmi na nevsihljiv način. Kar pa se tiče družinskih zadev, so najpomembnejši otroci. Ni najvažnejše, ali je otrok revnih ali bogatih staršev, ali že ima versko znanje ali ne. Vsakega rad sprejemam pri verouku ali v cerkev, na razgovor ali na obisk. Vsi otroci so vredni srečnega otroštva in pozornosti.«

Otroci so mnogokrat predmet delitve in prerekanj zaradi različnih interesov. V Dramljah ni prerekanj zaradi verouka, šole in drugih zadev na relaciji cerkev, šola, skupnost, politika?

»Ne, nobenega vzroka ni za to. Mi imamo verouk v lepo urejeni večnamenski sobi – v bivši kaplaniji. Ker večina otrok obiskuje verouk, smo se s predhodnim in sedanjim ravnateljem dogovorili in uskladili tako, da učenci lahko ujamajo prevoze domov. Navsezadnje so to naši, eni in isti otroci in

narobe bi bilo, če bi se mi starejši o tem ne mogli dogovoriti. Tudi kakšen nastop pripravimo v cerkvi s sodelovanjem učiteljic in osnovne šole. S krajevno skupnostjo zgledno sodelujemo, še posebej pri skupnih projektih obnavljanja cerkva in drugih pomožnih prostorov. Je pa res, da smo ob dokončanju Slomškovega doma dejali, da za stranke in strankarsko politiko ni prostora v domu. V naši fari so verniki različnih strank in za cerkev je bolje, da je izven tega in da se ne meša v politiko. S planinskim društvom skupaj urejamo postojanko na Sv. Uršuli. Sodelujemo tudi z Rdečim križem in zaenkrat ni potrebe, da bi v Dramljah ustanavljali

Karitas, če Rdeči križ dobro deluje v zadovoljstvo vseh krajanov.«

Tako je sedaj v Dramljah. Drugod in na višjih nivojih pa ni vedno tako. Ljudje smo večkrat nezadovoljni zaradi izjav in čudnih potez ter razkolov v naši družbi.

»Tudi sam se čudim nekaterim pojavom v naši družbi. Malo več strpnosti bi bilo prav, da je. Velikokrat imamo duhovniki težave zaradi tega. Ljudje niso neuki. Niso več takšni kot so bili pred petdesetimi leti in čez petdeset let tudi zagotovo ne bodo več takšni, kot so danes. Moramo se prilagoditi in čimbolj približati ljudem. Tisti, ki včasih dajejo izjave na višjih nivojih, ne poznajo dovolj razmer, kakršne so na terenu.«

Verjamem, da so s tem kdaj pa kdaj kakšne težave, zato dovolite še meni eno provokativno vprašanje. Nikakor ne morem razumeti, da cerkev v Afriki (rimskokatoliška), kjer je toliko aidsa in drugih podobnih bolezni, ne dovoli uporabe kondomov. S svojo avtoriteto in močjo bi lahko preprečila veliko gorja in rešila veliko nedolžnih otrok.

»Tudi sam vsega ne razumem. Mogoče ne pozna vseh vzrokov za to. Je pa res, da je cerkev velika institucija in težko in dolgo sprejema

odločitve in spremembe. V Sloveniji menda ni tako stroga? Sicer pa to ni provokativno vprašanje, to je resen problem. »

Veliko in lepo urejate cerkve in druge objekte v vaši župniji. To stane veliko. Kako zberete in koliko zberete denarja za cerkvene potrebe, če to ni skrivnost?

»Naša fara je srednje velika. Premore okoli 1700 faranov, farno cerkev Sv. Marije Magdalene, tri podružnične cerkve in pet pomožnih objektov. Vsako leto postorimo kaj. Trenutno obnavljamo cerkev Sv. Ilja in kaže, da bo to pravi biser. Veselim se tega. Za obnovo nekaj prispeva krajevna skupnost, tudi na občino računamo, največ pa zberejo krajani. Niso bogati, ne pa tudi tako revni, da ne bi prispevali za cerkvene potrebe. Dobri ljudje so tu. Naše finance niso nobena skrivnost. Letno zberemo od 5 do 8 milijonov in vsak tolar namensko

porabimo. Vse je pregledno in ljudje točno vedo, za kaj in koliko prispevajo in kje se je porabil denar. Le tako, z zaupanjem in preglednostjo se da marsikaj storiti. Žal je pač tako, da denarja ni nikoli dovolj, potrebe pa so vedno večje. Vsega se pač ne da čez noč postoriti. Veliko ljudje naredijo tudi s prostovoljnimi delom. »

Torej dela ne zmanjka. Kakšen je vaš delovni dan?

»Vstajam nekaj pred šesto uro zjutraj. Že ob 6.30 odklenem cerkev in ob 7.00 je maša. Po zajtrku sem v pisarni do desetih. Tu urejam zadeve in sprejemam obiske. Pripravim se za verouk, ki traja vse do 13. ure, razen ob sredah, sobotah in nedeljah, ko imam druge obveznosti. Pred kosilom opraviš še stik z delavci, ki običajno delajo na kakšnem objektu. Po kosilu kdaj pa kdaj skočim na svoj dom v Špitalič in postorim najnujnejša opravila. Tudi vinograd obdelujem sam in vso vino, za maše in svoje potrebe

v župniji, pridelam sam. Na to sem zelo ponosen. Veliko obiskujem farane, ob sobotah in nedeljah pa je največ dela (poroke, krsti). Zvečer kaj preberem, pa kakšen sestanek je tudi. Dela je veliko in nikoli mi ni dolgčas. »

Verjamem. In na koncu, imate mlado ali starejšo kuharico?

»(Smeh). Nimam kuharice. Mogoče kasneje. Zdaj to delam sam in tudi z veseljem. Saj se mi vidi, ali ne? Sem kar precej okrogel. Res pa je, da mi enkrat tedensko pospravi župnišče ga. Pepca Podergajs, za kar sem ji zelo hvaležen. »

G. Milan Strmšek, hvala za ta pogovor. Bilo je zelo prijetno.

Preden sva se poslovila, sem spil ponujeni kozarec belega vina iz njegovega vinograda. Ne vem ali je vino posvečeno ali ne, bilo pa je odlično.

J.M.

10 let MePZ Jakob Slavili so v Šentjurju

Pa z lokacijo svoje prireditve niso presenetili le mene; pred jakobško cerkvijo sta se ob napovedani uri poleg mene motivirala še dva polna osebna avtomobila, med tem ko so jakobški pevci, v petek 5. aprila ob 20. uri, že stali pred oltarjem šentjurske farne cerkve. Pač površna zaverovanost v tradicijo. Polna farna cerkev, navzoče sem ocenil s številko 200, je dokazala, da so se odločili pravilno; Jakob je morda dovolj velik za dober mešani zbor, je pa premajhen za primerno množičen obisk.

O jakobškem MePZ na slavnostnem koncertu nismo veliko slišali: nastal je iz cerkvenega pevskega zbora pred desetimi leti, ko ga je prevzel pevovodja Franc Kapel, da še vedno goji prvenstveno liturgično petje, s poljudnim programom pa nastopa tudi širom po domovini in celo inozemstvu. Zanimivo je, da zbor, ki ga

zboru, le tega, vsaj po mojem mnenju, v jakobški sestavi nesporno prekašajo.

O programu in izvedbi jubilejnega koncerta le nekaj stavkov. Kot celota je predstavljal eno naših boljših pevskih prireditev. Prvi del, ki je bil posvečen izrazito liturgični pesmi, je bil vsaj za laični del poslušalstva bolj izviren in malo težji, v preostanku pa ni bilo težav s poenotenjem z nekakšnim pregledom zborove zakladnice znanih in popularnih skladb. Še največji aplavz je požel solist Franci Šuster, ki je v pesmi Oj, te mlinar pokazal, da mu EMŠO še ni preveč načel grla (proti koncu ga je namreč malo le stisnilo).

Mogoče še nekaj ocen spremljajočih dogodkov. Voditeljica koncerta (ime sem preslišal, ali pa ga niso povedali) je imela pavi literarni večer. Zborove nastope je uvajala z razmeroma dolgimi citati iz pesmi neznanih avtorjev (se opravičujem, če jih je slučajno napisala sama), nekako v stilu Marjane Novak, kar se mi je zdelo malo predolgo. Povsem bi ji oprostil, če bi na primer uporabila katero od odličnih pesmi iz nove zbirke Rada Palirja ali drugih šentjurskih »stihoklepecev«.

Nastop kitarista in pevca patra Janeza Ferleža je bil sicer razumljiv in sprejemljiv intermezzo prireditve, ki se je tudi sicer nekako odvijala v cerkveni režiji (na primer, govornik je bil dekan Zemljič in ne Malovrh ali Čokl, ki sta tudi bila navzoča, zdi pa se, da je tudi publika bila izrazito »cerkvena«), mislim pa, da ni bil na ravni zbora. Pa čeprav je občinstvo bilo navdušeno.

F.K.

Peto leto topničarstva tudi v Zgornjem Hotunju

Pred petimi leti (1997) so na velikonočno soboto zagrmeli topovi tudi na zgornjem Hotunju pri Ponikvi. Začeli so: Srečko Jevšinek, Sandi Tovornik, Janko Korošec in Franc Mohor. Z leti se je družina

večala in pridružili so se še jim Darko Grosek, Simon Kukovič, Peter in Simon Jevšinek, Marko Tovornik, Jaka Novak, Ervin Rečnik, Simon Gutsmandel, Jože Dobrina, Stanko Galuf in Grega Strašek...

Postavni fantje se zberejo na prostoru, ki jim ga že vsa leta prijazno odstopa gospa Lojzka Rečnik. Ko sem jih v soboto obiskal na njihovem teritoriju, me je hitro premamil vonj po hrani. Povabili v barako, kjer so Ervin, Sandi ter Stanko pripravljali odličen golaž in pečenice, se nisem mogel upreti... Zraven hrane je odlično pasal še kozareček vina, ki ga je dal Branko Senica.

Za letošnje streljanje so nabavili 60 kilogramov karbita. S svojimi devetimi topovi so v rafalu streljali v dolino in delali konkurenco spodnjim Hotunčanom. Vsem obiskovalcem so postregli s pijačo in hrano, veselo druženje in kanonada pa sta se je nadaljevala še dolgo v noč, ko se jim je pridružil še harmonikar.

Topničarji pa imajo tudi veliko sponzorjev, ki jim pomagajo tako pri denarnih kot pri materialnih sredstvih: trgovini Kea in Golež, Vlado in Andrej Grom, Bevc Milan, gostišče Janez, bistro Rajski otok, Jurmes Šentjur in Pekarna Zidanšek

M. L

obvladujejo tri ali štiri pevsko bogateje obdarjene jakobške družine, uspešno vključuje tudi izsolane pevke in pevce drugih šentjurskih zborov in dosega zavidljivo raven petja. Že pred desetletjem, ko se je prvič pojavil na šentjurski pevski sceni, je prijetno presenetil s svojo svežino, s katero se odlikuje še danes. Resda z njo več ne preseneča, jo pa uspešno vzdržuje. Zbor se sicer uspešno pomlaja, večinoma s podmladkom iz svojih tradicionalnih pevskih družin, toda kljub temu ne zmore tiste energije oziroma skupne volje, da bi prestopil okvire tradicionalnega zborovskega petja ter se podal v bolj dinamično - zabavne pevske vode. Ima pa za takšne ekskurze prav gotovo dovolj kvalitetnih pevcev, zlasti v ženskih vrstah. Čeprav veliko jakobških pevk poje tudi v šentjurskem ženskem

DNEVNIK

Majda Rezec

PONEDELJEK, 4. 3.

Določeni ljudje so se nekako že navadili, da me kličejo v večernih urah – tako je bilo tudi nočoj. Nekaj minut čez sedem, zopet brrrr.

»O, gospod Kovač, kaj bo lepega?« Njegove besede mi kot čmrljev let zdrvi v ušesa. Ko pa mi omeni, da bi rad moj dnevnik, postanem nekoliko skeptična, a vseeno obljubim. Kaj pa hočem drugega? Navsezadnje imam izzive zelo rada.

Dnevnika nisem nikoli pisala, niti v mladosti ne. Edine izpovedi mojih mladostnih veselih in žalostnih trenutkov se zrcalijo v raznih pesniških stihih.

Imam voljo in pogum. Najprej poiščem stare številke ŠN, no, da jim ni dolg čas, se vmes najde tudi Šentjurčan.

Med njima ni čutiti prave ljubezni, pa vendar sem ju našla v temi kar tesno skupaj. Ha, ha, ha,....

Našla sem te Luka Hvalc, takoj ugotovila, da si pravzaprav ti pobudnik za pisanje Dnevnika v Šentjurskih novicah. Oprosti, ker te tikam – bolj prijateljsko zveni – pa saj imaš precej let manj kot jaz.

PONEDELJEK 11.3.

Kljub temu, da sem kmečka gospodinja, je moj vsakdanjik pester in bogat na različnih področjih. Tudi neprofitnih.

Takšen je bil tudi danes. Zbudi me telefon. Kliče šofer iz Kmetijske zadruge, da prihaja po bika. Končno. Ker se čakalna doba na odkup goveda vedno bolj daljša, sva se tega telefonskega klica z možem razveselila. Ja, takšno je naše kmečko življenje, vsak dan je težje. Če pa bomo padli v objem EU, slutim, da nas bo vzelo... Fraza »tumast ko kmet« že davno ne drži več, le besede njegove so kot v nebo vpijočega v puščavi. Podeželskemu človeku nič več ne pomagata volja in ljubezen do rodne grude, za obstoj potrebuje še mnogo več...

Kot vsako jutro, nekaj minut do sedmih prebudim sina in odhitim v hlev. Najprej molža, nato pa opravi v svinjaku. Zajtrk. Zopet telefon. Krajanka me sprašuje, kdaj ji bom pomagala izpolniti obrazec za dohodnino. Odgovorim ji, kot vsakemu, da bom določila en dan v marcu in razobesila obvestilo na oglasno desko. Jamranje, kaj je sploh tega treba, preslišim in se prijazno poslovim. Mož se odpravi v gozd. Kuham kosilo, zraven pa navozim gnoj na gredico. Spet šibam po stopnicah, ker zvoni telefon. Krajan me sprašuje, kdaj bo cepljenje psov. Povem mu datum. Pravi, da ni dobil obvestila. Svetujem mu, naj psa kar pripelje in se na kraju samem pogovori z veterinarjem, s sabo pa naj prinese 5.700,00 SIT, če bo cepljen – namreč njegov pes. Malo pokomentirava o ceni, kaj

sva ugotovila, ni potrebno posebej pisati. Tudi naš pes Kaster nas je olajšal. Ura je pol enih, ko moja hčer Evo pripelje šolski kombi. Kot vedno, tudi danes je nasmejana. Njen smeh je res nalezljiv.

Kmalu se iz slivniše šole vrne tudi sin Urban. On ni vedno dobre volje, vendar danes je. Jutri nima pouka, imajo sistematski pregled.

Po kosilu se z Evo odpraviva v gozd k možu. Počutim se kot Rdeča kapica, vendar nikakor ne tako poskočna kot je bila v pravljici ona, ampak čisto brez kondicije.

Zvečer že vsa živčna pogledujem na uro. Čakam na klic hčerke Sabine, ki se v Celje vrača iz Dunaja. Iz obvezne izbirne vsebine si je izbrala ogled avstrijskega glavnega mesta. Vedno me zelo skrbi, ko se odpravi od doma. Ob pol devetih

končno pokliče. Mož gre ponjo v Celje.

Počakam ju, vendar vsi smo utrujeni in se bomo o vtisih pogovarjali jutri. Samo spat si še želim. Kot vedno sem rekla »križ buoš« in se Bogu zahvalila za srečen dan.

ČETRTEK, 14.3.

Končuje se naporen dan. Po jutranjih opravkih me toplo sonce vabi na travnik, ki kliče po čiščenju in grabljenju. Vendar danes ne bo iz tega nič. Takoj po zajtrku se odpravim v Šentjur. Mimogrede se oglasim na poštni enoti, kjer dela svak, spregovoriva par besed, zaprosim za Celjski tečnik in se odpeljem naprej. V Novi vasi se oglasim pri šivilji Zofki in dvignem nova oblačila za Ljudske pevce, katerih sem članica tudi sama. Da je četrtek, se pozna že na parkirnem prostoru pred blagovnico, kaj šele na občini, kjer vlada pravo zatišje. Oddrvm v III. Nadstropje h gospe Marjani Šumej, a nje nisem našla, zato mi naredi uslugo njena prijazna kolegica.

V tem nadstropju se mi zdijo prav vsi prijazni. Pravzaprav nimam v občinski stavbi z nikomer slabih odnosov. Vsak pač opravlja svoje delo in kot tajnica Krajevne skupnosti dobro vem, da je delo s strankami nevhvaležen posel. Naložena s stremi fascikli računov se podam proti avtu, jih odložim in stečem na banko po novo bančno kartico in zanjo odštejem slabega tisočaka. Par besed spregovorim z uslužbenko Olgo. Z Olgo sva štiri leta skupaj gulili šolske klopi v stari šoli na Prevorju. Srečam še nekaj znank in prijateljic in kot je meni podobno, se skoraj brez kratkega klepetanja nikoli ne razidemo. Na kratek obisk skočim k teti Tilčki – vedno rečem samo za deset minut, a pol ure priteče kot bi pihnil. Še tankam, kjer se znebam 4.000,00 SIT, nabavim »fasngo« pri Jagru, nato pa domov. Kadar se vozim sama, imam v glavi sto misli: kaj bom kuhala za

kosilo, kako se nam bodo podala nova pevska oblačila, kje sem se pri zaključnem računu zmotila za 300,00 SIT koliko bo Urban pisal test iz Slovenskega jezika...?

Zvečer zatopljen v številke dohodkov in izdatkov naše male Krajevne skupnosti, okoli mene še vedno živ-žav, saj se ostali člani družine ne morejo dogovoriti, kaj bi gledali na TV. Bog ne daj, da bi »krkno televizor«! Končno zmagajo otroci in na A kanalu skupaj z dedektivom Columbom raziskujejo umor. Oddahnem si, ko najdem tistih 300,00 SIT. Spet bom lažje zaspala.

Ugotovim, da je Sabina že v svoji sobi, zato še »tamala dva« naženem spat in jima točno razložim, da jutri še ni sobota, čeprav to dobro vesta. Meni osebno je pa čisto vseeno, kateri dan je jutri, samo, da bo znosen in prijazen...

PONEDELJEK, 18.3.

Urban ima danes 12. rojstni dan. Praznovali pa smo ga že včeraj in se odrasli zaklepetali kar pozno v noč.

Dopoldne kuham kosilo in nekajkrat zazvoni telefon. Pokliče sestra Olga – mimogrede jo povabim na sirove palačinke. Pokliče me tudi član naše pevske skupine Ivan in se pogovarjava o sobotnih vajah, ter o veselem večeru, ki bo 22.3. v OŠ na Prevorju. Tam naša skupina nikoli ne manjka.

Popoldan z možem sklestiva vejevje, drobnarijo pa skuriva. Ups, v naravi se pa to ne sme!

Zvečer nas je zopet polna kuhinja – diši po palačinkah.

Preden zaspim, še prelistam staro Jano, ki mi jih nosi sestra Silva in preberem članek o Mancu Košir, kako je prisluhnila notranjemu glasu in sledila nevidnemu klicu ter se opravila v Mehiko in Anglijo nabirat novih moči. Naselila se je v mehiško samotno vasico, daleč od civilizacije, brez restavracij, frizerja... Za takšna dejanja moraš biti zelo trd človek – premišlujem. Pripoveduje, da so bili dnevi, ko ni spregovorila besedice. Jaz tega ne bi zdržala, najbrž bi si nekaj pela ali pa pogovarjala kar sama s seboj... In prav zaradi tega se mi je v spomin vtisnilo Mancino vprašanje, kaj je **molč**?

Citrala je besede pisateljice Suzane Tamare, da je **MOLK MEHKA KRPA, S KATERO MORAŠ KDAJ POBRISATI PRAH V SVOJI DUŠI, KER PREVEČ GOVORIMO, GOVORIMO PRAZNE, GOVORIMO GRDE BESEDE.**

To mehko krpo bi moral vsaj kdaj pa kdaj uporabiti sleherni izmed nas.

Moje misli in moje želje sinu Urbanu so bile danes iskrene, brez prahu.

TOREK 19.3.

To je dan, ko svoje dopoldne posvetim delu Krajevni skupnosti. Danes sem bila tam že ob pol devetih. Hitro sem pobrisala prah in prezračila. Že pred deveto pride prva stranka. Ivan iz Krivice me prosi, če mu lahko pomagam izpolniti obrazec za dohodnino. To hitro storim in stečem po pošto. Današnji dan je potekal v znamenju zaključnega računa. Ob dvanajstih pokličem Pakaja.

Dogovarjava se za datum sestanka, vendar datuma nisva določila, ker je govor nanesele tudi o veselem večeru in zaključnih organizacijskih pripravah za ta večer.

Lepo po vrsti, kot je treba.

Ker je danes Jožefovo, sem na povabilo skočila tudi na kavico. Mimogrede me še obišče zavarovalni agent Franci in mi sporoči datum tehničnih pregledov traktorjev – če me kdo vpraša. Uradnega sporočila pa še nisem dobila. Pa vendar je informacija na mestu. Običajno dobimo obvestila zelo pozno, da si kmet svoj traktor težko pripravi v tako kratkem času. Drugih strank ni bilo. Krajani dobro vedo, da še ni čas za gramoziranje vaških cest.

ČETRTEK, 21.3.

Juhuhu, pomlad je tu. Mož je šel vozit gnoj k sosedu, mene pa pošlje po bencin za motorno žago. Najprej še pristavim za kosilo in se odpeljem v Šentjur. Najprej na avtomatu dvignem denar, saj naša pošta še ne premore POST-terminala. Pričakujemo, da ga bodo kmalu namestili, saj je na željo krajanov posredovala tudi krajevna skupnost.

Grem še v blagovnico, kjer nabavim nekaj pisarniškega materiala za krajevno skupnost. Peš se napotim v lekarno, a nenačrtovano stopim do vodje

Anite Koleča. Potrkam. Pozdravita me dva nasmejana obraza. Anita hiti nekaj fotokopirat, Mastnakov Marjan pa sedi za mizo. »Kot vedno, ženske delamo, možje nas pa gledajo,« se pošali Anita. Jaz ji seveda pritrdim. Marjan me pa takoj napade, malo v šali, malo zares. »Kje si pa bila v petek, ko smo imeli občni zbor člani literarnega društva?« Vem, da ne misli tako resno, pa vseeno povem, da me je čas povozil in da enostavno nisem uspela. Nekje na dnu duše pa sem bila vesela, da so me pogrešali. Rada sem v njihovi družbi, saj se imamo vedno super. Aniti sem plačala članarino, rekli sva nekaj besed o literarnem večeru, ki bi ga zopet skupno pripravili v mojem kraju. Malo sem še pojarmala, da pišem dnevnik za ŠN in se bojim, kaj bo iz tega nastalo. Anita, kot zmeraj pripravljena pomagati, mi je takoj fotokopirala svojega – morda mi bo kaj prišel prav.

Zaželela sem jima še naprej dan poln dobre volje. Tudi jaz sem takšna odšla od njiju. Včasih nam manjka samo par minut sproščenega pogovora, da postane dan lepši in prijaznejši.

Domov pridem opoldne. Dokončam kosilo, otroci se po presledkih vrnejo iz šole: najprej Eva, nato Urban, nazadnje pa še Sabina. Mož je še vedno pri sosedih.

Po večerji se odpeljem k Štefki v »Grabne«, kjer vadimo za vesel večer, ki bo že jutri.

Vrnem se ob pol enajstih, vsi že spijo.

PETEK, 22. 3.

Dopolodne sem spekla koruzno pršjačo, skuhalo kosilo, vmes pa še skočila v trgovino in na pošto. Na pošti mi je svak, ki je tam v službi, spet naložil kup reklam, zaradi česar sem postala tečna stranka in sem šimfala, da reklame še goretijo nočejo.

Ob 18. uri smo Ljudski pevci še malo povadili na sedežu KS, ob 19. uri pa smo bili že v šoli, kjer je Oprešnikov Lojz v zadnji fazi priprav za nastop že srečeval samega sebe. Prireditve in našega nastopa ne bom opisovala, to bo morda storila Sandra. Vse se je izteklo dobro, tudi na neuradnem delu, ob pršjači in pijači. Z Majcenovo Milko sva debatirali o našem samoprispevku, ki ga nimamo več, Jožica je hvalila naše petje in nam obljubila potico, jaz sem pohvalila učiteljici in šolski del programa. Bil je domiseln in nas je pripravil do solz. Meni pa solze tako ali tako takoj stopijo v oči. Jernej, Marko in Vanček so še igrali, z možem sva odplesala še nekaj plesov, nato pa sem polovila svoje otroke. Kako prijetno je priti domov...

Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov

Dober glas je segal v deveto vas

V četrtek, 11. aprila, se je v Kulturnem domu predstavilo kar 12 otroških in mladinskih pevskih zborov, skupaj nekaj čez 450 mladih pevcev, ki so ubrano zapeli svojim staršem in ocenjevalki zborov gospe Majdi Hauptman. Polna dvorana, večinoma staršev mladih pevcev, je dokaj nezainteresirano spremljala otroke na odru za takšne prireditve v veliko premajhnem Kulturnem domu Šenjur.

Otroški zbori

Prvi je nastopil Otroški pevski zbor Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur.

Zbor je vodila Damjana Rosenstein. Mladi pevci v posebej za to prireditev delanih rumenih majčkah so se brez najave predstavili s tremi pesmimi. Z Razbojniškim gradom, Preljuba mi sosedu ter Čokolada. Prvo pesem je spremljal mali orkester Glasbene šole ter na flavti Nastija Močnik in na klavirju Bojan Draksler.

OPZ OŠ Dobje pod vodstvom Slavice Rajh so zapeli malce težjo pesem Mlada pomlad, sledile pa so Potoček in Jager gre na jago.

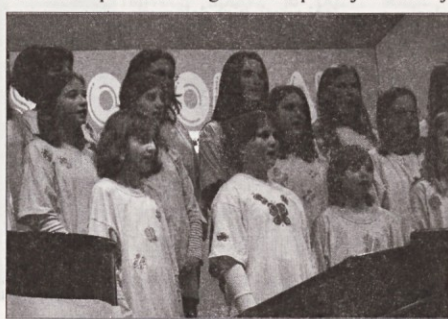
OPZ OŠ Slivnice s pevovodkinjo Metko Bevc, na klavirju jih je spremljala Polona Pevec, so se predstavili Stara mati ter s pesmima Bolhe in Čira čara.

OPZ OŠ Dramlje pod vodstvom Melite Račević-Prevodnik in z Matejo Urbanc na klavirju je zapel Pustni sprevod, Prvošolka ter Moj dom. Omeniti moram zelo perspektivnega mladega solista v Prvošolki, katerega ime mi je žal ušlo.

Za njimi je na oder prikorakal OPZ OŠ Franja Malgaja z zborovodjem Mitjo Mastnakom. Otroci so se spretno postavili v nestandardno krožno postavitev na pevskem odru, oblečeni so bili v lepe zelene, rdeče, oranžne in rumene majčke, kar je dalo zboru občutek svežine in drugačnega pristopa. Zapeli so pesmi Mati zakliče in Hvalnico naravi z glasbeno spremljavo na klavirju mlade mamice

Andreje Galuf ter zadnjo Ne čakaj na maj, katero je spretno spremljal na kitari Mike Orešar.

Pevci iz OŠ Planina: zbor je vodila Melita Račević – prevodnik z glasbeno spremljavo Mateje

Urbanc. Zapeli so Ringaraja, Eno mačko ter Pokraj puta.

OPZ OŠ Hruševac z zborovodkinjo Blanko Pasarič je bil najštevilčnejši. Zapeli so Letni časi, Majina pesem ter Lovca Luka. Na klavirju jih je spremljala Tina Zidar, ter flavtistki Anja Cimerman ter Maja Arlič.

Kaj reči na zaključku osnovnošolskih zborčkov? Vsi so bili posrečeni, čedni in zanimivi, čeprav raven pevskega znanja ni bila na ravni. Poslušali smo večinoma enoglasne pesmice. Bili so na približno enaki ravni, z manjšo prednostjo obeh šentjurskih zborov. Tudi aplavzi niso bili preveč spodbudni. Pevci so se predstavljali kar sami, vendar kljub skoraj milijonu vložene denarja v ozvočenje

dvorane njihovi nežni glaski z malce treme v polni dvorani niso segali ravno daleč. Prav vsi zbori so imeli glasbeno spremljavo, kar ni ravno pogostost pri zborovskem petju, vendar se zadnje čase precej prakticira.

Mladinski zbori

Kot prvi se je predstavil MPZ OŠ Planina, z zborovodkinjo Melito Račević-Prevodnik. Tokrat smo slišali prvič v reviji tudi troglasno petje. Zapeli so San se šetao, Svitanje in s Teach the child, zadnjo pesem s klavirsko spremljavo Mateje Urbanc.

MPZ OŠ Slivnica, pod vodstvom Metke Bevc. Čeprav je manjkalo nekaj pevcev, kot so povedali v predstavitvi, so svoj program odpeli zadovoljivo. Poziv, Ztratil se kravarečka in Šmentana muha so bile pesmi so bile dokaj lahke in prepričan sem, da se bi ta zborček lahko uspešno kosal tudi z malo težjimi.

Lepo je presenetil MPZ OŠ Dobje, pod vodstvom Slavice Rajh. Zapeli so Jurjevsko, Spi, dete spi ter Bongo bongo. Zadnjo so zelo »slušno« zapeli v troglasju.

Tudi naslednji zbor ni bil od muh. MPZ OŠ Dramlje, zbor je vodila Mateja Urbanc, je imel zelo zahteven program, mogoče celo malo prezahteven. Niso peli slabo, vendar bi morda veljalo malce spustiti zahtevnost in povečati kvaliteto. Predstavili so se z Ena ptička priletela, zahtevno Ave Marija ter Monkey and turtle.

Zadnji so se predstavili pevci iz MPZ OŠ Hruševac, pod vodstvom Blanke Pasarič. Odpeli so

zelo lepo pesem Glas srca, Pa se slili' ter Ko se smeješ. Vendar več od dvoglasja niso uspeli zapeti. Zbor bi bil z malo več vaje sposoben odpeti veliko več od prikazanega. Tudi glede na številčnost pevcev so dokazali, da je zanimanje v Hruševcu za petje precejšnje. Problem večjih šol kot sta OŠ Hruševac in OŠ Franja Malgaja, je v tem, ker so otroci razpeti med številne krožke, delavnice in dodatne pouke, za petje pa enostavno zmanjka časa, saj od ene ure tedensko ne more nihče pričakovati kvalitete.

Sama kvaliteta mladinskega petja me ni ravno očarala. Mladinski zbori bi morali bi z lahkoto odpeti program treh pesmi v troglasu, vendar se je le to izkazalo kot precejšen problem.

Poslušalci so popolnoma odpovedali, ploskanje ni bilo prav nič vspodbujajoče, manjkala je le vrečka pop-korna in kokakole in bi se počutil kot v kinu. Klub temu, da je bila dvorana polna, je bilo poslušalcev veliko manj kot pevcev. Otroci pa so jim dokazali, da v njihovih srcih živi pesem ter kdo poje, slabo ne misli.

Mogoče še nekaj o organizatorju. Pevci so po končanju svojega programa hodili iz odra med gledalce, kar je povzročalo precejšno gnečo in nemir v dvorani. Mogoče bi za naslednjič veljalo, da se pevce pošlje po drugi strani odra, ter po zakulisju na balkon, ki bi bil rezerviran za njih. Šele naknadno sem izvedel, da se nekatere zborovodkinje enostavno niso držale dorečenega navodila organizatorja in so samovoljno usmerile svoje pevce v že tako polno dvorano.

Jure Godler

S koncerta ŽePZ Dramlje in Gorica Dva zbora, dve zgodbi

Skupni koncert ženskih pevskih zborov iz Dramelj in slivniške Gorice, ki se je zgodil v nedeljo 13. aprila ob nekoliko nenavadni 17. uri (kar pa očitno poslušalcev ni motilo, saj se jih je v slivniški dvorani nabralo preko sto), je bil ogrevanje za jurjevo revijo. Predstavila sta se dva dokaj različna pevska zbora, ki pa sta se kar lepo dopolnjevala.

Drameljčanke, ki so nastopile prve, sem enkrat že poslušal. Oblečene več ali manj v narodne noše, prijetno »razmetane« po odru, vsaka pri svojem »ljudskem« opravilu, so se odlikovale s sproščenim in samozavestnim nastopom. Njihove ljudske pesmi, ki jih imajo tudi na zgoščenki, so vsebinsko zanimive, melodično pa manj zahtevne. Imel sem celo občutek, kot da so vse na isto melodijo. So pa glasovno na ravni in imajo dobro naštudiran nastop. Pa čeprav aplavzi niso bili ravno oglušujoči. Nekaj podobnega

vnesle nekaj več, tudi nekaj drugačnega. Njihov repertoar je bil tokrat pestrejši, uspešna poskusa s Predinovo Vrbo in popevkarsko Dan ljubezni, ki ju je dvorana pozdravila z najbučnejšima aplavzoma dneva, pa sta pokazala, kaj si poslušalci pravzaprav želijo od zborovskega petja. Zabavo seveda. Kot verjetno sploh najmlajši

velja tudi za povezovalni par, za Uršo in Gregorja. Ko sem ju poslušal prvič, je še nekako šlo, za drugič sta pa že učinkovala rahlo odvečno.

Slivničanke so iz drugega testa. Glasovno in številčno so šibkejšje od Drameljčank, toda pohvaliti jih moram, da so svoj nastop zasnovala bolj ambiciozno, v svoje petje so

vnesle nekaj več, tudi nekaj drugačnega. Njihov repertoar je bil tokrat pestrejši, uspešna poskusa s Predinovo Vrbo in popevkarsko Dan ljubezni, ki ju je dvorana pozdravila z najbučnejšima aplavzoma dneva, pa sta pokazala, kaj si poslušalci pravzaprav želijo od zborovskega petja. Zabavo seveda. Kot verjetno sploh najmlajši pevski zbor v naši občini, pričakujem, da bodo v prihodnje šli še dalje v tej smeri. Vprašanje pa je, če takšen izziv čuti in sprejema tudi njihova pevovodkinja Metka Bevc. Morda jih bo o tem prepričala Ave Maria, ki je sledila, in so jo poslušalci sprejeli dokaj malokrvno. V glasovnih razponih, kot jih slivniške pevke zmorejo, v tej smeri verjetno ne morejo pričakovati pretiranih ovacij svoje publike.

F.K.

Ogledali smo si glasbeno matinejo v Cankarjevem domu

Glasbena šola organizira vsako leto ogled dveh glasbenih predstav v Ljubljani.

V sredo, 13. marca 2002, smo se učenci 5. in 6. razreda nauka o glasbi udeležili ogleda simfonične matineje, z naslovom ČUDOVITI SVET GLASBIL, ki jo je pripravila Zveza Glasbene mladine Slovenije. Ta ustanova že vrsto let pripravlja komentirane simfonične matineje in nam mladim poslušalcem pomaga pri spoznavanju orkestralne simfonične glasbe, glasbenih obdobij in skladateljev.

Ko smo prišli v Cankarjev dom, smo v Gallusovi dvorani zasedli svoje sedeže in nestrpnost pričakovali začetek koncerta. Po zanimivem in duhovitem komentarju Janeza Škofa, ki je s sabo na oder prinesel diatonično harmoniko in nanjo zaigral lastno variacijo O tragičnem piščancu, je simfonični orkester Slovenske filharmonije pod vodstvom mladega dirigenta Marka Hribernika zaigral dve skladbi.

Prva skladba Benjamina Brittna z naslovom Vodnik po orkestru nas je zelo navdušila. Kako tudi ne, saj jo je angleški skladatelj napisal prav za mlade v obliki variacij in fuge. Skladba zelo dobro pomaga mladim spoznavati glasbila v orkestru.

Po kratki dirigentovi predstavitvi glasbene oblike fuge, ki izhaja iz kanona, pa smo mladi poslušalci tudi zapeli kanon Viva la musica.

Čista »špica« pa je bil Bolero, zagotovo najbolj znano delo francoskega skladatelja Mauricea Ravela. Si predstavljate, da bobnar v skladbi igra enak ritem dveh taktov celih 17 minut? Tudi melodija se nenehno ponavlja. Kaj je torej vznemirljivega v tej skladbi? Izvrstna instrumentacija s številnimi različki glasbil, z njihovimi značilnimi barvami in medsebojnimi kombinacijami. Bolero je nadvse imenitna priložnost za spoznavanje glasbil, saj je zasedba prav zares pestra. Skladba nas je prevzela tudi zaradi zanimive izvedbe. Na začetku igranja so bili na odru samo godalci in bobnar, ostali glasbeniki pa so se postopno priključevali orkestru. Največji vtis na nas pa je naredil dramatičen in bučen zaključek celotnega orkestra.

Ko smo se vračali z avtobusom domov, je učiteljica na duhovit način pripravila kratek kviz, da je ugotovila, kako pozorno smo spremljali koncert in sam komentar. Ni bilo slabo, saj so bogate nagrade v čokoladni obliki kar potovale po avtobusu.

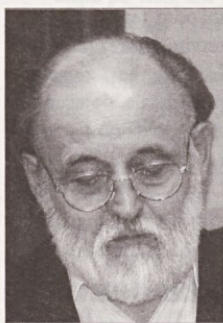
Koncert nam bo ostal v lepem spominu. Marsikdo izmed nas je prav na matinejskem koncertu prvič srečal čisto pravi simfonični orkester in verjetno se bomo še tudi sami kdaj udeležili podobne prireditve.

Iva Kovačič, Špela Žafran, 6. razred
NAUKA O GLASBI

Pesniška zbirka Rado Palirja:

Včasih je treba za srečo le malo

V četrtek 4. aprila je v Glasbeni šoli Šentjur na ogled postavil svoj prvenec, pesniško zbirko z naslovom »Včasih je treba za srečo le malo«, Rado Palir. Ob navzočnosti več kot sto poslušalcev smo v Šentjurju dobili novo knjigo, ki je nastajala več kot 45 let. V njej je po

avtorjevem izboru zbranih 111 pesmi, od prvih, ki jih je Rado Palir spisal v dijaških letih, do pesmi, ki so nastale v zadnjem času. Dogodek in knjiga, ki sta vredna vse pozornosti.

Predstavitve knjige se je odvijala v glasbeni šoli, kar je bilo kar prav, saj v knjižnico ali Ipavčevo hišo nikakor ne bi bilo mogoče strpati tolikšnega števila navzočih, kulturni dom pa bi bil le malo prevelik. Za takšen dogodek se je glasbena šola izkazala za dobrega gostitelja.

Prireditve je vidno vznemirjen, a eleganten in vedrega razpoloženja, pričel sam avtor. Najprej je predstavil prof. Marijana Pušavca iz Osrednje knjižnice Celje, ki je napisal spremno besedilo h knjigi z naslovom »Pesmi iz ljubezni in plemenite ponižnosti«. Po besedah prof. Marijana Pušavca je Rado Palir predvsem osebno izpovedni lirik, ki skozi govor prvoosebnega lirskega subjekta pripoveduje o doživljanju sebe v svetu in sveta v njem. Še posebej tematizirana in po številu pesemskih primerov središčna tema Palirjevega pesništva je ljubezen. Ljubezen - blagoslovljena - prekleta je vesela našega planeta. Če v zgodnejših ljubezenskih pesmih prevladujejo bolj sentimentalni molovski toni, jih kasneje nadomesti vedrejša, bolj spoznanju srca in njegovi modrosti

Klavir

*Zdaj strune klavirja so v mrak zazvene.
Njih zvoki v daljavo se z vetrom gube.
Ko prsti prebirajo tipke ti bele,
prebirajo zraven še moje srce.*

*Akordi drhteče utripajo v zraku,
kot ogenj rastoči v nebo plamene.
Napevi ječijo in jokajo v mraku,
pa zopet od sreče neznane drhte.*

*Večer se izteka. V daljavi zamira
adagio sonate. Utiha klavir.
V neznani bolesi srce mi umira.
Za vedno, za vedno izgubilo je mir.*

zavezana filozofija vseobsegajoče ljubezni.

Temeljno občutje, s katerim se legitimira Palirjev pesniški jaz, je osamljenost. Vendar gre za srečno osamljenost, za občutenje srečne bolečine - kot da bi šlo za evociranje stanja pripravljenosti za pisanje pesmi. In v pisanju pesmi se zdi Rado Palir najsrečnejša oseba pod soncem.

Na koncu knjige je najti nekaj aforizmov, abortizmov in epigramov, ki v maniri karikature s

Izgubljena ljubezen

*Ne morem še verjeti, da midva,
ki eno sva bila, sva se razšla,
in bolj kot te pozabiti želim,
bolj od spominov v dnu srca trpim.*

*Te hiše, ta drevesa, te poti
- povsod utripajo spomini nate.
Še vedno se moj svet izteka vate,
a tvoj prihod ga več ne oživi.*

*Vse prazno je. Tišina trepeta
in v njej kot da ostaja delček tebe
in jaz, ki s tabo izgubil sem sebe.
Zdaj v moji duši žalost dom ima.*

*Ne morem še verjeti, da samota
odslej zagrinjala bo moja pota.
S teboj za mene je izgubljeno vse.
Svet prazen je in prazno je srce.*

preudarnimi potezami hudomušno odslikavajo posameznike in dogodke naše človeške slovenske in šentjurske vsakdanjosti. Epigrami bodo mogoče koga ujezili, vendar popolnoma nepotrebno, saj tudi sam Rado Palir pravi, da strele sekajo le v vrhove. Tudi v satiri je Rado Palir dobrohoten in ima rad.

Prireditve sta popestrili mlada Katarina Mitič in Jelka Iskra kot violinsko-klavirski duo z Vivaldijevo glasbo in na koncu z Ipavčevo »Domovini« ob vokalnem spremljanju navzočih v dvorani. Predstavitve pesmi, ki jih je pospremil med poslušalce Rado Palir z izbranimi besedami, je potekala v interpretaciji Sonje Mlejn in Draga Semeta. V njuni odlični izvedbi so pesmi še posebej zaživele in bile toplo sprejete med navzočimi, kar so potrdili z dolgim aplavzom avtorju kot interpretoma.

Kako in zakaj nastane pesem

*Vprašajte pesnika, kako nastane pesem.
Presenečen bo v zadregi zaprl oči.
Njegov odgovor bo svečano resen:
Rekel bo, da če ga duša boli.*

*Pesem - to je mozganje, nemir nespečnost,
morje molka, ki kapljo besede rodi.
Pesem - to je dolga in mučna nosečnost,
da detece zaživi in se na svet rodi.*

*Pesem nedosanjane so sanje,
ko se bolečina v duši razžari.
Pesem je od tega sveta bežanje
v svet, v katerem čas obstane, okameni.*

*Vprašajte pesnika, zakaj nastane pesem.
Zakaj se s čim mogočnejšim ne proslavi.
Njegov odgovor bo, da je zanj pesem
edini način, da se življenje preživi.*

Šentjurski portreti**dr. I. M.**

*Primarij, znani mojster akupunkture
še kot upokojenec se gre nadure,
ko v zdravstvu polno se našeoval je,
skrbeč (za lep denar) za naše zdravje.
Je velik ekolog (le v teoriji),
z družino pa je vdan avtomaniji.
Za hobi pa zemljišča nakupuje.
Na Slivniškem jezeru zakraljuje.*

dr.sc.I.G.

*Pomembni sin pomembnega očeta
za ženske nič, za znanost mnogo obeta.
Mu nežni spol zares ne dela brige:
njegove ljubice so učene knjige.
Vse dni in noči objema jih in šlata.
Tako prav mlad bo imel dva doktorata.
S pisanjem zgodovinskih knjig pa dirja
tako, da mu bo zmanjkalo papirja.*

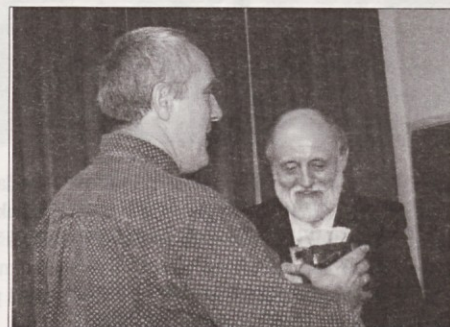
J.M.

*Ker od pisanja se ne da živeti,
je nujno kaj konkretnega početi.
Ker ne bi preživel od literature svoje,
si izvirne Pegaze omisli noje.
En noj pomeni izdajo ene knjige
v samozaložbi, torej plan brez brige.
Tako so afrikanke velekre
v Šentjurju fundament literature.*

R.P.

*Ta sivi mož živi po malem odljudno,
pa vendar spremlja svet naokrog prav budno,
predvsem pa knjigožeri in študira,
filozofira, psihologizira
estetizira in verzificira,
politizira, muzicira in šahira.
Tako nikdar ne bo bogat, ne slaven.
Dovolj mu je, da je ljudem zabaven.*

Prireditve je povezovala vedno dobra Anita Koleša, ki pa je tokrat glavno besedo prepustila avtorju. Rado Palir se je za zaključek zahvalil vsem, ki so mu tako ali drugače pomagali pri izidu knjige,

čeprav jih žal večinoma ni bilo na prireditvi kot tudi ne vidnih predstavnikov družbeno-političnega življenja občine, z izjemo župana. Je pač tako, kot je

hudomušno pripomnil eden od prisotnih, da lepa beseda težko pride do tistih, ki so je najbolj potrebni. So se pa v večjem številu prireditve udeležili Radovi prijatelji in predstavniki Uprave za obrambo Celje - izpostave Šentjur, s katerimi Rado sodeluje na strokovnem področju - kot klinični psiholog.

V imenu članov literarnega društva Šentjur, katerega ustanovni in eden najbolj aktivnih članov je Rado Palir, mu je čestital predsednik Jože Mastnak - Marjan. Čestitke je pospremil z željo, da bi bilo rojstvo druge knjige lažje in manj boleče.

Preden smo bili vsi povabljeni na kozarček in izbrane dobrote, da nazdravimo rojstvu nove knjige, je Rado Palir prebral svoj ironični avtoportret.

Knjiga in sama prireditev sta nedvomno prvovrstni kulturni dogodek v občini. Mogoče komu ne bo najbolj všeč »barva« knjige in njeno oblikovanje, vendar je knjiga tako po tehnični plati, še posebej pa po vsebinski, odličen izdelek. V njej so ilustracije Lučke Palir (avtorjeve hčere) in vse, kar v takšno knjigo sodi. Vsem Šentjurčanom priporočamo, da knjigo preberete, lahko pa jo tudi kupite pri avtorju, na Javnem skladu za kulturne dejavnosti ali v Knjižnici Šentjur. Še namig - knjiga je darilo, pri nakupu katere boste težko naredili napako.

J.M.

Epigrama

*Šentjurska brihtna glava,
je genij, ki ni mu para.
Ko dobrohotno z rimo zafrkava,
mu zrasteta ugled in slava.*

*Če kaplja grenka kani
na glavo, spoštovani,
nikar mu ne zameri,
raje zdravje si ohrani
ob smehu v dobri veri.*

B.S.

Razmišljanja

Iskanje nasmeha

Tokrat povsem druga zgodba, namenjena moji prijateljici Nevi. Pred leti se je podala na pot po Indoneziji, pred kakšnim mesecem pa na relacijo Tajska, Laos, Kambodža. Zopet jo je pogoltnila azijska celina, od nje ni nobenega glasu in kdo ve, kje je. Tja je namreč ni ponesla kakšna turistična agencija, ne biva v hotelih evropskega standarda in ne je hrane, prilagojene evropskim in drugim zahodnjaškim želodčkom. Punca je nekaj let trdo garala, zraven pridno študirala in preživljala poletja v vroči betonski džungli zato, da lahko te dni spi in se prehranjuje tako kot azijski domorodci.

Neverjetno, koliko ljudi preprosto gre, čim dlje, tem bolje. Vedno več mladih ljudi se odpravi, z nahrbtnikom na ramenih, v popolnoma neznane kraje, v povsem drugačne kulture. In ko se vrnejo, pripovedujejo svoje neverjetne zgodbe, tako kot jih bo tudi moja Neva. Sprašujemo se, kaj jih vleče tja, kjer noč in dan plazijo po tebi žuželke neznanega izvora, kjer blazno hitro kasiraš kakšno zopno bolezen, in za to še plačaš. Neva bi morda odgovorila, da išče pustolovščino, avanturo, nenavadnost, ... Kar je seveda približno res, ni pa čisto natančno. Jaz mislim, da Neva išče nasmeh.

No, res se vsi smejimo, vsak dan, vsake toliko. Še posebej po nekaj deci (litrov) šmarnice. Moja mati še vedno govori, da iz smeha pride jok in to vsekakor velja v našem primeru. Pomislite, moji Šentjurčani, koliko jih pokopljete vsako leto - tistih, ki so šli po nesreči v smrt in tega niso želeli, tistih, ki so želeli in šli v blaženo nebo, ... Teh zadnjih je v Šentjurju bojda zelo veliko, še več, zadeva že postaja tradicija, skorajda krajevna (samo)fascinacija. To pomeni, da se Šentjurčani ne smehljate veliko ali pogosto, pač pa je edini smeh, ki ga premorete, sarkastičen, ironičen, histeričen, kvečjemu še škodoželjen in grob - tako zelo, da boli srce. Pa saj niste kakšne bizarne izjeme, to je del slovenskega nacionalnega karakterja, katerega najslabše in najbolj negativne strani se vztrajno reproducirajo. Očitno obstaja neka blazna bolečina, ki se je ne da rešiti, katere izvor in eksistenco je praktično nemogoče določiti, kljub temu pa ste sposobni zaradi njene malenkostne pojave razsuti lastni dom.

Se zdite sami sebi nesrečni, revni in ubogi? Statistike pravijo, da smo Slovenci med najbolj otožnimi narodi na svetu. Pa če to kaj velja, ali pač ne, dejstvo je, da smo res prekleto mizerna bitja. S tem, in na račun tega, da imajo nekateri polno rit vsega možnega, drugi živijo na pragu revščine, trpijo nasilje v družini in preklinjajo vsak nov dan, ki se prebudi. Življenje res ni preprosto, generacija za generacijo daje od sebe krvavi znoj zavoljo lepše prihodnosti, kar v praksi pomeni, da zgarani starši gradijo večnadstropne hiše za svoje otroke in potem z mazohističnim občutjem pričakujejo smrt. Ah, takšna tema in brezup... Cankarjansko. V tem smo, ste, odrasli dragi moji. Tale dobri stari »angst« nas ne spusti iz krempljev. Kajti četudi komu zelo dobro

gre, če njegovo življenje prosperira in se bohoti, bo ostal in se s tem še hvalil, ubogi, stari, mizerni HLAPEC.

Zaradi tega je Neva odšla. Ker je že bila nekje zelo daleč stran in je našla nasmeh, ki še dolgo ni hotel z njenih ustnic. Vem, da jih zopet išče, te najbolj preproste ljudi. Našla jih bo, srečne v njihovem soncu, ki ni naše, v času, ki ga ne poznamo, prosili bodo za odpuščanje bogove, ki so jih Evropejci nekoč že pobili. Neva bo videla zadovoljstvo, ki jim ga daje skromen obrok peščice riža. Oni pa jo bodo imeli za belo bogato gospo, kar sicer niti zdaleč ni, pa vendar je vsem odnesla darila - nekaj kilogramov kemičnih svinčnikov. Zanje namreč prosijo ti razcapani otroci, pa čeprav jih prodajo za drugim vogalom.

Nič nenavadnega ni, da ljudje bežijo stran od »našega« mikrokozmosa. Iščejo smehljaj. Morda dobijo tistega iz turističnih prospektov, a moja Neva išče druge vrste smehljaj. Zagorela lica tistih, ki so pravkar prišli iz svojega malega raja, kjer naravo ni utrujala nasilna industrializacija, zdaj pa gredo v velike betonske džungle, kjer bodo prodali dušo za ušivi ameriški dolar. Verjamem Nevi, ki tako zelo preklinja arogantne turiste. Ti si privoščijo marsikaj, najraje nedorasle deklice, kakšnih enajst let stare. Kot da koga zanima, če katera od njih pristane v kanalu neskončnih ulic... Neva jih je videla, kako se vozijo z ogromnimi trajekti, zakrivajoč si zardela lica in oči ob videospotih MTV, krhke rastlinice, ki jih bo kmalu požrla ogromna kapitalistična pošast - saj so le povprečno potrošno blago.

Neva, jaz vem, da si našla smehljaj, takšnega, ki ga pri nas ne premoremo več. Pa čeprav morda ravno v tem trenutku preklinjaš sobo, polno mrčesa, v kateri boš preživela noč. Prišla boš nazaj, s sijajem v očeh, ki ga ne bom razumela in za katerega upam, da ne bo kmalu izginil. Komaj boš čakala, da greš še kam drugam... Do tedaj pa pozdravi svet smehljajev! Srečno, Neva, rada te imam.

Polonca Mastnak

	Podsrda	Boč
	87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH	Studio	Centrala
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Tel.: 03 817 10 30	Tel.: 03 817 10 11
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	03 817 10 40	03 817 10 37
Štajerski val - nova pota in prijatelj več		

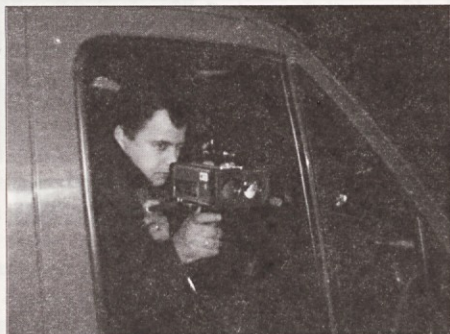

Noč s policisti

Ko poje »piščalka«

Sobota, 12. aprila ob 22. uri

Akcija, ki se ji službeno reče poostren nadzor nad psihofizičnim stanjem voznikov, v glavnem pa pomeni »pihanje v alko piščalko«, se je začela ob kavici, ki jo je skuhal dežurni policist pri telefonu. Pomočnik

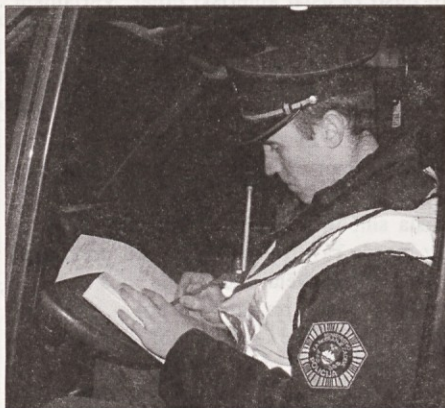

komandirja Ivan Sivka je imel za obe patrulji pripravljena natančna pisna navodila, kaj bodo počeli, kakšna je oprema (orožje, gumijevke, lisice, opozorilni anoraki, »šapke« - kot se tudi uradno še vedno imenujejo bele prometne policijske kape, pa seveda »piščalka«, rezervne baterije, ustniki...).

Dodeljen sem bil patrulji Arzenšek-Jazbinšek, ki se je podala na pot po južnem delu občine.

Strel v prazno v Novi vasi

Skozi Novo vas je vijugala škoda s šmarsko registracijo CE K4-368. Pred gostilno Hvalc se je zalesketala plava luč. »Dober večer... itd.« je bil umirjeno prijazen samostojni policist Arzenšek. Iz polnega avtomobila je zavel val vinskih hlapov. »Boste pihali? Poznate ta postopek?« »Seveda bom, komaj

čakam,« je bil samozavesten voznik, ki je po imenu poznal kar celo vrsto bivših šentjurskih policistov. Kar je bilo sila sumljivo. Mar se poskuša izvleči?

»Veste, ravno te dni bo štiri leta, kar ga nisem poskusil niti kapljice. O ja, prej pa. Ampak več kot 2 promile nisem nikoli napihal.« Tako kot v vseh primerih, je sledil pregled dokumentov, avtomobila, prtljajnika. Nič sumljivega. »Nula, nula. Srečno vožnjo!«

Dobje je trezno

Prometa proti Planini ni bilo skoraj nobenega, pred gostilno na Tratah pa je bila prava gneča. »Ne, tu ne bo sedaj še nič. Verjetno imajo ohcet. Šele tam proti jutru, bi znalo postati zanimivo,« je razložil policist Jazbinšek, uradno kandidat za policista, doma s

Planine. Pred Zadrugo v Dobju smo ustavili Z. s Praprotnega. Ni mu delala zadnja luč. Lahno se je upiral, a jo je nazadnje kar hitro popravil.

Na križišču v Repušu več kot pol ure ni bilo žive duše, nato pa v trenutku kar štirje avtomobili na kupu. Dva sta ostala na cedilu. Fant in punca iz CE 13-96H sta šla za rekreacije v Dobju. Nula, nula. Mladenčič A.G. iz Ravnega, v razklopotnem golfu NM-RI 669, očitno na poti proti znanemu »Rusu« na Presečnem, je bil rahlo zaskrbljen: »Ravnokar sem popil malo pivo in čisto nič več.« »Prav, bomo počakali,« je bil ustrežljiv policist Arzenšek. 0,26 promile je pokazala piščalka. »Bilo je sicer malo več kot malo pivo, ampak v redu. Srečno vožnjo!«

Pred »Rusom«, ki uradno menda sploh ni odprt, je bilo parkiranih sedem ali osem avtomobilov. »Sem se bova vrnila proti jutru. Zdaj so vsi videli, da smo šli mimo in so brez skrbi. Tu bi znalo kaj biti.«

Pred delno razsvetljeno vikendico v Zg. Žegru stoji avto s celjsko registracijo. »Nič sumljivega ne bo, ga poznam, lastnik je,« je Arzenškovo pozornost umiril njegov kolega.

Na Žegru konec prvega dela turneje

Na križišču nas je pričakal pomočnik komandirja Sivka. Najprej uraden policijski pozdrav, kratek »raport« in podpis pisnega poročila. Ne, pri policistih ne gre nič po domače. Osebo se mi je zdelo, da je vsega mogočega pisanja odločno preveč. Vsaka zadeva mora biti natančno popisana in podpisana. Nič več ne velja tista, da morata biti vedno skupaj dva policista, da imata celo osemleto.

Izpred bifeja Gubenšek spelje Saxo H5-696. Vse je v redu. Le simpatična voznica po mojem mnenju sumljivo samozavestno debatira s policisti. Pripravim fotoaparata, toda ne, nič ni bilo s pihanjem. »Ni pila. Že ko voznik odpre okno, z veliko verjetnostjo ugotovim, če je pil.«

V Vrbnem končno »dogodek«

Presedel sem se v avto pomočnika komandirja in šel z njim na obisk k »severni« patrulji. Policista Klančnik in Tevžer sta z laserjem »streljala« na magistralki in Vrbnem. Očitno je šoferska obveščevalna služba delovala brezhibno; avtomobilisti so se kar vsi po vrsti po polžje vlekli skozi naselje, kjer skoraj ni mogoče, da »pošten« šofer ne bi grešil.

Končno en neprevidnež: CE 97-36N je pripeljal s 83 kilometri na uro. Izgovarjanje, da je pijanega kolega moral zapeljati domov in se mu zato muči, ni zaleglo. Padlo je 10 000 SIT.

Slabše jo je odnesel A.R. iz Šentjurga. Njegov CE 84-71E je kakšnih 100 metrov pred policijsko kontrolo, še preden so ga sploh poskušali ustaviti, zavil na dvorišče bližnje hiše. Policist Tevžer je pozorno dvignil ušesa: »Ta je sumljiv. Ampak zdaj je že na dvorišču.« Ko se je čez dobrih deset minut poskušal brez luči splaziti na drugo stran dvorišča, ga je še imel na muhi in znak za alarm je bil več kot upravičen. Sledila je kratka dirka, ki se je končala v enem od bližnjih kolovozov. 1,12 promile napihanega alkohola, kljub prijaznosti in kooperativnosti voznika, bo dovolj za sodnika za prekrške in za 3 do 5 kazenskih točk. A.R. je pot nadaljeval peš.

Dogodek večera na Ostrožnem

Zgodil pa se je brez moje fizične asistencije, sledil sem mu le po radijski zvezi. 64 letni C.K. z Ostrožnega je najprej »spregledal« policijsko luč, ki je potem ni opazil še nadaljne 3 kilometre. Ko je bil končno v šahmatu, na domačem dvorišču, ni bil pripravljen niti pokazati dokumentov in še manj pihati. Grozečega »hladilnika« sta ga rešila žena in računalnik - s skupnimi močmi so ugotovili, da je on res on, kar ga pa seveda ne bo rešilo pred sodnikom za prekrške in nekajmesečnim pešačenjem po ponkovski zemljici.

Zame konec ob pol dveh zjutraj

Čeprav so mi policisti zagotavljali, da policijsko bolj

zanimive urice šele prihajajo - vse do 6. ure zjutraj, ko se konča njihov nič kaj prijeten nočni šiht, bodo še najmanj enkrat prekržili vso občino - sem se poslovil. Mraz in spanec sta me namreč že krepko načela. »Je vaše nočno delo vsaj dobro plačano?« me je zanimalo. »Ah, kje pa, ne vem, 20 ali 30 procentov dobimo zraven, kar pa se komaj kaj pozna.«

Verjamem, njim ne, pozna pa se prav gotovo na naših cestah. Kar dokazuje tudi tokratna razmeroma skromna bera te sobotne noči.

F.K.

AFORIZMI IN DOMISLICE

Več kot imamo časopisov, manj vemo.

Poroka je prvi korak k ločitvi.

Sodobna - moderna ženska: »Enega ljubi, drugega ne ljubi, oba pa vleče za nos.«

Generacijska razlika med moškimi je samo v tem: starejši imajo ponavadi polne denarnice, mlajši pa polne mošnje.

Ni čudno, da je pri nas takšen prometni kaos. Vsi (levi in desni) se hočejo voziti po sredini.

Slovenska zgodovina: 1000 let vzornega krščanstva, 50 let uspešnega socializma, 10 let tranzicije in zgodbe o uspehu. Končno smo prišli na rob prepada.

J.M.M.

Policijske cvetke

Po bratsko v Dramljah

Na dan 1. aprila sta hrupno reševala svoje rodbinske zadeve M.Š. in J.Š. iz Dramelj. M.Š. je nezaželeno parkiral na bratovem dvorišču, iz česar se je razvil zanimiv dialog s palicami. Ko je M.Š. »po nesreči« zlomil bratovo »orodje«, je le ta potegnil izza pasa kuhinjski nož, kar je bil dovolj jasen namig M-ju, da je čas za evakuacijo. Ko so prišli na prizorišče policisti, je bilo premirje že sklenjeno.

Mobitelovsko pri Ahacu

Natakar D.O. je 4. aprila dopoldne galantno posodil gostji mobilni telefon, le ta pa ga je še bolj galantno pozabila vrniti. Imela pa je smolo s praznim tankom in tako se je na Iztrabenzovi črpalki že srečala s policisti. D.O. je bil še enkrat galanten brez meja in je takoj, ko je imel svojega čvekača v žepu, 26. letni J.K. vse oprostil.

V St Jurij's pubu odločno

Obvestilo je bilo alarmantno in 7. aprila malo po polnoči sta pred ta znani šentjurski lokal pribrzeli kar dve policijski patrulji. Družba 21-letnega M.M. iz Šentjurja in 29-letnega A.F. z Grobelnega je povedala vsiljivim Šmarčanom, kar jim gre, T.Ž. iz Rogaške Slatine pa tudi »pobirmala«. Ko so prišli policisti, so zadeve bile že pošlitate.

Rekreacija

Mlada Šentjurčana, 17-letni M.K. in 19-letni T.M., sta se na vlaku tako zasedela, da sta bila zelo potrebna rekreacije takoj, ko sta 7. aprila ob enih zjutraj izstopila z vlaka. Najprej sta svoje borilne veščine preizkusila na parkiranem avtomobilu, nato je sledil lahen tek. Policisti so ju po kratkem šprintu dohiteli že pred Akvoniem.

Pištole pa ni bilo

Orožarske grožnje izpred dveh mesecev so napeljale policiste, da so 9. aprila uradno povprašali 34-letnega Ponkovičana M.T., če je takrat mislil resno. Čeprav so pri hišni preiskavi našli le nekaj nabojev in dušilec, je le bilo dovolj, da so najavili njegov obisk g. Lichtenegerju.

Rekordi padajo dopodne

Rana ura, zlata ura je očitno vodilo obeh tokratnih alko-rekorderjev, 21-letne V.V. iz Šentjurja, ki je ob desetih dopoldne dosegla zavidljivih 2,53 promil, ter S.V. iz Dramelj, ki je 2,97 promil nadihal nekaj uric kasneje.

POZOR, REGISTRACIJA MOPEDOV!

Od 1. maja dalje morajo biti mopedi registrirani. Registracija bo stala 20 565 SIT, kazen za neregistriran moped pa še 5000 SIT več! Srečno!

Literarna pokušina

Hej!

Hej. Heeeeee! Odmevalo je po sobi, ki je peljala spet v drugo sobo in ta spet v tretjo... Znašla sem se tu. Kako naj opišem ta kraj? Kot velik in svetel balon je. Razprostira se toplo in gosto po prostoru, do okrogle in mehke meje v drugo sobo. Ki je hladnejša, barve svetlega poletnega mraka na morju. Hitro izginjajočega. Zvok mi je paral živce, dolg razpotegnjen in naraščajoč - v glasnost in širino - zvok, ki se je spremenil v toploto. Depeche Mode, ki je pravzaprav ta druga poletna soba skupaj z balonom, ki je čudovit in napolnjen in se bojim zanj. To sta dva moja svetova, slišim, kako mi bije srce v ritmu tega komada, s katerim sem se popeljala po njegovi strugi v gosto lepljivo maso, ki je nastala iz sobe. Iz vsega prostora in glasbe in iz mene same je zdaj nastala ta svetla in obetajoča brozga. Venomer se dogaja to življenje in nesmiselno se ga je bati.

Tik, tik, tik. Pa spet bobni, pa spet moje srce, ki utripa. »And I am only here to bring you free love...« Vse razen tega je v ozadju, vse ostalo je ozadje, ravno obratno, kot če bi se šlo za glasbo iz ozadja. Ne le, da je v ospredju, ampak je edino, ki JE!

Moje telo je mehko. Če dvignem majico, zaznam toploto svojega telesa in njegov vonj - vonj njega, mojega telesa. Dišim po deodorantu, po parfumu, ki je spet drugačen, po milu, po mleku za telo, po kravjem mleku, kadar sem krava. Če je moje telo kdaj kravje telo. Ha, ha. Tanja je rekla: »Kak je fajn, ko kravi lahk rečeš, da je krava!« Nihče se ne pritoži, nihče se ne ubada s tem, če kravi rečeš, da je krava. Moram se strinjati s Tanjo, da je nemalokrat v življenju resnično lažje reči eni veliki kravi z repom, uheci in kravjim drekom povsod po njej, da je krava, kot pa komurkoli drugemu, ki niti repa nima. Taka ne-krava bi se gotovo obrnila za klici. In si že nekaj mislila v svoji glavi. Cele bale negativne miselne navlake bi se nabralo v tem primeru v ozračju.

No, potem sem se pretegnila. Sedela sem na stolu, prekrizala desno nogo čez levo, prestavila težo na desno ritnico, se usločila na levo, tako da sem se zagledala naravnost v svoj levi bok in dvignila roke nad glavo. Sledil je: »Mmmmm hm?!« in že sem z nogami risala osmice po obetajoči oranžni brozgi. »I heard a rumour...« Slišal je povsod od vseh ob vsaki uri vsak dan v tednu. Non-stop je slišal to. Jaz non-stop slišim to. Vsi, cel svet nenehno posluša to eno in isto stvar... Vzemite katerokoli stvar! Kako naj opišem nekaj tako groznega na prvi pogled?

Glasba je postajala vse glasnejša, mrak zunaj pa je dozorel sam vase. Padli smo v mrakovo črno luknjo. Bil je mrak in svetle pike razmetane po svetu, ki so naše sobe, ulične luči, razsvetljene izložbe, nočni klubi, gasilske fešte, male študentske sobice okrašene s pepelniki polnimi ogorkov... Vzemimo samo kader z majhno okroglo mizo, polnim pepelnikom, povsod naokrog pepel, ena prazna in ena polna plastenka gazirane pijače. Pa prazne flaše pirov. Na vratih bi se pojavil nekdo, ki na primer kandidira za nek položaj, in bi dejal kot Tito pokončno: »Mladim je treba pomagati! Na slepi poti so!«

Minila je ena ura. Vse prej omenjeno je šlo dol po stopnicah, skozi vrata, objelo Jureta, se peljalo v trgovino po vžigalce, skadilo cigaret, se povzpelo nazaj po stopnicah navzgor in izginilo. Zdaj sem se pretegnila v drugo smer. Potem sem čakala. In čakala. Pravkar še vedno čakam.

Večino časa svojega življenja sem stala v vrsti za kruh. Vedno so ljudje okrog tebe, ko čakaš v vrsti, s katerimi se je prijetno pogovarjati, če se malo potrudiš. Različne stvari se pripetijo ljudem v vrsti. Zadnjič sem jokala. Stala sem tam in spet spoznala nove ljudi. Sledilo je rojstvo. Porod je bil božansko lep in strahotno naporen. Minil je teden dni, vmes je dež kapljal po nas, eno izmed jutrer je bilo sicer deževno, pa vseeno so pomočniki prodajalke že od jutra nosili sveže žemlje med nas. Moje stanje v vrsti se je spremenilo v čakanje na polnozrnatno sirovo žemljo. Ki sem jo potem prvič vrgla v smeti. Bilo je polno smeha in polno strahu in grdega mojega ega takoj po porodu, ki se je znašel na majavih nogah. Zdelalo me je uživanje nedovoljenih substanc. »Tako in drugače,« bi se gotovo izrazila Vesna V. Godina. Torej sem odvrгла to žemljo, pred tem pa sem jo privezala na vrstico. Da bi jo lahko spet potegnila k sebi po potrebi. Jokala sem kot dež. In moje blato mojega telesa, ki je včasih telo boginje, ki je iz svoje zavesti izbrisala vsakršno kravjo potezo, je špicalo po meni. In potem je drek kar v kepah letel v njeno božansko glavo. Takrat sem se ločila od nje - se pravi moje telo od njenega - in sem hlepela le še po ajdovi bombici. Zdaj mi je slabo. Od lakote po ajdovi bombici. Ajdova bombica je moje čakanje v vrsti nanjo spremenilo v vse to, kar zdaj skušam pobrat s ceste okrog trgovine, preden me povozi avto...

»When you are born a lover, you are born to suffer,« pa spet bobni, pa spet rumena brozga vsega lepega, ki se je vsi bojijo. Maja je rekla, da bomo sedeli zraven; drug z drugim in drug zraven drugega. Pa čeprav bo težko sedet zraven. Mogoče bo tri tedne skupaj grozno in tesnobno. Mogoče bomo shujšali. Mogoče se te tri tedne ne bomo mogli učiti. Mogoče bomo celo vzeli kakšno drogo.

Razdalje mi letajo kot letala skozi misli; jaz sem točka, ki se zadeva ob telo in se odbija od telesa, in vsako čakanje na bližino je prekrito in premagano od trenutka bližine. En majcen drobec postanek je močan kot tedni dolgih razdalj. Bojim se nesreče. In sem neprivezana.

e.k.

Šentjurske

NOVICE

www.sentjurskenovice.si

Da ne pozabimo

Nedokončana denacionalizacijska zgodba Podplašekov mlin naj melje.

Davnega leta 1948 je takratni Krajevni ljudski odbor Vrbno podal predlog, da se zapleni mlin, last Mihaela Novaka, Podplaška. Za poslovni postopek mu je temeljno sodišče v Celju odmerilo denarno kazen 10 000 din, krajevno vodstvo pa je angažiralo javnega tožilca, ki je podal pritožbo. Okrožno drugostopenjsko sodišče je pritožbi ugodilo in mlin zaplenilo. Družina Novakovih je bila pomembno vključena v narodno osvobodilno gibanje, dva družinska člana sta v njem tudi izgubila življenje, podpirali so partizanske enote ter terenske aktiviste, kar pa ni zadostovalo. Poleg mlina jim je bilo odvzeto še 5 ha kmetijskih zemljišč, ki so jih kasneje odkupili nazaj. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je dne 5. junija 1991 odločilo, da se sodba okrožnega sodišča v Celju z dne 20. avgusta 1948 spremeni tako, da se odločba o zaplembi mlina in vseh pripadajočih naprav odpravi.

Prvi upravljavci podržavljenega mlina so bile občinske komunalne organizacije, sledila je združena kmetijska zadruga BODOČNOST, ki je nato prešla v Kmetijski kombinat. Po razpadu slednjega je iz dotedanje enote kombinata nastalo samostojno trgovsko podjetje LIPA d.d., ki je nadaljevalo z mlinsko dejavnostjo. Poslovanje je zadruga BODOČNOST leta 1951 zaupala kar bivšemu lastniku Lojzu Novaku. Po njegovi smrti je vodenje po družinski tradiciji in strokovni izobrazbi nadaljeval sin Hinko. Oba sta si prizadevala za modernizacijo mlina, vendar za novo opremo ni bilo posluha. Širok po Banatu je bila nabavljana rabljena oprema, nazadnje še nekaj iz opuščenega mlina v Slovenskih Konjicah, izveden pa je tudi gradbeni prizidek, ki sedaj ovira lastniški prenos.

Do leta 1994 je podjetje LIPA poslovno sodelovalo z mlinsko predelovalnim podjetjem »KLASJE« iz Celja, od takrat je mlin opravljal služnostno mletje za potrebe kmečkega prebivalstva vse do 25. avgusta 1999. S tem datumom je podjetje LIPA odpovedalo delovno razmerje zaposlenim delavcem in obratovodji, zdaj že lastniku mlina. Mlin je bil zapisniško predan lastniku, nereseno pa je ostalo lastništvo prizidka, ki ga lastnik ne potrebuje in tudi nima sredstev za njegov odkup. Lastninsko zagato bi bilo možno z nekaj dobre volje tudi pogodbeno premestiti do končne rešitve, česar pa najbrž podjetje LIPA ne sprejema. Morda je donosnejše, da vložek skupaj z mlinom propada?

Lastnik g. Hinko Novak že skoraj tri leta ne more pridobiti lastniške dokumentacije s strani pravosodnih organov, brez lastniške dokumentacije pa ne more pridobiti obrtnega dovoljenja in komunalnih priključkov. Ovira ga nedoseženo soglasje z bivšim upravljavcem. Formalno pravno bi bilo najbrž možno z nekaj dobre volje ta zaplet razrešiti, vendar pravosodni mlini meljejo zelo počasi.

Po toliko letih in preživetih travmah že kar treh generacij bi bil že čas, da krivično zaplenjeno premoženje služi lastniku in prebivalstvu.

Vinko Jagodič

Ponkovške žrtve upora

Krajevna skupnost Ponikva je v času po odpravi samostojne občine sprejela za svoj praznik 4. maj. Praznik je povezovala s prireditvijo v času delavskega praznika 1. maj. Danes bledijo spomini na dogodke in žrtve borbe proti fašističnim zavojevalcem. Med žrtve spadata znana rodoljuba in zavedna Slovenca, aretirana pred 60 leti:

KINCL JOŽE, rojen 17. novembra 1903 v Šentjurju pri Celju. Bil je zadnji upravitelj osnovne šole na Ponikvi pred nemško okupacijo. Leta 1941 se je vključil v osvobodilno gibanje in postal član osvobodilne fronte. Aretiran je bil 4. maja 1942 in ustreljen 7. julija 1942.

Metode ponemčevanja in uničenje vsega, kar je slovenskega, so neprimerljive s predeli pod italijansko okupacijo, kjer je ostala nedotakljiva vsaj duhovščina. Pri nas so zatrti vsi dejavniki slovenskih intelektualcev, saj so takoj pregnani tudi slovenski duhovniki.

RIŽNER MAKŠ, pekovski mojster, rojen 13. novembra 1900 v Sevnici. Že pred vojno se vključil v delavsko gibanje. Leta 1941 je v svoji pekarni ustanovil odbor osvobodilne fronte za Ponikvo. Postal je sekretar odbora. Aretiran je bil 4. maja 1942 in ustreljen 7. julija 1942. Avgusta je aretirana tudi žena Marica in poslana v taborišče Auschwitz. Otroka Marinka in Miran so rešili sorodniki. Vsi trije, čeprav soproga zdravstveno in duhovno uničena, so vojno preživeli.

Na stavbi Rižnerjevih je bila odkrita spominska plošča (sedaj novogradnja Lebeničnik – pred kulturnim domom), ki je potrebna zgodovinskega arhiviranja.

Oba ugledna in uporna Ponkovljana ustreljena pred 60 leti sta odpeljana in odvržena v jamo ob pokopališču v Gazu. Njuni imeni in priimka sta izpisana na spominskem loku žrtvam fašizma na pokopališču v Gazu.

Letos mineva 60 let od nasilne smrti medicinske sestre PODGORŠKE Malčke, rojene 5. aprila 1917 na Ponikvi. Leta 1935 se je vpisala v 17. generacijo šole za medicinske sestre v Beogradu. Postala je priljubljena sošolka in aktivna društvena delavka v Sokolu. V to šolo internatskega tipa so prihajala dekleta iz raznih krajev takratne Jugoslavije. Z vedrino, dinamiko in poslušom za vsakršne težave sošolk si je pridobila zaupanje, okrog nje se je zbrala skupina, ki je dosegla pomemben vpliv na šolsko in internatsko življenje. Postala je jedro politične aktivnosti v letniku in sčasoma tudi širšem okolju. Skupina je zahajala v Delavski dom, proletarske delavske četrti, kjer se je razkrivala beda prestolnice. Ves letnik je zainteresirala za branje revolucionarnih knjig, obisk gledaliških predstav in filmov.

Zunaj šole se je Malčka vključila v mladinsko sekcijo »Ženski pokret«, ki je bila močno legalno oporišče delavskega političnega gibanja. Krog, ki ga je nevsiljivo usmerjala Malčka, je razpravljal o raznih vprašanjih, o katerih na šolah niso izvedeli ničesar. V drugem letniku so priredili agitko pod njenim vodstvom. Osrednja igralka je patronažna medicinska sestra v vaškem okolju, sredi zaostale revščine.

(se nadaljuje)

Vinko Jagodič

Kviz Mladi in kmetijstvo

V preteklih tednih so potekali po vsej mali državi »na sončni strani Alp« regijski kvizi Mladi in kmetijstvo, na katerih je kar kipele od energije, znanja in mladostne zagnanosti. Vse to pa se je stopnjevalo do finala v Krškem, kjer je letos 13. aprila potekal državni kviz Mladi in kmetijstvo, ki so se ga kot zmagovalci celjske regije udeležili tudi člani iz Društva podeželske mladine Šentjur (DPMŠ). Zmagovalno ekipo so pod mentorstvom Bernarde Gračner sestavljali Ponkovljani Robert Pevec, Lidija Leber in Primož Pevec.

Letošnje državno tekmovanje so pripravili člani Društva podeželske mladine Krško. Pomerili so se najboljšimi iz celotne Slovenije. Tekmovalo je 11 ekip. Tekmovalci so bili dobro oboroženi z

znanjem, zato je bilo ves čas zelo napeto. Za

sproščanje napetosti je med posameznimi deli kviza poskrbela domača folklorna skupina Tuflici s humorističnimi prigodami iz vsakdanjega kmečkega življenja. V hudi konkurenci je v zdravem tekmovalnem duhu zmagala ekipa DPM iz Sv. Jurija ob Ščavnici.

Šentjurska ekipa je na kvizu sodelovala bolj po načelu »pomembno je sodelovati« ter se uvrstila na 9. mesto. Kar je še vedno uspeh, če upoštevamo, da je v predtekmovanjih nastopilo okrog 160 ekip. Na zabavi z živo glasbo, ki je trajala do poznih nočnih ur, so bili še uspešnejši.

Damjana Miakar, Ponikva

SPLOŠNO STEKLARSTVO

ALU in PVC stavbno pohištvo, zimski vrtovi

Franč MAJORANC s.p.,
C. Leona Dobrotniška 21, 3230 Šentjur
Tel.: 03/ 749 27 33, GSM 041/ 629 572

- ▶ PROIZVODNJA TERMOPAN STEKLA
- ▶ ZIMSKI VRTOVI - FASADE
- ▶ ALU - PVC STAVBNO POHIŠTVO
- ▶ VHODNA VRATA
- ▶ RAZNE ZASTEKLITVE
- ▶ DODATNE ZASTEKLITVE

**PREDELAVA
OBSTOJEČIH
OKENSKIH
KRIL!**

Cesta
Kozjanskega
odreda 13,
3230
Šentjur
v prodajnem
centru AKVONIJI
tel.: 03 749 27 60

*Petek
Aleš*

Zlatarstvo - galerija

DEL.ČAS

PON-PET
8 - 12
13 - 18
SOB
8 - 13

Najboljših
in najlepših
stvari na
svetu ne
moremo
videti,
niti se jih
dotakniti.
Čutiti jih
moramo
s srcem.

/ Helen Keller /

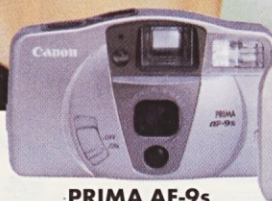
FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

Del. čas
delavnik
od 8 - 12
in
od 13 - 18
sobota
od 8 - 12

**Ob nakupu
fotoaparata
znamke
CANON
darilo ŽOGA!**

PRIMA AF-9s

PRIMA ZOOM 65

KEA

DARKO KUKOVIČIČ, S.P., LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje

TEL.: 749 00 90

Hruševce

TEL.: 749 16 60

Prazniki so pred nami!
Prvi, kot pomnik preteklega gorja,
prvomajski pa dnevi počitka,
sprehodov in sprostitve v
prebujajoči se naravi.

LEPO JIH PREŽIVITE!

V KEI smo pripravili prvomajske
nakupe, ideje za piknike
in sprostitve v naravi,
po zelo ugodnih cenah!

KEA trgovina prijaznih ljudi in ugodnih nakupov!

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

Tržnica Šentjur, Drogenikova 16

Tel./fax: (03) 749 09 50

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

Anton Selič s.p.

Ul. II. Bataljona 16a,

3230 Šentjur

Tel.: (03) 746 21 00

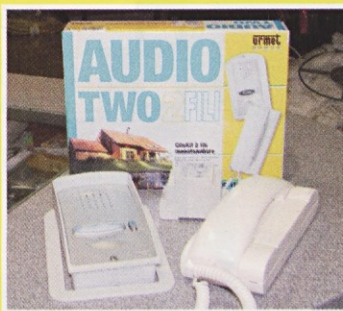
Fax: (03) 746 21 29

AKCIJA!

kabel PGP 3 x 1,5
45.60 SIT

kabel PGP 3 x 2,5
76.90 SIT

DOMOFON
instalacija na
obstoječi zvonec

samo
15.990
SIT

*Čestitamo
za praznik dela
1. maj!*

KARTICA POZORNOSTI

KARTICO POZORNOSTI
pridobite pri skupnih gotovinskih
nakupih nad 20.000 SIT.

Pri vsakem nadaljnjem gotovinskem
nakupu ima lastnik kartice
5% popusta!

Vse dodatne informacije dobite v trgovini BUM.

Da ne pozabimo

Kmetijsko gospodarstvo Slom

1945 - 2000

(12.nadaljevanje)

Leta 1985 se je upokojil upravnik ing. Mastnak Vinko. Priznati je, da je v tem obdobju obrat Slom dosegel največji razvoj in konsolidacijo. Pomemben je javni ugled urejenega in uspešnega kmetijskega posestva. Nasledil ga je dotedanji sodelavec in pred tem pripravnik kmet.ing. Arzenšek Drago iz Zg.Selc. Ta je upravništvo vršil do leta 2000. Takrat Slom izgubi status obrata.

Proti letu 1990 nastopi obdobje strahovite inflacije. Notranja nasprotja na gospodarskem in političnem področju eskalirajo v republikah bivše jugoslovanske države. V Sloveniji so močna gibanja proti uveljavljeni enopartijski ureditvi. Ta v Sloveniji sama popušča različnim političnim, zlasti mladinskim in kulturnim ideološkim tokovom. Nastalo stanje odločilno vpliva na vse strukture. Ponudeni koncept jugoslovanske vlade pod vodstvom predsednika Marković Ante po valutni in gospodarski stabilizaciji, se v svojem nastajanju razblini. Razkrojil in razcepil se je program do takrat vodilne politične organizacije -komunistov. Padel je berlinski zid po nastopu Gorbačova v Rusiji. Prične se nadvlada srbsko politične garniture pod vodstvom Milošević Slobodana.

Od petih delno samostojnih temeljnih organizacij kmetijskega kombinata se v letu 1990 ustanovi pet novih podjetij. V tem procesu je tudi obrat Slom podvržen lastniškim, kapitalnim in tržnim dilemam. Trenutno stanje pomeni določeno stagnacijo, katera se pomika v naslednje desetletje. V proizvodnji živine se sicer nadaljuje sodelovanje z klavnico Pomurka. Sade, kolikor ni prodanega v času obiranja in nakupov ozimnice se skladišči v hladilnico Hmezada. Pomembno količino sadja skladiščijo in plasirajo preko firme Mercator in Emona Ljubljana.

M E J A , kmetijsko podjetje d.d. Šentjur pri Celju.

Podjetje je registrirano in prične s samostojnim poslovanjem s 1.januarjem 1990. Dotedanje vodstvo TOZD lastna proizvodnja se preoblikuje v vodstvo podjetja. Direktor ostane naprej diplomirani kmet.ing. K n e z Bogdan. V njegovi vlogi se prične delitev premoženja kmetijskega kombinata, kar zahteva mnogo dokazovanja finančno materialne vsebine. Premoženje obrata Slom, katerega vodstvo nadaljuje ing. Arzenšek Drago se prične spreminjati. Samostojna Slovenija pospešeno sprejema novo zakonodajo, marsikdaj z slabo proučitvijo posledic. Družbeno premoženje se lastniško odvzame dotedanjim upravljalcem ter presnavlja v zasebno in državno lastnino.

S to novodobno nacionalizacijo družbenega in po deležu delavskega neplačanega dela, se prične denacionalizacija po vojni odvzetih kmetijskih površin in ostalega premoženja. Z zakonodajo se odvzame iz gospodarjenja vase zemljiške obdelovalne površine, katere prevzame novoustanovljeni kmetijski sklad Slovenije. Podjetju Meja in obratu Slom ostane v lasti le stavbe, mehanizacija in stavbna zemljišča. V lasti ostane živina in nasadi sadja. Tako Meja sklepa z skladom sklepa najemno pogodbo. Pogodbeno najema tudi denacionalizirana zemljišča, tistih lastnikov, kateri sami ne obdelujejo vrnjenih površin. Med takšne spadajo površine lastnika Supanc Egon/Zupanc/ iz Pristave in še nekatere. V celoti so že izločene in vrnjene površine župnišću Ponikva, Zdolšek Samotu, Ponikva in še nekatere. Vse gozdne površine je prevzel zadevni sklad gozdnih površin, s katerim je podjetje Meja prekinilo pogodbeni odnos vzdrževanja. Stimulacija za to delo je skrajno neekonomska.

Sedaj je ostalo v upravljanju podjetju Meja na bivšem obratu Slom 65 ha sadnih plantaž in okrog 200 ha ostalih površin. Največ je Slom posedoval 350.ha površin. Sadne nasade sortno in vegetacijsko obnavljajo z letnimi programi.

Z nastankom samostojnega podjetja in vedno večje potrebe po skladiščenju sadja v hladilnico se vodstvo Meje odloči graditi lastno hladilnico. Dosežen je finančni aranžma in konstrukcija. Gradnja se je pričela leta 1990, tako, da je z letom 1991 objekt delno dograjen. Finančna konstrukcija vključuje mnoge družbenike, pretežno delavce Meje.

(se nadaljuje)

Vincenc Jagodič

Spomini na DEMOS

(21. nadaljevanje)

Afera Štajerska banka

Naključje pa je bilo, da je bil družbeno politični zbor skupščine na robu sklepčnosti, kar sva z Zabukoškom izkoristila in pred glasovanjem zapustila skupščinsko dvorano ter povzročila nesklepčnost. Takoj, ko sva se vrnila na sejo, je Malovrh spet poskusil z glasovanjem, midva pa spet ven. To »žaganje« se je ponovilo kar petkrat, preden je Malovrh obupal in je zaključil sejo brez tega sklepa, ki bi dokončno pokril nikoli razjasnjeno igro Simona Zdolška in Ladislava Grdine s 400 000 DEM občinskega denarja.

Končno legalizacija ŠOB

Zgodila pa se je že na naslednji seji skupščine ob sprejemu zaključnega računa za leto 1991. Občinski finančnik Simon Zdolšek je v njem takorekoč podtaknil postavko »finančne transakcije«, za katero se je skrival vložek v ŠOB, odborniki pa so zaključni račun potrdili. Tako naj bi sporni vložek v banko končno dobil zakonito obliko, vsaj v očeh šentjurske občinske skupščine. Kako je bilo mogoče, da je proračunski izdatek iz leta 1990 končal v zaključnem računu naslednjega leta, ni nikogar več zanimalo. Čeprav je bil vložek občine v ŠOB vse prej kot zakonit, zadeva ni bila nikoli razjasnjena. Verjetno se zadeva še zdaj valja nekje na celjskem tožilstvu. Odpovedala je pravna država in še bolj je odpovedala šentjurska parlamentarna demokracija. Ni šlo le za 200 000 DEM občinskega denarja v obliki obresti, ki je končal v drugih žepih, temveč za kapitulacijo najvišjega organa občinske oblasti pred samovoljno mahinacijo dveh vodilnih mož v Izvršnem svetu. Zanimivo (in žalostno hkrati) je, da se afera »Štajerska banka« občanov Šentjurja sploh ni dotaknila. Sicer Jurij Malovrh, eden izmed pomembnih postranskih akterjev te aфере, ne bi naredil bleščeče desetletne politične kariere.

Kako smo se osamosvajali

Rojevanje slovenske države med šentjurskimi odborniki ni imelo ravno veliko glasnih simpatizerjev. Miting, ki se je zgodil 14. junija 1991 pred občino, to je v času, ko so se že začela pojavljati prva znamenja, da ne bo šlo gladko, je bil izključno Demosova akcija. Nekateri občinske stranke so se ga celo eksplicitno odrekale. Nič kaj bolje ni bilo, ko smo se pripravljali na praznovanje ob razglasitvi slovenske državnosti. Kot predsednik občinske skupščine sem poskušal pritegniti ves šentjurski politični spekter, odzivi pa so bili zelo različni. Breda Svetina (ZKS - SDP) je menila, da zaradi Ipavčevih dnevo ne bi kazalo organizirati še ene vzporedne javne prireditve. Z njo se je strinjala tudi Koleševa. Še najbolj odločen je bil Oto Prebil, ki je dejal, da je vsaka evforija odveč, saj se sploh ne ve, kaj se bo 26. junija v resnici zgodilo. Tudi Demosovi odborniki niso bili nič preveč zagreti za osamosvojitveno fešto. Tako je proslavitev dneva razglasitve slovenske države ostala skoraj izključno moja naloga in obveza. 26. junija zvečer smo na Mestnem trgu, takrat je bil še Titov trg, vendarle slavili. Prireditve je po svoje rešil Franci Salobir iz Dobja, ki je vskočil s svojim ansamblom. Seveda brez honorarja, ker v občinskem proračunu za kaj takega ni bilo postavke. Iz svojega nagovora navzočim, niti sto jih ni bilo, dobesečno povzemam dva odstavka, ki morda najbolje ponazarjata takratno stanje: »...eni pač niso mogli sprejeti te odločitve, drugi omahujejo, spet tretji poskušajo barantati s samostojnostjo Slovenije. Tega ne manjka niti v šentjurskem prostoru... res je, da danes ni dan, ko bi proslavljali dokončno pretrganje popkovine z Jugoslavijo, nimamo še svoje gospodarske suverenosti, svojega denarja, vojske, carine, JLA se še vedno vede kot odločujoča sila - toda imamo vse pravne osnove in z današnjim dnem začnemo nezadržno ustvarjati pravo slovensko državnost... Je to dovolj za slavo? Je! danes se je resnično rodila slovenska država. Čvrsto stojimo ob tem našem novorojenčku in čvrsto bomo stali ob njem tudi takrat, ko ga bodo napadale pričakovane otroške bolezni...« Ko smo to govoril, so se proti Ljubljani že valili tanki JLA.

(se nadaljuje)

F.K.

Kuharski kotiček

Jedi na žaru

Za začetek – slišala sem, da pišem, kot da bi kuhale le ženske. Če je res izpadlo tako, vam povem, da je bilo to nenamerno. Vem, da je med moškimi veliko dobrih kuharjev amaterjev, da med tekmovalci za »najkuharje« prevladujejo praviloma moški. Pa še to – pred kratkim se je na mednarodnem tekmovanju kuharjev zelo dobro izkazala slovenska ekipa, ki je bila sestavljena iz samih moških.

Prejšnji mesec smo se pripravili na velikonočno praznovanje. Ali je kdo preizkusil naše recepte? Zdaj smo zopet pred prazniki – prvomajskimi – in prihaja čas piknikov. Če nam bo vreme naklonjeno, bomo zagotovo pripravili kakšnega. Menda se z mesecem majem začne sezona piknikov, druženj in zabav na prostem. Tokrat se bodo moški kuharji res lahko izkazali. Če nam vreme ne bo nagajalo, bo piknik napol že uspel. Za drugo polovico uspeha pa bomo poskrbeli sami. To pa ne bo težko, saj lahko na žaru pripravimo marsikaj.

Hrenovke

Mogoče bi začeli s hrenovkami in raznimi drugimi klobasami, pripravljenimi za na žar. S hrenovkami potešimo lakoto najbolj neučakanim, pa tudi otroci jih imajo radi. Hrenovko večkrat narežemo, da se ne zvije. Za otroke pa pripravimo iz hrenovk »hobotnice«. Hrenovko prerežemo povprek na polovico, na enem koncu je napol še dvakrat prerežemo. Ko hrenovko spečemo, se razpre in zvije – dobimo lovke, podobne tistim od hobotnice.

Kotletci

Verjetno največkrat pripravimo za peko na žaru svinjske kotlete. Kotlete narežemo na tanjše rezine, jih posolimo in jim dodamo:

-na grobo sesekljan česen, nekaj rezin limone, lovorjev list in jih še malo popoprano,

-kotlete premažemo z gorčico,
-kotlete potrosimo z rdečo zmleto papriko.

Zgornje sestavine izberemo po okusu. Dodamo pa še malo olja in pustimo v tej marinadi meso nekaj ur.

Piščanec

Na isti način pripravimo za peko piščanca. Večje kose previdno pečemo pri manjši temperaturi, da se cel kos enakomerno prepeče. Prsa pa lahko narežemo tudi na tanjše zrezke.

Jetra

Najboljša so telečja. Jetra narežemo na tanjše rezine, jih naoljimo, potrosimo s poprom in jih na ogretem žaru pečemo po tri minute na vsaki strani. Jetra solimo šele, ko jih serviramo.

Nabodala

Prijubljena so tudi razna nabodala. Meso narežemo na manjše kose, jih pripravimo po želji kot kotlete in jih nabodemo na nabodala. Lahko pa kombiniramo – izmenoma nabodemo koščke mesa, jeter, rezine slanine, koščke čebule in papriko.

Svinjski file po ciprsko

Meso narežemo na dva centimetra debele rezine. Damo ga v marinado, ki jo pripravimo iz pet žlic olivnega olja, pet žlic limoninega soka, žlico zdrobljenih brinovih jagod, malo origana, soli in popra. Meso naj bo v marinadi vsaj tri ure, nakar ga nabodemo na nabodala in ga spečemo.

Ribe

Tudi ribe lahko pripravimo na žaru. Dobro jih očistimo. Večjim ribam porežemo plavuti, rep in glavo pa pustimo, nakar jih na trebuhu nekajkrat zarežemo. Za peko na žaru so primerni razni fileji. Ribe oz. fileje damo za uro ali dve v marinado, ki smo jo pripravili iz olja, limoninega soka in rožmarina. Med peko ribe zalivamo s pripravljeno marinado.

Lignji

Tudi lignje lahko pripravimo na žaru. Pred peko jih damo v marinado iz olja, sesekljanega česna in peteršilja, za peko pa lahko uporabimo tudi lovke.

Razna zelenjava

K mesu lahko ponudimo razno zelenjavo, ki jo tudi spečemo na žaru. Papriko, paradižnik, čebulo itd. narežemo na večje kose. Pred peko zelenjavo namažemo z oljem, da ostane bolj sočna. Lahko pa jo damo v marinado iz limoninega soka.

Mislil, da bo od vsega naštetega vsakdo našel kaj zase. Poleg pečenega mesa in rib pa ponudimo kruh in seveda zelenjavo – papriko, paradižnik, čebulo.

Ob vsem tem bomo sigurno žejni. Odrasli se bomo odločili za pivo ali vino, otroci pa za razne brezalkoholne pijače.

Pa uspešen prvi piknik!

C.H.

Kotiček za zdravje

PROSTATA IN PSA

Žleza prostata ima obliko oreška in obdaja sečevod. Sestavljena je iz stotine drobnih žlez, ki so obdane z vlaknastim in mišičnim tkivom. Izloča belkasto tekočino, ki je sestavni del sperme in ščiti semenčeca.

Obolenja prostate:

Akutna in kronična vnetja, abscesi, kamni, zelo pogosti obolenji prostate sta hipertrofija in maligna (rakasta) obolenja.

Na ta obolenja pomislimo ob pozitivni družinski anamnezi, ob zastoju urina, ki se manifestira s povečanjem števila mikcij preko dneva in noči, z oslavitvijo curka, pri prekinitvi curka med uriniranjem z občutkom nepopolne izpraznitve mehurja.

Latentna (prikrita) oblika raka je zelo pogosta in strmo narašča s starostjo; tako zajema pri 30-tih letih starosti 25 % moške populacije, pri 70-tih letih pa 70 %.

Diagnostične metode:

-test na PSA - prostatični specifični antigen (pri zdravi populaciji moških do 50 let je PSA manjši od 2,5 ng/ml, nad 50 let pa je PSA manjši od 4 ng/ml)

-rektalni pregled (s prstom se v danki ugotavlja velikost, oblika in površina prostate)

Obe metodi skupaj sta skoraj tako natančni diagnostični metodi, kot je mamografija pri ugotavljanju raka na dojki pri ženah.

Kdaj testirati paciente?

V starosti 35 let, če je pozitivna družinska anamneza, sicer se priporoča opravljanje testa v starosti 50 let.

V primeru pozitivnega rektalnega pregleda in patološkega PSA-ja pošljemo pacienta v nadaljnjo obdelavo k urologu (ultrazvočne preiskave, biopsija prostate,...), ki se odloči tudi za nadaljnjo terapijo (kjer ima vidno mesto zdravilo OMNIC).

Na osnovi izvida preiskave PSA Vam bo lečeči zdravnik po potrebi

AKCIJA

V SODELOVANJU S FIRMO YAMANOUCHI, KI TRŽI ZDRAVILO OMNIC, NUDIMO ZA PRVIH 100 PACIENTOV, KI IMAJO IZBRANEGA ZDRAVNIKA V JAVNEM ZAVODU ZD ŠENTJUR, BREZPLAČNO PREISKAVO PSA. OGLASITE SE V LABORATORIJU ZD VSAK DAN OD 12. DO 13.30 URE ALI VSAKO PRVO SOBOTO OD 8. DO 12. URE.

predpisal zdravilo OMNIC, svetoval ali Vas napotil k specialistu urologu.

OBVESTILO O SPREMENJENEM DELU ŠOLSKEGA DISPANZERJA

Zaradi prevelikega obsega dela v šolskem dispanzerju smo uspeli zaposliti novo zdravnico dr. Kužnar Marjano, ki bo pričela z delom 30.4.2002 in bo delala kot šolska in splošna zdravnica. Delo si bosta z dr. Kovačevom razdelili tako, da bo dr. Kužnarjeva prevzela OŠ Hruševce, OŠ Gorica pri Slivnici z Loko in Prevorjem, OŠ Dobje s Kalobjem, OŠ Planina, delili si bosta delo na Kmetijski šoli, dr. Kovačeva pa bo obdržala OŠ Franja Malgaja z Blagovno, OŠ Dramlje in OŠ Ponikva.

Šolarje in njihove starše prosimo, da ob obisku pri novi zdravnici podpišejo izjavo o izbranem zdravniku. Za zdravnika in pacienta je boljše in mnogo lažje, če opravlja preventivno delo njihov izbrani zdravnik, pa tudi gneče in čakanja bo veliko manj.

Sistematski pregledi vseh šolarjev se bodo opravljali kot doslej v šolskem dispanzerju po objavljenem urniku, dr. Kovačeva pa bo zaradi skrajšanega delovnega časa opravljal kurativno ambulantno delo v sosednji ambulanti dr. Šiljega.

Tudi vpis v prve razrede bosta obe zdravnici opravljali po razdeljenih šolah od maja do julija, za zamudnike tudi v avgustu (datume pregledov bomo kot običajno poslali po šolah).

ZD Šentjur

Mali oglasi

Društvo upokojencev odda v najem 35 m² poslovnih prostorov na Ul. D. Kvedra 30. Informacije ob ponedeljkih, sredah in petkih med 9. in 11. uro, telefon 5741 383.

Zelo ugodno prodam novejšo in lepo urejeno enodružinsko hišo z veliko samostojno garažo v Loki pri Žusmu. Vsi priključki, parcela 1483 m². Telefon 031 553 441.

Mali oglasi so brezplačni

Šepetanja ob šanku Vsi »ljudski« župani

Neki dan je v znanem šentjurskem bifeju potekal naslednji volilno obarvani pogovor:

Tinček: Ti, a veš, da bodo letos volitve?

Tonček: Vem. Saj so vsake štiri leta. Zato pa imamo demokracijo, da izvolimo svoje oblastnike.

Tinček: Že, že. Vendar bo letos zanimivo. Ljudje ne bodo več volili kar tako. Dobro bodo premislili koga, katero stranko in zakaj!

Tonček: Si hecen. Saj so na koncu vedno izvoljeni isti.

Tinček: Letos ne bo tako. Strahu in drenjanja pred volitvami je v naših strankah veliko. Večina posla stranke uredijo že pred volitvami in kandidati to vedo.

Tonček: Kako pa ti to veš?

Tinček: Saj sem v Čoklovi stranki, ki je pri nas na oblasti. In glede župana še ni nič odločenega.

Tonček: Kako? Saj imate vendar Jurija?

Tinček: Za ene je preveč liberalen, za druge premevžast, za tretje ga nikoli ni, spet četrti pravijo, da ni nič naredil, da samo obljublja in leporeči....

Tonček: To govorijo njegovi nasprotniki, da pa to govorite njegovi sodelavci in v njegovi stranki, je pa malo čudno.

Tinček: Da, da in še huje. Kandidatov v naši stranki je kot listja in trave, še posebej zdaj, ko smo združeni z ljudsko stranko. Veliko je takih, ki niso nikjer uspeli, pa bi radi zdaj splavali na vrh.

Tonček: Kdo pa se od vaših vse sili za župana?

Tinček: Kar veliko jih je. Eden od kandidatov je gospod **Simon Zdolšek**. Ga podpira mlada in napredna struja v krščanski stranki. Stari se grozno trudijo, da ne bi sprejel te funkcije. Žal pa tudi sam Zdolšek caga. Se tudi boji, da se še enkrat opeče, tako kot se je na drugih funkcijah. Politika je pač kurba. Tudi iz kmečkih lobijev je pritisk, veliki zadrugi mešetar g. **Pušnik** bi tudi rad kandidiral.

Dolg v stranki velja še gospodu **Moškotecu**. Bomo videli, če denar kaj velja.

Eni pravijo, da bi morali imeti žensko za županja, tako kot v Ljubljani. In gospa **Tatjana Oset** ne zanika, da bi bila zelo primerna. Stara knjižnica je zanj le premalo, nove pa še dolgo, dolgo ne bo. Drugi večji javni zavod Dom ostarelih nima prostega direktorskega mesta, pa tudi je gospod **Gorečan** premlad, da bi ji ga prepustil. Čeprav se gospa Tatjana veliko suče tam okoli.

Zelo resno menda kandidira tudi gospod **Čokl**, ki v ozadju čaka na svoj svetlejši trenutek. Bi mu prav godilo, še posebej, če bi ga fejest prosili. Pevci mu pri tem izdatno držijo štango in mu vračajo vse usluge, ki jih je storil zanje. Bog pa je sploh vedno na pravi strani. Tudi iz ozadja lahko še kdo izbruhne. Na primer gospod **Krč**, ki ima zadnje čase vse več časa, ko ne hodi več čez Hruševca na Resevno.

Tonček: Težka bo, kaj pa ti misliš Tina?

Tinček: To te pa prav nič ne briga. Sicer pa moram domov, bo žena huda, ker že malo dolgo hodim iz trgovine. Ti plačaj, drugič bom pa jaz, če boš kaj povedal o svoji stranki. Ste zadnje čase vse bolj tihi. Tudi kandidirate, ali ne? Smo slišali za razne ankete.

Tonček: No, pa lepo pozdravljen in drugič za istim šankom.

Pušnik

Čokl

Zdolšek

Krč

Moškotec

Oset

Vaša točka

Modni kotiček Vanje Bertossi

Odkrijte svoje barve

Pomlad v vsaki ženski prebudi tudi željo po novih oblačilih v barvah, ki jih narekuje moda. Polne police vabijo, ko pa oblačilo pomerimo, se v njem pogosto ne počutimo dobro. Zakaj? Skrivnost je v barvah. Barve, ki vas privlačijo, ni nujno, da vam tudi pristajajo. Strokovnjaki so opredelili štiri osnovne barvne tipe ljudi tipe in sicer po letnih časih.

Pomladni tip ima svetlo, skoraj blede polt, večina je plavolasih, oči pa so od modrih, sivozelenih do zlatorjavih barv. Temu tipu najbolj ustrezajo svetle in jasne barve: majska zelena, topla rumena, vsi rožnati in rdeči toni, barva breskve in marelice. Črna je dobesedno tabu. Najtemnejša barva, ki pristoji temu tipu je mornarsko modra in toplo čokoladno rjava, dobro je tudi srebrno siva.

Poletni tip ima bledikast podton kože in prej pepelnati kot zlati lesk las, najpogostejše sivomodre, svetlomoder, modrozeleni pa tudi lešnikovo rjave oči. Zanje so primerni skorajda vsi pastelni toni, živorožnata, malinje rdeča, vinsko rdeča, vsaka zamolka modra. To je tip za izprano džins modo. Izogibati se je

treba korenčkove barve, čista bela in črna pa sta sprejemljivi le v izjemnih primerih.

Jesenski tip ima rumenkastožlato, topli kožni podton, morda z rahlimi pegami, svetlomoder, jeklenomodre, zelene oči, barva las je rdeča, od kostanjevo rdeče do bakreno rdeče, celo temnoplave, vendar s pridihom rdeče. Zanje so idealni topli rjavi toni, bež, zlata, rjasto rjava. Jesenski tip je edini, ki mu pristaja oranžna barva. Dobro se je izogniti modrozelenim in rožnatim odtenkom kakor tudi črni in beli barvi.

Zimski tip ima svetlo kožo, ki učinkuje porcelanasto, prozorno in hladno. Večina žensk tega tipa ima temne lase – črne, črnorjave ali temnorjave. Barva oči je ledenomodra, siva, čista zelena, črnorjava. Pristajajo jim vsi živorožnati odtenki, lila in temno vijolična, modra encijana, izraziti zeleni toni kakor tudi snežno bela in črna. Manj primerni so nežni pastelni toni.

Ko boste odkrile »svoje« barve, se boste poslovile celo od stvari, na katere ste bile navezane.

Laura

Trgovina
Vanja Bertossi
Leonova Dobrotišnica 5
Stopite z nami v pomlad

Kotiček lepega vedenja

Tonček Bontonček in Franče Telebanče

Da. Zgodilo se je in pri tem ne more nihče nič ukreniti. Pomlad pač. Maj trka na vrata, rožce cveto, ptički se ženijo in... kdo more pomagati Frančku, če mu je "cigu na glavo padu". Uganili ste. Franček je zaljubljen in njegova izvoljenka hoče biti majska nevesta. Poroka je pred vrati in... Tonček pomagaj!!!

Veš Franček, imaš srečo, da nismo v prestopnem letu. Na 29. februar (baje tudi na Valentinovo) ima dekle namreč pravico, da zasnuhi fanta, če je ta preveč cagav. Kadar ji je fant dal košarico, je lahko od njega zahtevala svilen obleko ali denar in v 15. stol. v Italiji je vse to lahko tudi pravno izterjala.

Drugače pa je še vedno v navadi, da fant poprosi dekle za roko. Na kolenih mogoče ne več, če pa je pri tem izviran in duhovit, pa seveda ne škodi. Dandanes njenega očeta nihče več ne prosi za dovoljenje za poroko. Ker pa mu je še vedno dovoljeno, da poravna kar precejšen del stroškov, ki jih bo prinesla poroka, spada k osnovni vljudnosti, da se ga za blagoslov vsaj vpraša. Z zaroko se dandanes

ne ubadajo prav veliko, sploh če je poroka samo civilna. Na splošno velja, da sta dva, ki javno oznanita, da se nameravata poročiti, zaročena. Zaročni prstan pri tem ni obvezen, je pa lepo in ga seveda plača ženin. Kadar znanci in sorodniki pošljejo čestitke k zaroki, jih naslovijo na tistega, ki ga bolje poznajo, ne pa na oba skupaj. To ne pomeni, da bi radi prišli na poroko, čeprav včasih pripomore, da jim vabilo pošljejo. Čas zaroke je primeren tudi za spoznavanje staršev, če tega nista izpeljala že prej. Pravijo, da dekletu naj ne bi čestitali za zaroko, ker je tako kot bi ji rekli: "Čestitam, ker si nekoga ujela." Lahko pa rečeš: "Veseli me, da slišim to lepo novico!" Zakaj pri moških ni takih križev, tudi sam ne vem čisto dobro.

Poroke so mogoče del božjega načrta, ampak svatbe moramo pa organizirati tu, na zemlji. In če je poroka lahko raj, so priprave lahko tudi pravi pekel. Redko kje se lahko zgodi toliko polomij kot ravno na poroki. Ampak dobro je, da se lahko še leta smejiš na ta račun in ko si star, imaš vnucom vsaj kaj povedati. Problem je samo, če so tudi dnevi po poroki polomija. Zato, Franček, še raje malo premisli, do naslednje številke Šentjurskih novic na primer.

Saška

Pepca poroča

Spoštovani g. urednik!

Ko ima hudič mlade, jih ima res vedno več skupaj: KS je bankrotirala, o občini pa menda še sanjati več ne smemo. Le ljubi Bog in Ustavno sodišče nas še morda lahko rešita. Naši krajevni veljaki nam zatrjujejo, da imamo vse, kar naj bi občina imela in česar od boga dana občina Dobje nima, pa nam nič ne pomaga. Oni so izvoljeni, mi pa pogubljeni. Ker smo imeli v tistih časih, ko so še delili občine, na krajevni oblasti županove može, tiste iz farovške kuhinje, ki se še danes tako bojijo župana Jurija in še bolj podžupana Janeza, da so kar dobili migreno, ko bi bilo treba nesti v Ljubljano pritožbo na Ustavno sodišče. Je potem kaj čudnega, da ni od nikoder težko pričakovanih prostorskih načrtov, zaradi česar sta Robič in Kovač že brez zaposlenih, črno graditeljskih groženj pa se je rešil le Jernej, ki se raje valja pod avtomobili kar na svoji zelenici. Ali pa, da je nova ravnateljica šole zavrnila udomačenega direktorja Hypo banke, ko ji je hotel na silo dati za pol milijona računalnikov, češ da se ne sme zameriti domačemu programerju iz Šentjurja. Edini, ki se ne bojijo krščanske šentjurske oblasti, so klumpovci. Sem slišala, da bodo letos 25. maja, za nekdanji dan mladosti, nosili Titovo štafeto. Kar me je grozno presenetilo, kako ti mlečnozobci sploh vedo za ta praznik. Malo sem pošnofala okrog Markota, Sare... in mi je bilo takoj jasno, da so v ozadju njihovi dedki in babice, ki ne morejo pozabiti tistih časov, ko smo vsi imeli službe, ko ni bilo strahu, da penzije ne bi dočakal na prvem delovnem mestu, če si hotel, kradli so samo cigani, in vsakem občinskem prazniku pa je vsakdo zastoj dobil vsaj partizanski golaž in dva deci.

Zelo pogrešam mojega KS Romana, ki si zdaj služi kruh v Sevnici, v lokalu tamkajšnjega župana. Kar pa je po svoje zelo v redu. Romanček je zelo zvit in mislim, da sta nas onadva že tako sštrikala, da nas bosta najprej priključila k Sevnici, potem pa nam bo sevnški župan, ki je tudi poslanec kot naši občini sovražen Jurij, pomagal do svoje občine. Ampak, to je le med nama, takorekoč zaupno, da ne bi prišlo prehitro do kakšnih odcepitvenih komplikacij.

Vaša Pepca

JSKD in Literarno društvo Šentjur
razpisujeta

Natečaj

za najboljšo, v knjižni obliki še neobjavljeno kratko
zgodbo

Dolžina teksta naj bo do deset strani (18 000 znakov), vsaka stran naj bo oštevilčena in označena s šifro. Tri kopije pošljite do 15. junija 2002 na naslov Literarno društvo Šentjur, Mestni trg 2, Šentjur, s pripisom RAZPIS ZA KRATKO ZGODBO. Ovojnica naj vsebuje tudi kuverto s šifro, naslovom zgodbe in avtorjevimi osebnimi podatki.

Tri najboljše zgodbe bodo nagrajene s 40, 20 in 10 tisoč tolarji.

Na natečaju lahko sodelujejo prebivalci Šentjurja, Dobja in člani Literarnega društva Šentjur

Lucijina reportaža

Lucija se vrača

Ko je Pepca, moja spoštovana starejša kolegica, ob najinem nenadnem srečanju za Žontinim šankom samo nemo odkimavala z glavo, sem pri priči vedela, kako in kaj. Lucija, starejšim ljudem pač ne smeš greniti njihovega že tako grenkega življenja, sem si dejala, in dokončno sklenila, da jo rešim šentjurskega dela njene novinarske tlake. Pisala bom, pa četudi na račun ene ali dveh nepogrešljivih čvekartij ob drinku s kolegicami. Ampak, kako sem čisto izven forme! Sploh ne vem, kje bi začela.

Prvo besedo moram vsekakor najprej posvetiti mojemu Juriju, kajti Pepca ga je povsem po krivici zanemarjala. Pač starejša ženska in nima pravega filinga za najproncljivejše zamisli, kar jih lahko rodi šentjurska deželica. Jurij gre naprej s polno paro, pravzaprav se zdaj, ko je tudi za ponkovške orgle večje spravl skupaj tri in pol občinske milijone, pravilno reče z vsemi registri. Tudi v občinskem svetu je mimogrede opravil s tistimi diletanti okrog Artnaka in Diacija. Dokler mu v občinskem svetu stojijo ob strani poleg naše kremenite četice eseslovcev tako pokončni in načelni možje kot so Cveto, Božo in Branč, se nimamo česa bati. Kar je tudi le še en dokaz, da je s primernimi vzgojnimi metodami in vzgledom možno tudi iz najbolj zadržanih komunistov v kratkem času narediti krščanskemu ljudstvu skoraj neškodljive in Juriju prijazne ljudi. Rahlo pa me le skrbi nadžupan Janez; napihnil se je kot žaba in zdi se, da mu je oblast nevarno stopila v glavo. Kar pri njem nikakor ne pomeni, da ta zadeva gre tja, kjer je pač prazno. Sploh se več ne zaveda, da je na občini po Jurjevi milosti. Sanja, da bi že v jeseni zrinil Jurija s trona. Janez je v resnici res grozno dober, toda tako pa spet ne. Ampak moj Jurij ga je že naštudiral in ve se, kje je mesto za padle anjele. Da je na Jurjevi strani tudi sam ljubi Bog, je pa tako splošno znano in se je pokazalo tudi na jurjevanju. Zgolj iz neskončne naklonjenosti do svojih soobčanov, da bi ugodil tudi njihovim manj kulturnim potrebam, se je pustil zavesti raznim pokvarjencem iz svoje okolice in je s težkim srcem dopustil, da so za ušivih 100 občinskih tisočakov na uro, ki bi jih sam sicer mnogo raje dal za orgle, pripeljali med jurjevalce Natalijo, ženšče nesporno grešnih oblin. Kdo ve, kaj vse bi se lahko iz tega izcimilo, da ni

na Jurjevi strani posegla vmes božja previdnost z dežjem in hladnočo, tako da se je Natalija morala zvijati po odru do vratu zapeta in tako še največjih pohotnežev ni dvignila pokonci. Še več, namesto sejanja pregreh, smo jo s pomočjo Anite naučili nekaj osnovnih šentjursko-konjskih manir, kar ji zna življenju razen play backa še zelo prav priti in je lahko nam in Juriju večno hvaležna. Ne pa tako kot Štamparlov Pepi, ki je lani nesramno zlorabil Jurijevo naklonjenost in se s svojimi ogabnimi štoski postavil na stran njegovih vsega zaničevanja vrednih sovražnikov naše svete občinske oblasti. Takšne hinavščine mi pravoverni Šentjurčani pač nikoli ne oprostimo, zato ga tako kot Vrabla, ki tudi nekaj prevzetno viha nos, pač nismo več hoteli med nami. In smo letos raje naročili Natalijo, ki zna spoštovati našo rahločutnost in lik župana Jurija.

V bratskem Dobju pa so se menda že začele predvolilne aktivnosti. Dobovčana Franci št.1 in Franci št.2 sta na belo nedeljo na pohodu do Paridola že evidentirala svoje protikandidate. Dobjan Franci št.3 iz Večjega brda - zdaj je pa dobjanskih in dobovčanskih Francijev že toliko, da jim bo treba dati ušesne številke - je prišel na smotro s celo pojočo družino, završki Drago pa je zvito poslal le svojo seksi bejbo, zase pa je raje rezerviral mesto med mladimi cerkvenimi pevkami in pevci, ki bodo za 1. maj pobožno poromali na Resevno. Ampak Franci št.1 zadevo obvlada: na pohodu je zabriliral z nepozabno elegantno kombinacijo planinske kape in kravate, tako da ga volivci res ne bodo mogli zgrešiti. V zelje bi mu lahko skočil kvečjemu malovrhovsko priljudni Franci št.2, ki pa se je te dni brez posebne matre razmnožil, ko je postal stari ata, pa se ne spodobi, da bi si še naprej mazal roke s politiko. Tako kot medeni Franci št.1, imenovan tudi Čebela.

Ni pa o volitvah ne sluha ne duha na Prevorju, kjer gasilce še vedno na silo porivajo v šolo, tajnico KS, ki je menda že čisto ogrizena od miši in mravelj, pa jo tja gor na hrib nikakor ne spustijo.

Tako pa sem bajdevej zafalil ta skromni prostor, ki mi ga je odredil moj urednik, ne da bi sploh kaj napisala o svojem obisku na Ponikvi in v Dramljah. Pa o tem prohodnjič.

Lucija je vedno z vami!

Študentska kronika

Wat hepend prejšnji mesec? Karavana Improplegikov je pobrusila v Rogaški Slatini.

Nenormalno velika množica se je zbrala na potopisno-kulinaričnem večeru v Prostoru, kjer se je dalo izvedeti iz prve roke o deželah daljnega vzhoda. Četrty šampionat 4 v vrsto je prinesel naslednji vrstni red: Uroš Lorger (že zmagovalac 2001), Luka Žerjav (zmagovalac 2000) in Katja Zalar. ŠKMS se je udeležil festivala študentske kulture - Štunf na Koroškem, kjer so naši malonogometniki doživljali preblisk sezone. Pripetil se je še drugi Šent rock, ki se bo verjetno zakoreninil v tej obliki.

Izven voznega reda. Še vedno se popolnjuje domača stran www.skms.net. Največja pridobitev je knjiga gostov, kjer ste vabljeni pustiti svoj od(v)tis.

Zaključili smo z letošnjo sezono rekreacije v OŠ FM. Vabljeni na prosto.

ŠKMS-Sokoli so zopet na terenu, vendar so se zaradi obveznosti odpovedali igri v prvi ligi.

MS servis
Ulica Dušana Kvedra 26
pon-pet 11-15 ; tel: 749 11 50

Napoved

26.4. /petek/ Improplegiki pojdejo v Žalec

29.4. + 30.4. Kresovanje študentskih klubov Slovenije. V ponedeljek bodo nastopili Improplegiki in Demolition group, v torek pa bosta Alya in Senza napovedali kres. Greš z nami?

1.5. /sreda/ 12h, Resevna: Prvomajski zlet. Pridite na Resevno. Pripravljamo družabne igre, svoj šov bodo uprizorili Improplegiki, MePZ Eho pa bo zapel v čast prazniku.

4.5. /sobota/ 20:30, Prostor. Večer KONJiske sc-1. Rime, glasba in dobre. Igrajo: Rapholikz, Steelborn.

10.5/ /petek/ 19h, športna dvorana OŠ Hruševac-Šentjur: ekshibicijsko srečanje ekip Državnega zbora, regijskih direktorjev, novinarjev in seveda domačih pjebov.

11.5. /sobota/ 10-18h, športni park Šentjur: Š P O R T N E IGRE 2002. Basket 3:3 za dekleta in fante, mali nogomet, tenis (žrebane dvojice), badminton.

17.5. /petek/ 21h, Prostor: Improplegiki zaključijo sezono v domačem brlogu.

Uradne ure: petki 15h -17h v MS servisu.

Šentjur v česu

Časovni stroj

Obstrukcija v skupščini

Več časa kot proračunu (254 milijonov tolarjev) pa so šentjurski poslanci na prvoaprilskem zasedanju namenili razpravi o upravičenosti nakupa delnic Štajerske banke. In se okoli tega vprašanja, že petič ali šestič zapored, spet pošteno skregali. ... Franc Kovač in Franci Zabukovšek sta tik preden je bil predlog dan na glasovanje (večina je podpirala predlog) zapustila skupščinsko dvorano in namenoma povzročila nesklepčnost. Zalegle niso niti prošnje predsednika skupščine Jurija Malovrha, naj se vendarle vrneta. (NT&RC, 9.4.1992)

Prvi maj v Šentjurju

Osrednja občinska proslava ob prazniku OF in prvem maju bo v Šentjurju na Titovem trgu. Poleg programa bodo podelili tudi več državnih odlikovanj.

Medalje zaslug za narod bodo prejeli: Rudolf Budna, Franc Salobir, Slavko Špur in Bogdan Hvalc. Jožef Cehner, Rudolf Doberšek, Jože Gajšek, Anton Kladnik in

Alojz Mlinarič bodo dobili medalje dela. Leopold Škorjanec in Alojz Plahuta pa red dela s srebrnim vencem. Martin Cmok bo na slovesnosti prejel red zaslug za narod s srebrno zvezdo. (Novi tednik, 23.4.1987)

Prednostno področje

V šentjurski občini stopajo vse bolj v ospredje prizadevanja za uresničevanje nalog na področju kmetijstva in kmetijske predelave. Nalog na tem področju so se s polno mero odgovornosti lotili tudi komunisti v občini, zavedajoč se dejstva, da le skupna in široka akcija, vodena tudi preko sekcij socialistične zveze na terenu, lahko da dobre rezultate. (Novi tednik, 1.4.1982)

Zanimivo je, čeprav to ni eden težjih problemov Dramelj, da v tej slovenski vasi nimajo gostilne. Vsekakor izredno redko veliko naselje, ki ne bi imelo svoje "oštarije". (Novi tednik, 20.4.1972)

V nedeljo 16.3. je KUD Dobje uprizorilo Nušičevo komedijo »Navaden človek«. (Savinjski vestnik, 5.4.1952)

Prehlajeni dogodki

Raste trava...

In to lepa zelena. Suho jo imajo zelo rade kravice, posušeno »travo« pa rad pokadi marsikateri mlad ali nekoliko manj mlad državljan. Seveda je govor o indijski konoplji, oziroma marihuani. Na to temo je minuli petek v Prostoru potekala okrogla miza. Na povabilo ŠKMS je vse o konoplji predstavil Tomaž Koren iz organizacije Konoplja.org, ki se zavzema za legalizacijo drog in osvešča mlade o varni uporabi marihuane in ostalih drog. Konoplja je bila predstavljena kot politični, zdravstveni in družbeni problem.

Okrogle mize se je udeležilo blizu 30 obiskovalcev, med njimi tudi predstavniki Zdravstvenega doma, Centra za socialno delo in treh političnih strank. Tomaž Koren je celovito predstavil problematiko uživanja marihuane in nasvete, kako jo čim bolj varno uporabljati. Izvedeli smo, da je skorajda četrtina naših srednješolcev že poskusila džoint, zanimiv pa je tudi podatek, da na svetu uživa marihuano 141 milijonov ljudi. Konoplja je zdravilo za marsikatero bolezen, gost je navedel primer, kako so se po štirih pokajenih dimih neki bolnici z multipleks sklerozo prenehale tresti roke. Zelo uporabna je tudi v industrijske namene.

Posejvanje konoplje je v Sloveniji nelegalno, vse več evropskih držav pa sprejema njeno dekriminizacijo, saj legalizacija drog v pravem pomenu besede v državah EU ni mogoča. V naši državi je pravni status konoplje zelo vprašljiv. Ob zaposlitvi nekatera podjetja, znan je primer bank, zahtevajo tudi test glede uživanja drog, kar je po svoje paradoksalno, saj se brez težav lahko zaposli pijanec. Podobno je s prometnim zakonom, kjer ob najdbi marihuane v krvi voznik izgubi izpit, navkljub temu, da morda ni kadil že 14 dni in nikakor ni pod njenim vplivom. Na drugi strani pa lahko napiha zelo visok promil alkohola in jo bo boljše odnesel...

V razpravi se je večina prisotnih strinjala, da bi bilo s strani države najbolj modro marihuano in nekatere druge droge dekriminizirati. Veliko je bilo tudi govora o osveščanju mladih, s čimer se še posebej trudi Konoplja.org, predvsem v smislu informiranja, da če se droga že uporablja, se naj varno. Jelka Žlof s Centra za socialno delo je povedala izkušnje iz šentjurskih mladinskih delavnic, kjer se veliko pogovarjajo tudi o drogah. »Otroci so dobro informirani o škodljivostih in sili pridiganja, kako je vse skupaj škodljivo,« je povedala Žlofova in dodala, da je drugačen pristop več kot dober, saj mlade s tem, ko jim predstavi srž problematike, bolj motivira. Z njo se je strinjal tudi Srečo

Konoplja.org je nevladna organizacija, ki deluje na področju zmanjševanja škodljivih posledic drog. Organizirana je kot zavod, katerega direktorica je Šentjurčanka Andreja Jezernik. Vse podrobnosti najdete na www.konoplja.org.

Črep iz Zdravstvenega doma: »Odvisnost je problem vsakega posameznika, v nekaterih okoliščinah pa je težko na tako odkrit način, ki je nedvomno boljši od strogega prepovedovanja, govoriti o tej kočljivi temi.«

Konoplja.org je pričela tudi z bolj aktivno kampanjo glede dekriminizacije marihuane. Svoj elektronski časopis so poslali vsem poslancem, od katerih pričakujejo odziv in boljše poznavanje te problematike. Marko Diaci je pohvalil njihova naprežanja, da bodo med poslanci težko dobili podporo, ker so le-ti odvisni od politike strank in vzdušja med ljudmi. Ludvik Žafran je dejal, da bi vendarle morala biti tudi naša politika bolj dovzetna za problematiko drog. V nadaljevanju pa smo slišali še nekatere izkušnje iz »oaze trave« Amsterdama.

Po uradnem koncu je debata še nekaj časa potekala na neformalni ravni, sledil pa je še koncert raggae skupine Irie Vibes.

L.H.

Literarni kotiček

Pobeg

Vrata so bila odklenjena kot vedno. Ni pozdravil, saj ni bilo nikjer nikogar. Počasi je stopal po hodniku, ki je nekam čudno zaudarjal, kot pač zaudarjajo vse stare hiše, ki jih sonce ne obsije. Tega hodnika ni nikoli pozabil. Spominjal ga je na otroška leta, ko je v njem bilo polno otrok, bogve od kod so se vzeli in zakaj so si prav ta temačni prostor izbrali za svoje igrišče. Morda zato, ker je bil temačen in si se lahko skril, če je tako naneslo. Njegovo temo je tudi on zlorabil. V njem je prvič objemal dekle, jo poljubil, kasneje pa je bil ta hodnik nema priča marsičemu, kar ni bilo dovoljeno videti ljudem in soncu.

Ključ od stanovanja je našel pod predpražnikom, odklenil je in vstopil v kuhinjo. Luči ni prižgal. Natočil si je kozarec vode, ga hlastno izpil in natočil znova. Potem je sedel, se sezul in legel na divan. V trenutku je zaspal. A spanec ni bil tisti pravi, ki prinaša mir telesu in duši. V polsnu so se mu začeli prikazovati dogodki preteklih let. Sanjal je, da je skoraj že preplaval reko, da mu drugi breg že ponuja travnato stezo, pot in široko cesto v lepše življenje, ki si ga je slikal v domišljiji. Njegov domišljjski svet je bil nekaj posebnega. Zvabil ga je vase, da se je ves predal lažnim občutkom in videnemu v sanjskem svetu. V njegovi glavi je pričelo rasti spoznanje, da bo treba nekaj narediti, stopiti korak, ki bo prelomen. Ni bil zadovoljen sam s seboj, v službi, hotel je nekaj več.

Zdrnilo ga je bobnenje v glavi. Zbudil se je z neznosnim glavobolom. Povsod okoli njega tema, ni prižgal luči, le sedel je in čakal. Bil je potr, razočaran, lačen, umazan, ponižan. Sedel je in čakal. Čakal na mater, da se vrne z dela.

Bil je mlad in nikoli prej ni toliko razmišljal o svojem življenju kot zadnje dni.

Sklenil je, da bo zaživel na novo, da bo vse spremenil, dogradil, izboljšal. Vedel je, da ne bo šlo na hitro, toda sklenil je tako in to je bilo dovolj. Misel, da bo potrebno zopet srečati prijatelje, znance, je odganjal, kot bi podil nadležno. Vedel je, da bo potrebno veliko poguma in strpnosti ob njihovih pripombah in prikitem posmehu. Ta misel ga je nenehno vznemirjala in glodala do stanja, da je že pomislil na selitev v drugi kraj.

Na hodniku se je nekaj premaknilo. Že je vstal in šel proti vratom, da pozdravi mater. Pa ni bila ona. Dvoje mladih se je hihitaje stiskalo v kotu in Joži je v trenutku občutil nek nepojmljivi stisk v prsih. Čutil je, kako ga objema Beti. Napet kot struna je stopil k oknu, ga odprl, da je hladen zrak preplaval kuhinjo. Napetost je popustila, misli v njegovi glavi pa so preskakovale druga drugo. Pred seboj je uzrl Beti v rožni oblekici z naramnicami, lase je imela spuščene do ramen, v očeh pa tisti črni vžiček, ki ga je zapeljal tako daleč, da jo je vzljubil, kot lahko ljubi samo mlad človek. Pričela sta hoditi kot fant in dekle. Devetnajst let je imel, končal je poklicno šolo, imel je službo in skrbno mater. Očeta ni poznal. Bil je zelo marljiv in priljubljen v kolektivu. Toda želel je nekaj več. Mati mu je govorila, naj se na daleč izogiba politike in politikantov, zlasti tistih, ki so na hitro prišli na oblast. S poštenim delom boš tudi daleč prišel, je imela navado reči, pa še srečen boš. Ona že ve, si je mislil, saj je veliko prestala in še prestaja, ko se sama prebija skozi življenje. Samo enkrat je potožila sinu, ki jo je spraševal po očetu. »Zapustil naju je, ker se je sramoval, da se je spečal z delavko. On, ki je bil nekaj več, ki se je šel oblast in politiko. Pozabi nanj, kot skušam jaz!«

Jožija je nekaj gnalo naprej. Vpisal se je v glasbeno šolo, igral klarinet, ukvarjal se je s športom, s prijatelji se je podili za žogo, zganjali vse mogoče vragolije. Tam je spoznal Elizabeto. On sam je njeno ime skrajšal in jo ljubkovalno imenoval Beti. Tudi za druge je postala Beti.

Tiho z drsajočim, utrujenim mrakom je prišla domov mati, presenečena nad odklenjenimi vrati je nekaj zamrmrala, vstopila in prižgala luč. Joži je vstal, gledala sta se brez besed, nakar je mama razprostrla roke, ga objela, stisnila k sebi kot nekoč otroka in brez trohice očitka, z glasom polnim joka rekla: »Mislija sem, da te ne bom več videla. Bala sem se, da si pobegnil pred menoj, pred najino revščino, pred sramoto, ker nimaš očeta,« in zaihtela na glas.

»Ne, nisem bežal pred teboj. Šel sem, da bi pričel tam nekje v svetu novo življenje, da bi pozabil Beti.«

Izgovoril je njeno ime in sedaj ni bilo več poti nazaj. Izpustil je mater, sedel in se pogreznil v molk. Drezala je vanj z vprašanji, on pa je skopo dejal: »Nekoč ti bom morda lahko vse povedal. Sedaj še ne morem, ne bi razumela.«

»Ko si odšel, te je iskala, tukaj doma, in ko sem ji povedala, da si šel čez mejo, je zajokala in odšla.«

Joži se je zamislil, požrl debel cmok in odsotno gledal proti v vratom.

(se nadaljuje)

I.K..

Na obisku pri
"cukrpekarci" v Dobju

Ivanke Selič morda ne poznate po imenu, zagotovo pa bi prepoznali njeno pecivo, pod katerim se šibijo mize v šentjurski tržnici. Skupaj z Marto Tovornik že več kot pet let ostajata zvesti svojim sobotnim dopoldnevom in strankam na tržnici.

Najprej sem spoznala njeno pecivo, kmalu za tem pa še njo. Povabilo na obisk pa se je kar samo ponujalo v zraku. Hiše, ki stoji prav tik ceste na Planino, res ni težko najti in naključje je hotelo, da sem jo obiskala prav na njen rojstni dan. Malo za mano je namreč v hišo stopil sosedov fantič in Ivanki v roke stisnil darilno vrečko. »Tako zelo ima rad breskvice, pa mu jih včasih pošljem,« je povedala. Potem pa jih je seveda ponudila tudi meni. »Keksi in take stvari, ki počakajo, se pri nas vedno najdejo, če je ravno kaka huda sila, mehko pecivo pa pečem po naročilu. To je občutljiva reč. Niti zložitga ne smeš več vrst skupaj, ker se navzame vlage in vonja. Zato imam v isti škatli vedno samo eno vrsto peciva. Seveda pa ljudem to ni vedno všeč.«

Ivanka ni od nekdaj veliko pekla, potem pa jo je vzpodbudil aktiv kmečkih žena, ki je v teh krajih precej aktiven. Zdaj so se z novo občino v Dobju osamosvojile in jih je v društvu samo še kakih dvanajst, pa zato teh bolj pridnih. Prirejajo tudi razne tečaje in seminarje, ki pa se jih Ivanka, kot pravi, nima vedno časa udeleževati. Od kod torej znanje in recepti?

»Več kot znanje so vredne izkušnje, te pa dobi človek z leti in z delom. Kadar kje naletim na pecivo, ki mi je všeč, poprosim za recept, potem pa ga včasih dobim, včasih pa ne. Pa stare kuharske knjige tudi prav pridejo, zraven še kanček lastne domišljije in inovativnosti, pa je. Sama recepte ponavadi rada dam naprej in tudi kakšen nasvet. Potem pa mi kdo poočita, da pecivo ni bilo takšno, kot je moje. No, tu pa ne morem veliko pomagati.«

Kako pa ste se znašli na tržnici?

»Pred leti je bilo veliko govora o tem, kako naj bi v Šentjurju zaživele tržnica in takrat je bilo res na desetine žensk, ki so prinesle svoje pridelke in izdelke na prodaj. Danes po petih letih pa vztrajava samo še midve z Marto in še ena gospa iz Vrbnega. Včasih je prav mukotrpno in zavedati se moraš, da je lahko izkupiček prav skromen. Pozna pa se tudi čas. Poleti, ko so dopusti, je manj ljudi, pa pozimi tudi. Joj, nikoli ne bom pozabila, kako nas je sredi zime zeblo, ko še ni bilo vrat na notranje dvorišče. Takrat so nam fantje iz Buma posodili električno peč, da smo se malo ogrele. Še zdaj smo jim hvaležne. Vztrajati pa je seveda treba vsak teden. Stranke se te navadijo, pa hitro odvadijo tudi. Še zdaj se mi včasih zgodi, da pride mimo kak Šentjurčan in vpraša, kdo smo in kaj se gremo. Ko mu pa razložimo, da smo že pet let vsako soboto na istem mestu, pa kar verjeti ne more, češ, da nas še nikoli ni videl. Pri svojem delu spoznavam tako veliko ljudi, da včasih kak obraz gre mimo spomina, potem me pa kaka mamica okara, kako da se je ne spomnim, ko pa sem pekla za njeno poroko. Porok je pa toliko...«

Pa tudi na okoliške prireditve z Marto radi prideva. Povsod naju lepo sprejmejo, seveda pa paziva, da komu ne hodiiva v zelje, " se nasmeji Ivanka.

Lahko bi rekla, da je čisto običajna ženska, ki ima moža, dva odrasla sinova, nadvse prijazno mamo in kup dela ter gospodinskih obveznosti. Ko pa pride konec tedna, se zapre v kuhinjo in kmalu se po hiši razširijo omamne vonjave. Tako posladka življenje mnogim. Svojim domačin, znancem in prijateljem ter nenazadnje popolnim neznancem. In ker je ravnokar praznovala rojstni dan, ji želimo, da bi to počela še veliko let.

Saška

ŠentROCK & ORLEK

tekst ludwig
foto L.H.

Če ne hodite poslušati tehno veselja, japonskih hard-rock mesarjev, poljedelsko - ribolovskih didžeev, freejazz veteranov in čudaških retro blaznežev, se je priporočljivo bežno srečati z lahkoglasno godbo Šentrocka. Postrežena nam je bila pestra bratovščina več ali manj »briljantnih« špilov. V predtekmovalni skupini (Nko, Area 51, Xanthocroid, Rapholikz) nam obrusijo pete le Sarra in Barni Bend. V bistvo smo čakali na Orleke, ki so se pokazali kot tr.a.a.a.dicionalen veseljaški bend, v svoji srži dokaj etno- knapovsko zasidrani v plehmuziki zasavskih revirjev..bla..bla. Ob rockovski pihalni ritem sekciji njihovo muziciranje zaznava nekaj senc enostavnih polk in valčkov, ki jih je na veselje šentjurske raje njihov harmonikar folkloristično zabelil in dvigoval moralo na prizorišču. Po parih komadih in s podporo močnih glasov iz občinstva je jurjevanje zacvrčalo. Z komadi: Na Kum, Perkmandelj, Knapič moj, Hudič Trbovle trese, Adijo knapi, Oklepni vlak.. so odplačali dolg Šentjurju, za narodov blagor pa so na koncu postregli še z Porno polko.. Živijo, živijo, živijo dolina Šent-florjanska ...Adijo, mat kur....!!!

Kaj najraje posluša
ANITA KOLEŠA
vodja JSKD-Šentjur
1.Santana
2.Leonard Cohen
3.Omara Portuondo

Kaj najraje posluša
RADE VUČKOVAC
pesnik
1. Bob Dylan
2. Eric Clapton
3. Siddharta

Kaj najraje posluša
SAŠKA TERŽAN
pesnica
1.Bruce Springsten
2.Eric Clapton
3.Boys to men

LOJTRA

- 1 (0) Perkmandelj
- 2 (7) Samo ljubezen
- 3 (0) Ne gledam nazaj
- 4 (2) Klinik
- 5 (0) Sretan sam
- 6 (1) Sonce nabija
- 7 (10) Lover boy
- 8 (0) Mama don't cry
- 9 (0) Pištola
- 10(5) Tatoo

ORLEK
SESTRE
LOS VENTILOS
SIDDHARTA
ZAKLONIŠČE PREPEVA
ZABLJUJENA GENERACIJA
NIOWT
REDMAX
SAUSAGES
BIG FOOT MAMA

Evrosong Šentjur 2002

Športno društvo Kalobje z novim elanom

V petek 5. aprila je bil v dvorani gasilskega doma na Kalobju redni letni občni zbor športnega društva Villa Chalop 1278. Na dnevnem redu so bile običajne točke pregleda prejšnjega in načrtovanja prihodnjega leta, rodilo pa se je kar nekaj zanimivih pobud in idej.

Vodstvo (predsednik Klemen Mlaker, tajnica Petra Vrečko in blagajnik Franci Trupej) je bilo potrjeno za še en mandat dveh let. Določili pa so tudi nekaj novih referentov za posamezne športne aktivnosti.

V zimskih mesecih je društvo v sobotnih večerih uporabljalo telovadnico v OŠ Dobje, s toplejšimi dnevi pa se rekreacija ob petkovih večerih spet vrača na igrišče ob kalobški osnovni šoli. Sklep je torej bil: v petek zvečer vabljeni na igrišče! Odbojka, košarka, nogomet. Odpri za interese in želje.

Društvo ohranja tudi tradicijo prvomajskih pohodov na Resevno. Odhod ob 13.00 s Kalobja. Če vas ne bo kresna noč preveč vrgla s tira, spet lepo vabljeni. Ker je lani izpadel planinski izlet, je letos povpraševanje spet nekoliko naraslo. Bojda bo, več kot obljube pa nam na sestanku niso mogli dati. Mimogrede so tudi ugotovili, da kolesarski navdušenci rastejo kot gobe po dežju. Zanje je po novem zadolžen Roman Novak in obljublja zanimive podvige, zato je pridno nabirajte kondicijo. Od večjih dogodkov se konec maja obeta padalska tekma "Kalobje open", žal pa je v vodo padel nogometni turnir. Tovrstni navdušenci so sicer napravili malo dolge obraze, a argument, da je šolsko igrišče tako zelo uničeno, da je primerno samo še za sprehajanje, je imel v resnici veliko težo. Na tej točki pa so prisotni družno zašli v slepo ulico, iz katere pravega

izhoda ni videl niti predsednik KS Dušan Šafran. O tem, kako zelo nujna je telovadnica za kakršnokoli dejavnost na Kalobju, se raje niso pogovarjali, toda mimo dejstva, da je igrišče že nekaj let potrebno asfaltne preplastitve, enostavno niso mogli. Zdajšnja podlaga se krusi in ji niti z rednim pometanjem niso več kos. Nekateri športni navdušenci so na ta račun že bili deležni lažjih in celo hujših poškodb, primernost igrišča za šolsko uporabo pa je sploh vprašljiva. Razen ugotovitve, da je letošnji vlak zaradi sprejetja proračuna že odpeljal, se ni zgodilo ali dogovorilo nič. Če pa mene vprašate, bo na tak način odpeljal tudi naslednji, pa še kateri.

Saška

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2002

DEŽ in MRAZ

V uvodnih krogih letošnje lige malega nogometa je igralce vseskozi spremljalo slabo vreme, sicer pa ni le vreme poskrbelo za zanimive zaplete na igrišču.

V I. ligi so na vrhu ekipe Gremlini, Radio Fantasy, ŠD Cezar in Makrokom; ki v preteklih letih niso bili abonenti za vrh lestvice. Lanskoletni prvak, Maratonik Marco Polo, je dosegel prvo zmago, presenečajo pa slabe igre ekip Koval Loka in Dramlje, ki še vnaprej ostajajo na dnu lestvice.

V četrtem kolu so si rumene kartone prislužili: Kiker, Zgonc (Maratonik), Vrečko (Radio Fantasy), Tiselj I.

(Makrokom), Jazbec (Šentvid), Zdolšek (Dramlje).

V II. ligi so prepričljivo na vrhu ekipe Sokoli ŠKMŠ, KMN Ponikva, Simpl Žegar in Mladi forum, lahko bi rekli, da se bo boj za vrh odvijal med njimi. Derbi kola med Sokoli ŠKMŠ in Mladem forumu se je končal z delitvijo točk (1:1). Najvišjo zmago je dosegla ekipa Elektro Selič proti Miki Miškam (11:0).

V četrtem kolu so si rumene kartone prislužili: Košak R. (KMN Ponikva), Šešerko (El. Selič), Brečko A. (Mladi forum).

PREDSTAVLJAMO VAM EKIPO KMN PONIKVA

Pisanec B., Pisanec A., Pahole J., Ratajc G., Dobraj A., Kovačič A., Čokl B., Špur R., Košak J., Mansutti S., Zabukovec T., Zdolšek G., Košak R., Podkrajšek D., Zdolšek K.

EKIPA MESECA

LESTVICA (točke gol-razlika)

I. liga (4. kolo):

GREMLINI	10	10
RADIO FANTASY	9	9
ŠD CEZAR	9	7
MAKROKOM	7	1
ŠENTVID Roki klub	6	1
JAKOB Gost. Bohorč	4	-1
OBRтна ZBORNIKA	4	-7
ŠVEDI Montpreis	3	0
MARATONIK Marco Polo	3	-6
KOVAL LOKA	2	-1
DRAMLJE	0	-13

Gremlini : Koval Loka 3:0 b.b.; Švedi : Maratonik: 2:3; Radio Fantasy : Makrokom 1:2; Jakob : Obrtna zbornica 3:3; Šentvid : Dramlje 4:3; ŠD Cezar PROSTI

II. liga (4. kolo):

SOKOLI ŠKMŠ	10	16
KMN PONIKVA	9	11
SIMPL ŽEGAR	9	7
MLADI FORUM	8	4
ELEKTRO SELIČ	6	9
MILIJONARJI	6	6
GRAFOPLAST	3	-3
KELTI	3	-5
SAMORASTNIKI	1	-8
MIKI MIŠKE	1	-18
POTEPUHI	1	-19

KMN Ponikva : Grafoplast 7:1; Pötepuhi : Simpl Žegar 2:3; Elektro Selič : Miki Miške 11:0; Samorastniki : Milijonarji 2:3; Mladi forum : Sokoli ŠKMŠ 1:1; Kelti PROSTI

11. maja pete športne igre

Rekreativci, poslanci, novinarji...

V soboto, 11. maja 2002, bodo v organizaciji ŠKMŠ potekale že pete Športne igre, praktično edina množična rekreativna športna prireditev na Šentjurskem. Odvijali se bodo turnirji v malem nogometu, tenisu in v moški in ženski košarki. Otvoritev iger se bo zgodila že v petek zvečer v dvorani Hruševac, kjer se bodo v ekshibicijskih tekmah pomerili poslanci Državnega zbora, novinarji celjske regije, direktorji in študenti.

Letošnje discipline ostajajo enake lanskim. Na zunanem košarkarskem igrišču se bodo pomerile moške trojke, v telovadnici osnovne šole pa se bodo v košarki merila dekleta. Na teniških terenih bo potekal turnir žrebanih dvojic,

pa bo poskrbljeno za zabavo in izziv gledalcem.

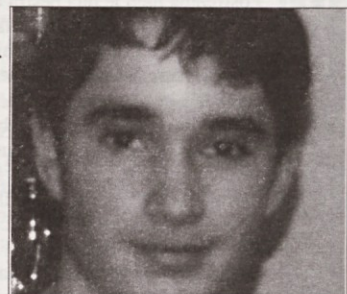
Zagotovo pa si bo zanimivo ogledati otvoritev šentjurske »olimpijade«, ki se bo zgodila v petek, 10. maja ob 18. uri v dvorani Hruševac. V prijateljskih tekmah se bodo namreč pomerile štiri atraktivne ekipe, na čelu z moštvom našega parlamenta, ki naj bi v Šentjuru nastopilo na čelu s svojim predsednikom Borutom Pahorjem in seveda šentjurskim poslancem Markom Diacijem. Nasproti jim bo stala selekcija direktorjev šentjurskih podjetij, okrepljena z nekaterimi prvimi možni firm s Celjskega. Nastopila bo tudi selekcija novinarjev celjske regije (Škerl, Einspieler, Obrez...) in pa domači Študentski košarkarski klub, zadnji dve leti zmagovalce šmarske rekreativne lige. Obeta se torej velik šov, ki ga bosta popestrila akrobatska skupina Skokci in plesalke. Vstop je seveda prost.

V primeru dežja se sobotni program prestavi za teden dni.

L. H.

Gašper Kolar - konjeniška Janica Kostelič

Štirinajstletni osmošolec s Planine pri Sevnici Gašper Kolar je na zimskem pokalu Slovenije v preskakovanju ovir dosegel dva briljantna uspeha, ki spominjata na smučarski triumf znane hrvaške smučarke. S svojo kobilo Gipsy je v absolutni konkurenci (članski) prepričljivo zmagal v obeh najvišjih kategorijah.

Začenja se teniška sezona

Šentjurski tenisači so igrišča v Športnem parku uredili že v prvih lepih dneh aprila, v zadnjih tednih pa jim je popoln krst nove teniške sezone nekoliko preprečilo deževje. Zbrali so se na rednem občnem zboru, kjer so sprejeli plan dela za letošnjo sezono, določili članarino in ceno urnega igranja za nečlane, do 15. maja pa je igranje brezplačno. Upravnik igrišč je postal Branko Vareško, pri katerem bo tudi mogoče poravnati članarino. V zdaj že nekdanjem Bakovem bifeju naj bi julija začeli z urejanjem slačilnic in tušev.

Organizirali bodo tradicionalne teniške turnirje ob občinskem prazniku in zaključku sezone, prvič pa bodo tekmovalne loparje prekrizali že ob majskih športnih igrah. Njihova ekipa bo še naprej igrala v medobčinski ligi, nadaljevali bodo s teniško šolo, še posebej bodo letos skušali pritegniti mlade po osnovnih šolah.

L. H.

nogometaši pa se bodo udinjali v sestavi petih mož. Dekleta in ženske se bodo lahko pomerile tudi v ekshibicijskem turnirju v badmintonu. Prijavnina ostaja enaka lanski, torej 1000 SIT za vsako rit, poudariti pa velja, da je lepši spol le te v košarki in badmintonu oproščen. Vsi udeleženci bodo prejeli spominsko majico, najboljši v posameznih disciplinah pa seveda bogate nagrade. Manjkalo ne bo niti tekmovalne v metu trojk, s šaljivimi igrami

Pomanjkanje denarja pokazalo zobe Alpos Kemoplast leti...

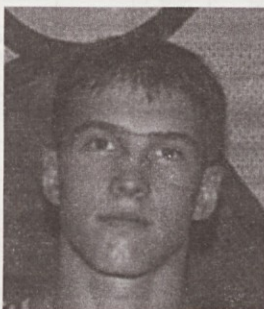
Nedvomno po košarkarskem igrišču in lestvici Hypolige. In to še vedno solidno. Doma so ugnali Zagorje, minulo soboto pa so po brezkrvni predstavi izgubili s Polzelo. Žal pa tako kot koši skozi mrežico, v klubsko blagajno ne letijo obljubljeni sponzorski tolarčki, kar posledično pomeni, da ekipa ni dobila plač že tri mesece. In, kot se reče, igrajo predvsem za »sendvič in pivo«, kar se je poznalo na tekmi s Hopsi.

Šentjurčani so se več kot odlično držali celo na gostovanju pri Olimpiji, kjer so za posledek dobili zadnjo četrtino, ob polčasu pa zaostajali samo za osem točk. No, Ljubljancani so v tretji četrtini pokazali, zakaj se njihov proračun meri v milijonih evrov, končni šentjurski poraz za 26 točk pa je bil več kot časten. Včasih so v Tivoliju s takšno razliko izgubljali evropski velikani... Včasih...

Že čez tri dni je v Hruševce prišla ekipa Zagorja. Sreda očitno ni pravi dan za ljubitelje košarke v Šentjurju, saj se jih je na tribunah zbrala le dobra stoterica. Škoda, kajti videli smo verjetno najboljšo in najatraktivnejšo tekmo Šentjurčanov od kar nastopajo v prvi ligi. Domači praktično niso zgrešili in so dosegli neverjetnih 12 trojk. Novakovič, Petrovič, Ribežl, Kočar, Maček in družčina so zadevali kot za šalo, z nekaj zabijanjji pa

je zbrano »množico« gledalcev na noge spravil Nedžad Spahić, s povprečno 13 doseženimi točkami na tekmo drugi šentjurski strelec v ligi osmerice (prvi je Ilija Petrovič s povprečjem 18). Sledil je desetdnevni odmor, v katerem je Alpos Kemoplast ostal brez letos zagotovo enega najboljših organizatorjev igre v Hypo ligi Ilije Petroviča. Rogačan v šentjurskem dresu jo je namreč ucvril v sončno Španijo. Pa ne na dopust ali celo igrati košarko, temveč na obisk k materi. No, na šentjursko srečo se je že vrnil na rodno grudo.

Nedvomno pa se je njegova odsotnost poznala na gostovanju v Domžalah, kjer so Šentjurčani, kot se je izrazil trener Pučko, nastopili bolj turistično.

Andrej Maček se je izkazal v SKL, vse več pa igra tudi v šentjurski petorki

Helios je vseskozi vodil, sredi drugega dela pa se je po treh trojkah Andreja Mačka Alpos Kemoplast še uspel približati, toda za kaj več je zmanjkalo motiva. Najboljši strelec ob porazu za 11 točk je bil zimzeleni Husein Kahvedžić, na račun katerega let se je nekoliko pošalil poročevalec športnega dnevnika Ekipa, ko je zapisal, da so popularnega Kafota na domžalske tribune prišli pozdravit še živeči nosilci partizanske spomenice...

Na jurjevo soboto so Šentjurčani popolnoma razočarali kakšnih 400 gledalcev v Hruševcu. Polzelani so vodili od samega začetka, v drugem polčasu že tudi

Razpored tekem:

- 7. krog, sreda 1. maj: Alpos Kemoplast-Krka
- 8. krog, sobota 4. maj: Alpos Kemoplast-Geoplin Slovan
- 9. krog, sreda 8. maj: Alpos Kemoplast-Union Olimpija
- 11. krog, ponedeljek 13. maj: Alpos Kemoplast-Helios
- 12. krog, sreda 15. maj: Savinjski Hopsi-Alpos Kemoplast
- 13. krog, sobota 18. maj: Alpos Kemoplast-Pivovarna Laško
- 14. krog, sreda 22. maj: Krka-Alpos Kemoplast
- 10. krog, sobota 11. maj: Zagorje-Alpos Kemoplast

za 25 točk, proti koncu pa so Šentjurčani predvsem po zaslugi Bojana Novaka (32 točk) vendarle uspeli krepko ublažiti poraz (84:90), kar pa ni spralo slabega vtisa.

Vzdušje v domačem taboru po tekmi razumljivo ni bilo najboljšo. Pa ne toliko zaradi samega poraza, kot zaradi denarne krize, ki je očitno tudi spodrezala motivacijo. Trener Pučko se je pritoževal, da ima na treningih vse manj igralcev, njihova zavzetost pa se je močno zmanjšala. Seveda ni potrebno trikrat ugibati zakaj. »Igralcem nimam kaj očitati. Cilj smo že zdavnaj dosegli, nedvomno pa skušamo na tekmah dati vse od sebe, seveda pa se tega ne da, če med tednom nisi popolnoma pri stvari«, je po tekmi razpredal Igor Pučko. Ekipa naj bi v teh dneh prejela januarske plače, vzrok za zamudo pa naj bi bil spet v zamudi nakazil nekaterih sponzorjev.

L. H.

Soliden začetek nogometne pomladi Še v igri za tretjo ligo

Članska nogometna ekipa Šentjurja je konec marca pričela s spomladanskim delom prvenstva v celjski medobčinski nogometni ligi. V petih nastopih so trikrat zmagali, enkrat pa izgubili in igrali

zaostajajo za štiri točke. Do konca imajo zelo ugoden razpored, saj z najboljšimi moštvii igrajo na domačem igrišču, tako da bi ob idealnem razpletu morda lahko celo še postali prvaki celjske podzveze in se s tem uvrstili v tretjo ligo.

To bi bil za ekipo, ki jo sestavljajo praktično sami mladi šentjurski nogometaši, nedvomno velik uspeh. V klubu se z napredovanjem v višjo ligo ne obremenjujejo in bodo zadovoljni, če bodo uspeli sezono uspešno pripeljati h koncu. Znova jih, kot je že kar rak rana šentjurskega nogometa, tarejo finančne težave: Toda 2 milijona tolarjev, kolikor naj bi bilo potrebno za izvedbo celotnega prvenstva, naj bi vendarle uspeli najti. Nogometaši pod vodstvom novega starega trenerja Gorana Saviča (ob prvenstvenem premoru je na klopi nasledil Ivana Zupanca) pa obljubljajo, da bodo skušali morebitno ponujeno priložnost za napredovanje izkoristiti.

S pomladanskim prvenstvom so pričele tudi vse mlajše selekcije, ki nastopajo v okviru društva Mladi upi.

L. H.

Razpored tekem

- 16. krog, 27. april: Vojnik-Šentjur
- 17. krog, 4. maj: Šentjur-Oplotnica
- 18. krog, 11. maj: Kozje-Šentjur
- 19. krog, 18. maj: Šentjur-Laško
- 20. krog, 25. maj: Šentjur-Posavje Brežice

neodločeno. Solidno nastopajo tudi selekcije Mladih upov.

Igralci Šentjurja 2001 so največje presenečenje pripravili v Brežicah, ko so z 2:1 premagali volilno Posavje in tako obdržali prvenstvo še neodločeno. Že konec marca so doma s 3:0 premagali Kozje, minuli vikend pa so v Vojniku z goloma Zvonarja in Romiha zmagali z 2:1. Edini poraz doslej so doživeli v Laškem. Z 22 točkami se trenutno nahajajo na tretjem mestu, pet krogov pred koncem, za vodilnimi Brežičani

Dve zmagi v novi ligi

Košarkarice meljejo naprej

Konec marca se je pričela SKL za pionirke (igralke rojene leta 1988 in mlajše). Igralke ŽKK Šentjur-Šmarje so že v prvem krogu pokazale, da so dostojne naslednice "mačkic", ki so lansko leto osvojile tretje mesto v Sloveniji. V prvem krogu so sredi Maribora presenetile eno od favoritin lig, ekipo Radio Center Maribor, nato pa na domačem parketu deklasirale še eno ekipo z Mariborskega, Slivnico. Nazadnje so zmagale v Ljubljani.

V Mariboru so mlade Šentjurčanke in Šmarčanke po prvem polčasu sicer zaostajale za 10 točk, nato pa sta izvrstno zaigrali predvsem Maša Šket in Tjaša Kampuš, ki sta bili najboljši strelki s 23 oziroma 18 točkami. Trenerka šentjurske šmarskega moštva Tatjana Kampuš je bila po tekmi upravičeno zadovoljna: "Polovici igralk je bila to prva prvenstvena tekma. Zato se proti močni ekipi Maribora nismo obremenjevali z zmago. Vse igralk si za svojo srčnost in hrabro igro zaslužijo pohvalo, še posebej pa je presenetila Mateja Flis."

Odlično pripravljenost so košarkarice potrdile že naslednji teden, ko so v domači dvorani, tokrat v Šmarju, visoko, kar za 46 točk, ugnale ekipo mariborske Slivnice. Največ točk sta znova dosegli Šketova in Kampuševa, dvomestno število točk pa sta dosegli še Tanja Benkoč in Mateja Flis.

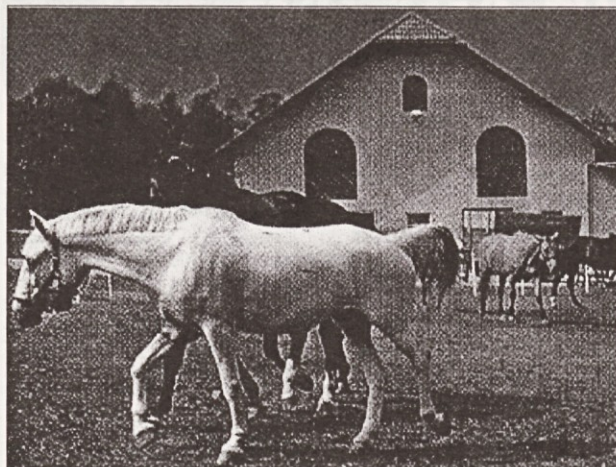
Nazadnje so mlade košarkarice ugnale še ene favoritinje lige, ljubljanski Slovan in to kar sredi naše prestolnice. Rezultat je 57:39, še enkrat več pa sta blesteli Šketova in Kampuševa.

Sicer pa v klubu, ki ima včlanjenih 98 igralk, od tega blizu 50 registriranih, ni pretiranih novosti. Sodelovanje s Šmarjem se nadaljuje, zaenkrat na dogovorni ravni, v bližnji prihodnosti pa naj bi vse skupaj skušali spraviti tudi na papir. Pred kratkim se je po dolgem času sestal upravni odbor in med drugim sklenil, da bodo jeseni na vsak način izvedli volilno skupščino. Zanimiva informacija je tudi, da bo njihova kadetska ekipa od 9. do 12. maja gostovala na turnirju v nemškem Dortmundu.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

NOVICE								DIREKTORICA ZDRAVSTVE- NEGA DOMA	PRAVO- ČASNA	ČASOVNA OBDOBJA	MIŠLJENJE	AVSTRIJA	DOLENSKO VINO	GLAVNO MESTO PAKISTANA	JUGOSLOV. ARMADA	ČE
HRVAŠKA POKRAJINA											2		13			
IZ RŽE								8				VSAKDO DVA SAMOGLA- SNIKA				
PREDMESTJE PARIZA											3				KISIK VRSTA PUŠKE	
VOJAK BIVŠE JLA															15	FRANKOVSKI VAZAL 9. STOLETJA
ANTON NANUT SKOPUŠKI ČLOVEK										JOULE PRITOK DRINE	6		ISLAMSKI POGLAVAR	18		
								7					BLAGAJNA (TULJKA) SLUŠNI ORGANI			
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	ELAN ZAGNANOST	POLMER	DALJŠE ČASOVNO OBDOBJE	OSEBNI ZAIMEK	SKAKALEC BREDESEN	NORD	ČERI PUHOGLAVCI GIZDALINI	1	16	RIMSKA 1 JUDEŽEV SIN		URAN GL. ŠTEVNIK	KIJ. TOLKAČ PREŠERNOV PRIJATELJ (MATIJA)			4
OD VREMENA																
DUŠIK		DOMAČA ŽIVAL DRAG MEHAK		14		PREB. DOLENJ PRESTOLNICE RADO LORBEK			17	9						
TOVARNA V CELJU				PLIN ANTON INGOLIČ							KEM. ELEM. Nd KARTAŠKI IZRAZ					
ŠEF ŽELEZNIŠKE POSTAJE ŠENTJUR	5									12		SAMOSTOJNI PODJETNIK RIMSKA 50		CANKAR IVAN 1000 KG	19	
IGRALEC DELON						IRO HITREC			ERŽIŠNIK	10			HIMALAJSKA KOZA	11		

SLOVARČEK: PREDMESTJE PARIZA - AUTEUIL; Nd - NEODIM

Šentjurske
NOVICE

NAGRADNA KRIŽANKA
APRIL 2002

Izpišite geslo po zaporednih številkah in nam ga skupaj s kuponom pošljite na naš naslov!

Izzrebanci aprilske križanke so: Danica Kovačič iz Šentjurja, Ana Pföder Božič z Goričice in Monika Zorko s Planine. Čestitamo!

Lahko bi bilo res

Starševska ljubezen je brezmejna

V ŠN smo seveda zelo zavistni, da sta se oba naša župana tako pozorno spomnila drugega »Šentjurčanovega« rojstnega dne, nas pa v desetih letih še opazila nista.

Pa nas ne razjeda le bolečina zavrženega, bolj nas pekli, ker nismo zraven, ko matere občine dojijo svojega medijskega dojenčka.

Bo že treba živeti z dejstvo, da je vsakomur njegov lasten otrok najljubši.

Krematorij je naš

Učiteljska ekopodjetnica Marinka Vovk je na široko odprla vrata te šentjurske ekološke pridobitve z antiekološkim navdihom. Ampak le za en dan v letu. V preostalih 364 dneh vas bo njen »cerber« ustavil že daleč pred vhodom. Zaradi vaše varnosti, da ne bi padli v peč?

Eno mesto je že zasedeno

Po nastopu na proračunski seji občinskega sveta je nesporno, da gre za odkrita prizadevanja novopečene občinske finančne manekenke Judite za mesto na koledarju Šentjurskih novic.

Razmnoževanje

Naraščanje števila borcev NOB se je ustavilo šele dolga desetletja po končani vojni. Išče mo računalničarja, ki bi izračunal, v kolikšnem času in pri kateri številki se bo ustavilo razmnoževanje Peperkotove četice veteranov desetdnevne vojne za Slovenijo.

Medalja za župana

Župan Malovrh bo dobil priznanje za svoja prizadevanja za rešitev E-športa, ljudska modrost, da kugla in medalja nikoli ne zadeneta pravih prsi, pa še eno potrditev.

Vsega pa vendarle ni kriv župan

Res je. Na primer Mesarstvo d.d. in z njim povezana lastninska revolucija sta zrasli na neskajeno apolitičnih poslovno-privatizacijskih zeljnikih. Dokazano brez županovega angažiranja za ali proti.

Natalija ma nas rada

Hit letošnjega jurjevanja Natalija Verboten se je zaljubila v Šentjur - s sto tisočaki na uro.

Vsaka šola nekaj stane

Štamparlov Pepi, ki nas je za(je)baval na lanskem jurjevanju, zdaj ve, da se iz šentjurskih svetinj pač ne gre briti norca.

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

**Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO**

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

Ray-Ban

RENAULT

Na zalogi
še nekaj vozil
po starih cenah:

MEGANE, SCENIC,
LAGUNA, KANGOO, CLIO.

NE IZPUSTITE NAJBOLJŠIH!

LOV JE ODPRT

CLIO

AIR ali EXTREME = VELIK PRIHRANEK

MEGANE

AIR + EUROTAX = NIZKA CENA

Posebna ponudba novih Dci dizelskih motorjev LAGUNA, MEGANE, CLIO, KANGOO

APRIL MESEC NIZKIH CEN SERVISOV

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

TRGOVINA

Z ORTOPEDSKIMI IN MEDICINSKIMI
PRIPOMOČKI

Drofenikova 3, CENTER LIPA, ŠENTJUR

KMALU Z VAMI IN ZA VAS

Pizzerija - Špagetarija
Makarena
Šentjur

Makarena d.o.o., Tovarniška 22, Zreče

**NOVE,
DRUGAČNE,
ŠE BOLJŠE
PIZZE!**

Drofenikova 3, Šentjur
V prostorih LIPE
(nasproti KEMOPLASTA)

Delovni čas:
PON-ČET 9.00 - 22.00
PET-SOB 9.00 - 24.00
NED in PRAZ. 12.00 - 22.00

PONUDBA:

MALICE

HALO PIZZA
tel.: 03/749 12 10

PON-ČET
10.00 - 22.00
PET-SOB
10.00 - 23.00
NED in PRAZ.
12.00 - 22.00

*Vabljeni
na naš novo
urejeni vrt!*

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

ODSLEJ VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

DELOVNI ČAS
pon - pet 7.00 - 18.00
sob 7.00 - 13.00

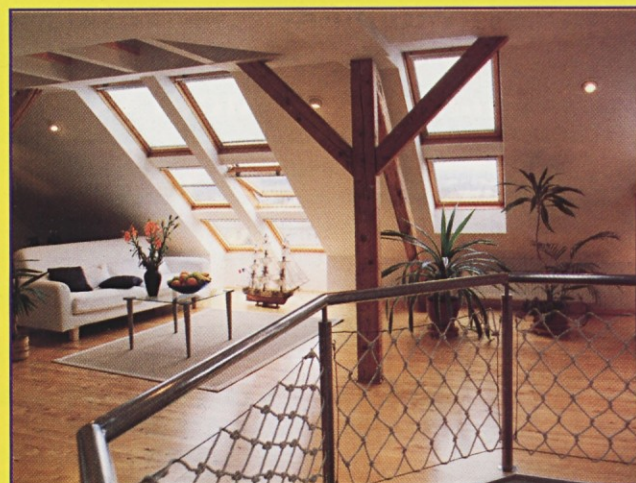
Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM